SLAVA SUNCA

(SRBI SU TRIBALI)

Petko Nikolić Viduša

Kitchener, On, Canada, 2024.

Petko Nikolić Viduša,
čitač zapisa u godovima vremena.
Kitchener, Kanada, 2024.

SADRŽAJ

SUNCE I SRBI

Srpsko ognjilo u korijenu nebeskog drveta života (pečat sa Krita, 2100–1700 st. ere). Drvo je u nebeskom kraljevskom luku. Tri grane sa istočne strane stabla jesu tri mjeseca proljeća, a tri sa druge strane su tri mjeseca ljeta. Tri male grančice u vrhu je ljetni solsticij, prvi dan ljeta, Vidovdan: u sredini je podne, sa istočne strane je proljetn dio od zore do podne, a iza podne je ljetni dio dana.

Sumerski piktograf ▷◁ čita se AR i znači SVJETLOST, SJAJ, PROSVJETLENJE, ZNANJE [1]. Kimersko, tj. tračansko, sarmatsko, keltsko ili ilirsko AR je VIS; VATRENI, GOREĆI, PLAMTEĆI, SJAJNI, SLAVNI = CAR, GAR, SAR = SUNCE [2] = ER = AR, IR, OR, UR, WR [3].

Riječ AR je kod Srba na Kosovu sačuvana do naših dana i znači DOSTOJANSTVO, ČAST [4], dakle ima isto značenje kao sumersko i sanskritsko AR, jer ČAST je SLAVA:

“Ar, ili Ari, znači vatro-Sunce, na grčkom Ar-es, u Fenikiji i Judeji to je Ar, ‘vatra’ (Iar)….” [5]

"Al je naravno El ili AR ili RA, Sunce." [6]

Riječ AR je kod Srba na Kosovu sačuvana do naših dana i znači DOSTOJANSTVO, ČAST [7], dakle ima isto značenje kao sumersko i sanskritsko AR, jer ČAST je SJAJ, SVJETLOST, SLAVA.

Tako su oblici SAR, SER, SIR, SOR, SUR sinonimi [8], te imena SARBI, SIRBI, SORBI i SURBI znače isto: VISOKI, VATRENI, GOREĆI, PLAMTEĆI, SJAJNI, SLAVNI, SUNCOLIKI.

Pošto je AR značenjem isto obliku RA [9], a RA isto što i RU [10], tako su SARBI, SIRBI, SORBI i SURBI isto što i RASI, RASENI, RAŠANI, RUSI.

Od AR je ARS, ARJANI; od RA je RAS, RASI, RAŠANI.

I tako biva da narod koji se odrekao svog SUNCA i svog BOGA SUNCA, narod koji se odrekao svog IZVORA ŽIVOTA i odrekao se suštine svog imena i svog bića, narod koji je davnini prvi postao i prvi bio po veličini i slavi, danas prvi u bezakonju i sramu propada i nestaje.

Slava Suncu, slava Bogu Sunca!

…...........................

[1] *Daniel Smith, Cuneorum Clavis: The Primitive Alphabet and Language of the Ancient ones of the Earht; Edited by H. W. Hemsforth. London: Printed for the Editor At The Chiswick Press, 1875, p. 96.*

[2] *Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 74.*

[3] *Ib. p. 546.*

[4] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 52.

[5] S. F. Dunlap, The Origin of Ancient Names of Countries, Cities, Individuals and Gods; Cambridge, Metcalf and Company, 1856, p. 7.

[6] James George Roche Forlong, Rivers of Life, Vol. I; London: Bernard Quaritch, 1883, p. 16.

[7] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 52.

[8] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 335.

[9] Ib. Tome II, p. 74, Tome III, p. 293.

[10] Ib. p. 324.

PAR I PER

Od AR, sa značenjem SUNCE, izvedeno je PAR. Galsko PÂR znači KOPLJE; MLAZ; PRUTKA, ŠIPKA, ŠTAP [1], galsko PAR znači LIJEP, KRASAN, SJAJAN [2], galsko PARA je SJAJ [3].

…..........................

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 234.

{2] Ib.

[3] Ib.

JAS, JASIK, JAZIK, JAZIČNIK

Bretonci, Korniši, Armorićani i Velšani su potomci Kelta, tj. Kimera, odnosno Tračana. Bretonsko, armori-ćanskom i velško YACH ili IÂCH (čita se: JÂČ) znači ZDRAV, DOBAR [1], staravelško IACC [2], a velško YACHES ili IACHES je ZDRAVLJE [3]. Korniško IACH ili YÂCH je ZDRAV [4]. Čim je neko zdrav, odmah je i jak i dobar, dakle su keltske riječi iste srpskom JAK.

Bretonsko i armorićansko JAS znači JEST, a piše se i IA [5]. U još nekim jezicima JA ima slična značenja:

“...Grčki Yas, Sunce, kao Orb života”. [6]

Grčka boginja zdravlja je Ἰᾱσώ (Jāsó) [7], a grčko **ἴᾱσις** (jasis) OZDRAVLJENJE, LIJEČENJE [8].

Arapsko JAṢṢ znači VOSAK [9], JAṢṚ je VELIK, JAK [10], JAṢAD je ŠAFRAN; KRV ili bilo šta crvene boje [11], JAṢṚAB znači DUG, DUGAČAK [12], Perzijsko JAS je UŽITAK [13]. Arapsko JĀSIR je PONOS, TVRDOĆA [14].

Vidimo da se u svim navedenim riječima ponavlja JA pisano i kao IÂ i kao IA. U srpskom JA je lična zamjenica prvog lica jednine sa bukvalnim značenjem JESAM, BIVAM, POSTOJIM.To je osnova koja se nalazi u sljedećim srpskim riječima:

- JAS > JASAN
- JAS > JASNA
- JAS > JASIK > JASIKA
- JAS > JASLE
- JAS > JAZ
- JAS > JASIK > JAZIK > JEZIK
- JAS > JASDI > JAZDI > JEZDI
- JAS > JASDUG > JASTUK
- JAS > JASTOK > JASTOG
- JAS > JASA > JASAV > JASAVAC > JAZAVAC.

JASAN vid, JASAN dan, JASAN um, JASAN razlog.

Galsko IÂS (JAS): ŽAR, TOPLOTA, GORENJE [15].

Sunce je JAS, zraka je JASA, zrake su JASE. Srpska riječ JEZIK je od JAS: JAS > JASIK > JAZIK i značenjem je isto kao JASA: zraka! JAZIK je dalo JE-ZIK i jezik je kao ZRAKA iz Sunca, tj. glave.

ЯЗЫЧЕСТВО (jazičestvo) je naziv slovenske prehrišćanske vjere, vjere obnožavanja Sunca:

- JAS > JAZ > JASIK > JAZIK > JAZIKEST > JAZIČEST;

- ЯЗЫ + ЧЕСТ > ЯЗЫЧЕСТВО = SUNCU ČAST.

Panonski Sarmati su JASIGESI, tj. JAZIGEZI, a ko su Sarmati, to nije bila tajna sve do kraja 19. vijeka i prevlasti judeo-hrišćanske iluminatske Bečko-berlinske škole:

“SARMATIJA (Σαρμάτια: Et. Σαρμάται), ime zemlje u Evropi i Aziji. Za ranije i grčke oblike riječi vidi SAUROMATAE. Ovo *S-rm* je isti korijen kao *S-rb*, tako da *Sarmati* i *Srbi*, *Servi*, *Sorab*i, *Srb*, itd., možda nije samo ime za istu populaciju, kao što je pretpostavljano i to ne na nerazumnim osnovama, već je takođe i zajedničko ime. Izgleda da je ime prvo dospjelo do Grka preko Skita iz donjeg toka Dnjepra i Dona, kojim su oni nazivali neskitsku populaciju. Da li je ova neskitska populacija tako sebe zvala i da li je to od Skita bilo ograničeno samo na njih, ne zna se. To je takođe ime koje su koristili Geti i neki od panonskih stanovnika.” [16]

Gubljenjem samoglasnika **A** u osnovi **SAR** nastaje korijen SR u SRB, SRBI; gubljenjem glasa **E** u osnovi SER postaje korijen SR u SRB, SRBI; gubljenjem glasa **O** u **SOR** postaje SR u SRB, SRBI; gubljenjem glasa **U** u **SUR** postaje korijen SR u SRB, SRBI; gubljenjem glasa I u osnovi SIR pistaje SR u SRB, SRBI i prvi pisani tragovi tome su poveljama Nemanjića, dok se u isto vrijeme u poveljama nekih vladara Bosne još pojavljuju oblici SERBI.

Sarmati JAZIGEZI su boravili na području današnje Mađarske i Vojvodine, a odmah do njih zapadno su ilirski JASI:

“Katari oko Emone imaju imena venetskog porijekla i mogli bi biti grupa Karna. Osim Latobića i Varkijana, čija su imena keltska, stanovnici Kolapijani, Jasi,

Breuci, Amantini i Skordići bili su Iliri.” [17]

I nema na Balkanu, nema širom Panonije i širom Evrope naroda koji više od Srba u svom jeziku ima riječi vezanih za Sunce sa osnovom JAS, dakle je jasno da Kelti i Iliri bili Srbi (u istocnoj Rumuniji i Moldaviji i danas žive Srbi JASI pod rumuniziranim imenom JAŞI).

Pošto su JASI (Jazigezi) i spadaju u Kelte, a Kelti su drevni Kimeri koji su bili isto što i Tračani [18], a Tračani isto što Iliri:

“Identitet Tračana i Ilira je dokazan od drevnih pisaca upućujući, neki raniji i neki kasniji, na jednan isti narod.” [19]

“Mnogi autori, kao Appianus Alexandrinus, i Ph. Cluverius pod imenom Kelti uključuju Gale, Germane, Spanijarde, Britone, Ilire, itd. ali je sigurno to da Polybius, Diodorus, Plutarch, Ptolemy, Strabo, Athenæus i Josefus ove narode koji su zauzeli Galiju zovu Keltima.” [20]

“Cluverius u svojoj ‘Germania Antiqua,’ objavljenoj 1616. dokazuje da Iliri, Germani, Gali, baskijska plemena i drevni Britoni, svi govore dijalekte jednog i istog jezika, koji je, računajući po njemu, bio keltski, i on iznosi sebi u prilog najimpozantniju naučnost.” [21]

“Jednosložni prvobitni jezik > aglutinativni: turanski > amalgamatski: jafetski ili iranski ili indoevropski > keltski: trački ili ilirski…”…” [22]

Pošto su Iliri, Tračani, Kelti i Kimeri bili istog porijekla i jezici im pripadali istoj grupi, a Sarmati su postali njihovim miješanjem sa Hetima, tj. Skitima, odnosno Getima, značenje imena SARMATA postoji u keltskom jeziku.

SARMAT je složenica od dvije proste riječi: SAR + +MAT. Sumersko SAR znači SJAJ, SVJETLOST [23] i

postanjem je od SIR sa značenjem SJATI [24].

Hetsko i akađansko SAR znači CAR [25]. Egipatsko SAR je ČAST, SLAVA [26]; perzijsko SAR, ZAR ili FAR znači GLAVA, POGLAVAR, UPRAVITELJ, VRH [27]; hetsko i akađansko SAR takođe SAR znači ŽUT, SJAJAN, SVIJETAL [28].

Posebno su zanimljive galske (keltske) riječi SAR i MAT(H):

- SAR = VOĐA, PRVAK [29]

- SAR = SER, SERR, SIR, SOR, SUR = BAL = BEL = SUNCE [30]

- MAT = KRASAN, DIVAN; BOGAT, SUŠTINSKI; VRH PIRAMIDE [31]

- MATH = ROD, RASA [32]

- SARMAITH = SJAJAN, DIVAN, SLAVAN [33]

Ime SARMAT znači SLAVAN, SARMATI su SLAVNI i to je značenjem potpuno isto starim imenima Srba: SERBI, SERDI, SARDI, SARBI, SIRBI, SORBI, SURBI i njih nazvače SLAVONIMA, SLAVENIMA i SLOVENIMA.

Tvrde da u grčkom SAUROMATES (**Σαυρομάτες**) ovo SAUR (**Σαυρ**) dolazi od grčkog SAURA (**σαύρα**) i SAURE (**σαύρη**), što znači GUŠTER (latinski: lacerta) [34]. Mogli su da kažu da je ime SAUROMATI po grčkom SAUROS (**σαῦρος**), što misle da je biljka sa latinskim imenom CRESS ili NASTURTIUM [35].

I neće da kažu da su pomenute grčke riječi izvedene od korijenske osnove SAU (σαύ) koja je ista engleskom SAW i srednjoengleskom SAWE sa značenjima KAZIVANJE, SLOVLJENJE; TESTERA, ŽAGA [36]. Ove engleske riječi posale su po izgledu NAZUBLJENIH ZRAKA oko Sunca. Galsko SAW znači VRH, ŠILJAK [36], što je u grčkom dalo SAULNON (**σαύνλον**) ili SAUNION (σαυνίον) sa značenjem KOPLJE. Dakle su

grčko SAURA (**σαύρα**), SAURE (**σαύρη**) i SAUROS (**σαῦρος**) postali po ŠILJATIM ZUPCIMA i KRLJUŠTIMA kao imitacijama ZRAKA.

Ne pričam bajke kao neki svetosavsci što pričaju Srbima radi manipulacije narodom i zato nikad za svoje bajke ne postavljaju dokaze u spisku literature, jer sve govore iz svoje glave. To nije nauka, to nije naučni metod, to je laganje radi kontrole svijesti naroda i sram ih bilo što se sprdaju sa svojim narodom.

Za provjeru tačnosti mojih tvrdnji za svaki primjer pod rednim brojem u zagradi navodim izvor gdje to piše i zato mi lažovi ne mogu pera odbiti i dvije decenije ćute kao zaliveni. Zato me blokiraju gdje god mogu i potiskuju izvan dodira sa narodom, jer istina spasava, laž u propast vodi.

....

[1] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 384, 224.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887.

[5] Robert Williams, Ib. p. 384, 224.

[6] S. F. Dunlap (Samuel Fales), The Origin of Ancient Names of Countries, Cities, Individuals and Gods; Cambridge: Metcalf and Company, 1856, p. 18,

[7] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon; New York: Harper & Brothers, 1883, p. 691.

[8] Ib.

[9] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English, Vol. I; London, 1806, p. 335.

[10] Ib., p. 340.

[11] Ib.

[12] Ib.

[13] Ib.

[14] John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; London, 1852, p. 412.

[15] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 38.

[16] William Smith, A dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II, London: John Murray, 1873, p. 914.

[17] John Wilkes, The Illyrians; Blackwell Publishers Ltd., Oxford, UK; Blackwell Publishers Inc., Cambridge, Massachusetts, USA, 1996, p. 218.

[18] Strabon, I, 3, 21; XIII, 1, 8.

[19] The Edinburgh Magazine and Literary Miscellany, Vol. 15, August 1824, Edinburgh, Printed for Archibald Constable and Company, 1824, p. 135.

[20] The Southern Rewieu, Vol. 5, February & May 1830, Charleston, Printed and published by A. E. Miller, 1830, p. 367.

[21] The New York Review, Vol. 1, New-York, George Dearborn & CO, 1837, p. 111.

[22] David N. Livingstone, Adam's Ancestors: Race, Religion, and the Politics of Human Origins, Baltimore, The Johns Hopkins University Press, 2008, p. 103.

[23] Stephen Langdon, Sumerian Grammar And Chrestomathy, Paris: Librairie Paul Geuthner, 1911, p. 236.

[24] Ib.

[25] C. R. Conder (Claudie Reignier), The Hittites and their Language; New York: Dodd, Mead, and Co.; Edinburgh and London: William Blacwood and Sons, 1898, p. 51, 301.

[26] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. II, London, John Murray, 1920, p. 637.

[27] John Richardson, A Dissertation on the Languages, Literature, and Manners of Eastern Nations, Part II; Oxford: The Clarendon Press, 1778, pg. 261.

[28] C. R. Conder (Claudie Reignier), Ib. p. 226, 230.

[29] Jean-Baptiste Bullet, Tome III, p. 335.

[30] Ib.

[31] Ib. p. 145.

[32] Ib. p. 146.

[33] Ib. p. 336.

[34] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 1377.

[35] Ib.

[36] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Macmillan & Co., 1893, p. 527.

[37] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib. p. 1376.

LIM, LIMA, LIMUN I LIMANA

Vi i ne slutite koliko je u zvaničnoj nauci laži o Srbima i srpskom jeziku i sve te laži dolaze iz sprege Velikih magova vrha judaizma, hrišćanstva i njihove masonerije Tame u državnim strukturama nauke i prosvjete. Evo primjer srpskih riječi LIM, LIMA, LIMUN i LIMANA.

U Vukovom Rječniku iz 1852. na 328. stranici piše:

“ЛЍМАН, лима́на́, m. der Wirbel, vortex, cf. вилиман.” [1]

Svi znamo šta je VIR: vir je SPIRALA, SVRTAK, to je ovo ֍, VRTLOG, KOLOVRT, KOLOVRAT ili SVASTIKA.

Odmah iznad odrednice ЛЍМАН Vuk piše da je ЛЍМА

turpija za gvožđe [2]. Zašto je turpija tako nazvana? Nazvana je po zupcima koji izgledaju ovako: **ΛΛΛΛΛΛ**.

Po Vuku P. Skok navodi da je LIMA u Crnoj Gori, Dubrovniku, Rabu i Božavi TURPIJA, PILA, RASPRA [3]. Tu su zubi, zupci po izgledu ZRAKA kako se na petroglifima, gravurama i crtežima oko Sunca prikazuju.

To što je u kasnijim izdanjima Vukovog Rječnika LIMANA cenzurom izbačena, njeno postojanje u potvrđuju oblikom i značenjem srodne riječi LIM, LIMA i LIMUN.

Naši izvikani jezuitski etimolozi kriju istinu lažući i nama i svijetu o imenu srpske rijeke LIM, kao "vjerovatno od arbanaškog 'lumi'."

Zašto je riječ LIMANA izbačena u kasnijih izdanja iz Vukovog Rječnika? Zato jer je to izvorna srpska riječ iz ilirskog, tj. tračanskog, odnosno keltskog: galsko LIM znači ŽUTO, LIMUN {4]

U imenu LIM osnova je LI sa drevnim značenjem SJAJ, SUNCE:

a) LI > LINIJA = ZRAKA
b) LI > LIST
c) LI > LICE

Tako i latinsko LĪMO znači SJAJAN, POLIRAN [5].

To nisu male sakrivene laži, to su javne velike i očigledne naučne laži na koje se čovjeku i judaizam i hrišćanstvo zgade do mučnog povraćanja i zbog takvih laži te biblijske koalicije tvoraca Novog svjetksog poretka, javno tvrdim da u tim vjerama Boga nema, tu otac laži stanuje. I najgore u svemu je što i crkvenim lažima sluđeni Srbi odbacuju svaku istinu koju im o njima pokažem. Propast!

....

[1] Vuk Stef. Karadžić, Srpski rječnik istumačen njemačkijem i latinskijem riječima, Beč, Štamparija jermenskoga namastira, 1852, str. 328.

[2] Ib.

[3] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 303.

[4] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 85.

[5] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 231.

"SRBSKI KALENDAR" JE VELIKA LAŽ

Već dvadesetak godina lažu Srbima o "izvornom srbskom kalendaru koji do hrišćanske ere broji 5508 godina". Oni znaju da obični narod nema ni znanja ni mogućnosti da to provjeri, te za proteklih dvadesetak godina upornog ponavljanja ove laži, u laž su naivno povjerovali i mnoge fakultetlije među Srbima.

To je kalendar tkz. Konstantinopoljske ere, koji od 691. i Peto- šestog (Trulskog) vaseljenskog sabora koristi romejska Ortodoksna crkva [1]. Prije 691. taj kalendar nije postojao, osmišljavan je vijekovima preko mnogih prethodnih pokušaja po hronologiji događaja Biblije Septuaginte.

Najstariji datirani izvor ovim kalendarom kod Srba je zapis župana Stroje iz 1114. godine, skoro 100 godina prije Svetog Save [2].

Prvi koji je tu laž je prdnuo u javnost je Dragomir Antonić, "etnolog" iz Beograda, a nakon njega krenuli

	Years.	Mon.
ALphonsus King of *Castile* (in *Muller*'s Tables)	6984	
The same (in *Strauchius*)	6484	9
Onuphrius Panvinius	6310	
Suidas	6000	
Lactantius, *Philastrius* . .	5801	
Nicephorus	5700	
Clemens Alexandrinus . .	5624	
The Author of the *Fasti Siculi*	5608	9
Isaac Vossius, and the *Greeks* .	5598	
The same (in *Chevreau*) . .	5590	
Theophilus Antiochenus . .	5515	
The *Constantinopolitans* and *Grabe*'s Septuagint . . .	5508	3
Cedrenus (in *Chevreau*) . .	5506	
Julius Africanus, *Theophanes*, *Eutychius*, &c. . . .	5500	
The *Ethiopians*	5499	9

Od početka svijeta do Isusa Hrista (detalj iz knjige: Archibald Bower, John Campbell, George Psalmanazar, George Sale, George Shelvocke and John Swinton, An Universal History, from the earliest account of time to the present; compiled from original Authors and illustrated with maps, cuts, notes, chronological and other tables, Vol. I, The Preface, xxxvi-xxxvii; Dubblin: Printed By and for George Faulkner, 1734).

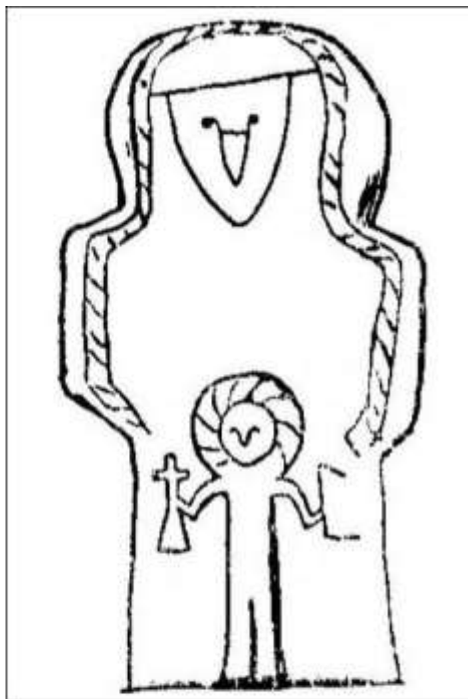
su mnogi majstori laganja i neznalice koje predvode Milan T. Stevančević i Slobodan M. Filipović.

Pošto niko nema dokaze za tvrdnju da je to izvorni srpski kalendar, dakle svi koji to tvrde imaju tri opcije da biraju sebi za svoju tvrdnju:

a) neko im je slagao i oni ponavljaju laž iz neznanja;
b) neko im je slagao i oni namjerno ponavljaju laž;

c) oni su od nekoga zaduženi da lažu

I nek se niko ne ljuti, ljudi, jer društvene mreže su moderne javne govornice i budimo svjesni da za svaku javno izgovorenu riječ ulažemo i svoju čast i svoj obraz. Ljudski je griješiti, ali i dokazane nam greške javno ispravljati.

Svarog i Božic Svarožic, Mladi Koledo (stećak, Donje Vrbno, Bisažine, Trebinje, BiH).

....

[1] Nikodim Milaš, Crkvena Pravila, Pravila svetog peto–šestog Vaseljenskog sabora - Trulski sabor, Pravilo 3, Novi Sad, 1895, str. 442-443.

[2] Franz Miklosich, Monumenta Serbica Spectantia Historiam Serbiae, Bosnae, Ragusii; Viennae, Apud Guilelmum Braumüller, 1858, I (str.1.)

BADNJAK

BADNJAK

BAD, (Mythol.) génie Persan qui, suivant les Mages, présidoit aux vents. Un mois de l'année Orientale portoit son nom; et on lui avoit consacré, en outre, le 22 de chaque mois.

BAD > BADNAK > BADNJAK

Izvor:
Nouveau dictionnaire historique, Tome dixième; A Lyon, Chez Bruyset ainé Buynand, An XIII - 1805, p. 159.

O porijeklu riječi "**badnjak**" i originalnom značenju Badnjeg dana, ili Badnjice, etimolozi nisu nikad ništa sigurno rekli. Neki su to dovodili u vezu sa riječju "**badanj**", što je bukvalno PONOR, BEZDAN.

Porijeklo naziva "badnjak" Petar Skok nalazi u riječi "**bdenje**" za koje pretpostavlja da je postalo od "indoevropskog ***budh-** > slav. **bbd-** (lit. **budétï**)" [1]. Po tom njegovom **budh"* on izvodi porijeklo naziva "**badnjak**" i "**badnji**" [2]. Evo šta još Skok kaže:

"... *badnjak*, bug. *bădnik* u dva značenja: 1° to i *badnji dan* (ŽK, *badnjaK*); 2° drvo ili panj koji se pali uoči Božića, folklorni običaj koji ima svoj ceremonijal i svoju simboliku." [3]

Krajem 20. i početkom 21. vijeka pojavila se tvrdnja

da je naziv “**badnjak**” izveden od glagolske imenice “**bdenje**” od pretpostavljene riječi ***bādna**, koje se odnosi na **bdenje** [4], tj. nespavanje.

Dakle, Petar Skok tvrdi da je “**badnjak**” postanjem od njegove pretpostavljene, tj. izmišljene i navodno “indoevropske” riječi “***budh**” sa značenjem “**bdenje**”, dok Aleksandar Loma pretpostavlja da je od njegovog hipotetičkog “***bādna**” sa značenjem “**bdenje**” [5]. Ni jedan ni drugi nisu rekli istinu i namjerno su slagali služeći crkvenoj laži koja ulazi u uši neupućenog naroda kao sveta crkvena istina.

Šta znači naziv BADNJAK i od čega je riječ nastala?

U srpskom postoje nazivi BADNJAK, BADALJ i BADLJE i sve počinju korijenskom osnovom BAD. Šta je BADALJ?

BADALJ je kad se jedna trepavica savije pa žulja oko, ili kad trepavica izraste nisko uz oko ili ispod kapka pa ŽULJA, BOLI i KVARI VID [6]. Više takvih dlačica su BADLJE. Vuk kaže da se u crnogorskoj Crmnici BADALJ naziva šiljajto gvožđe na vrhu štapa, kojim se ubadaju volovi da brže idu [7].

Sanskritsko BĀDHA, BĀDHANA i BĀDHAKA znače SMETNJA, BOL, MUKA, PATNJA, TUGA, NESREĆA, OZLJEDA; UDALJAVANJE, UNIŠTENJE, UGNJETAVANJE, ZLO [8]. To je godišnji ciklus koji PROBADA I BOLI i to izgara u rasplamsanoj vatri mladog Perunovog hrasta, badnjaka.

Englesko BAD znači ZLO [9]. Perzijsko BAD znači OPAK, ZO, NEVALJAST [10], korniško BAD je NEPROVIDAN, GLUP [11], armorićansko BAD je GLUPAVOST [12], a glupost je suprotnost bistrini, glup nije bistar, razum mu je zamračen. Francusko BADIN, znači NEVALJAST [13], BADINE je ŠTAPIĆ; PREKIDAČ, PREOKRET, SKRETNICA [14]. To je BADNJAK u bukvalnom i simboličnom smislu preokreta vremena.

U svim nabrojanim riječima zajedničko je BAD i ovo BAD je u srpskom BADNJAK. Iza BAD je sufiks -NJAK, isto kao što iza nekih osnova stoji to isto -NJAK, pa imamo: KUTNJAK, ŠUMNJAK, SVIJETNJAK, CVIJETNJAK, UBADANJE, PROBADANJE, itd.

BADNJAK se pali radi simboličnog slabljenja sile Crnoboga i snaženja Sunca kako bi se otrglo daljem PADANJU U TAMU. To je želja da čovjek i narod budu saradnici i pomoćnici svog BOGA SUNCA.

Nakon BADNJEG DANA (BADNJICE) i LOŽENJA BADNJAKA sljedećeg dana ZLI PAD Sunca zaustavlja se i Sunce počinje da se penje ka sjeveru i proljeću.

BADNJAK (keltski LOG) i LOŽENJE BADNJAKA je prehrišćanski običaj hiljadama godina stariji od hrišćanstva i nema nikakve veze sa crkvenim božićnim bdenjem koje se uvodi u Crkvi tek od sredine 5. vijeka kad Crkva odlučuje da dan Isusovog rođenja bude na zimski solsticij 25. decembra u vrijeme kraja stare i početka hrišćanske ere, a dan uoči toga bio je srpski BADNJI DAN, BADNJICA.

Najstariji smisao BADNJAKA je u liku zloduha pod imenom BAD u perzijskoj mitologiji:

“BAD, (mitolog.), perzijski džini, koji je, prema perzijskim magovima, upravljao vjetrovima i mjesecima. Po njemu ne na Orijentu nazvan jedan mjesec u godini; a 22. u mjesecu njemu je bio posvećen.” [15]

Džini je duh, ilirski “geni”, latinski “genius”: BADNJI DAN je dan zloduha BADA.

BDENJE je postanjem je starog DEN (dan): DEN > BUDEN. Od DAN je izvedeno BUDAN, dakle u BUDEN i BUDAN osnove su DEN i DAN, dok je u BADANJAK osnova BAD i od BAD je izvedene BADANJ, BADALJ, BADLJICA, BADLJE, BADILJ (ašov) [16].

Prelaskom zvučnog **B** u bezvučno **P** od oblika BADNJA dobijeno je PATNJA, jer BAD znači LOŠE, ZLO, BOL.

Hristijanizacijom i strogim kaznama Crkve zabranom paljenja badnjaka, Srbi su zaboravili prirodni kalendar svoje stare vjere i vremenom svi prešli na paljenje badnjaka uoči 25. decembra julijanskog kalendara.

Radi razbijanja crkvenih laži kako je Sveti Sava dozvolio prehrišćanko u srpskom hrišćanstvu, samo da navedemo da se badnjak ne pali ni u jednom pravoslavnom manstiru SPC, osim na Cetinju, jer je to tradicija nekadašnje Crnogorske crkve. Paljenje badnjaka u pojedinim manastirima Kosova nakon 2000. je radi okupljanja ono malo mučeničkog srpskog naroda što je na Kosovu ostalo.

U Hilandaru, kojeg su crkvenom propagandom Srbi u nebesa vozdigli, nikad se srpski badnjak nije naložio.

....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 128.

[2] Ib. 128.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Aleksandar Loma, Etimološki rečnik srpskog jezika, sveska 2; Institut za srpski jezik SANU, Beograd, 2003, str. 69.

[6] Vuk St. Karadžić., Srpski rječnik istumačen njemačkijem i latinskijem riječima; Beč, Štamparija jermenskoga namastira, 1852, str. 11.

[7] Ib.

[8] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 728..

[9] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Macmillan & Co., 1893, p. 47.

[10] Ib.
[11] Ib.
[12] Ib.
[13] Ernest A. Baker, Cassell's French-English English-French Dictionary; Cassell & Company, Limited, London, Toronto, Melbourne, and Sydney, 1923, p. 60.
[14] Ib.
[15] Dictionnaire universel, historique, critique, et bibliographique, Neuvième édition, Tome II; Paris, De L'imprimerie de Mame Frères, 1810, p. 154.
[16] Petar Skok, Ib. str. 87.

СРБИ СУ ТРИБАЛИ

Грк Никетас Хониата (Νικήτας Χωνιάτης, 1155 – 1217) каже да су Трибали Срби:

"… καὶ κατὰ τοῦ τῶν Τριβαλλῶν ἔθνους (εἴποι δ' ἄν τις ἕτερος Σέρβων) …"

"... и против Трибала (које неки називају Србима) ..." [1]

Ево и ово:

"… πατράδελφος Ἰσαάκιος ἐνὶ τῶν παίδων ἐκδέδωχκε τῷ Στεφάνῳ τοῦ Νεεμάν' ἦν δ' οὗτος ἡγεμὼν τῶν Τριβαλλῶν."

"… брижни ујак Исак у мираз Стефану, сину Немањом, даде власт над Трибалијом." [2]

Овај ромејски цар је Исак II Комнен (грч. *Ἰσαάκιος Κομνηνός*), царовао од 1185. до 1195. и он је тај ујак који даје Трибалију у мираз за своју сестричну Евдокију Ангелину, Стефанову прву жену.

Око 250 касније Грк Лаоник Халкокондил (Λαόνικος Χαλκοκονδύλης, latinski: Laonicus Chalcocondyles, 1430 – 1470) понавља да су Срби Трибали:

"Онда Трибали (који су Срби) поново падну

*ἀράμενος καὶ μέγιστον στήσας τρόπαιον τὰς εὐχὰς τῷ θεῷ
ἀποδίδωσι, τὴν τῶν Πατζινάκων λεγομένην ἐς ἡμᾶς τελετὴν
εἰς ἀναμνηστήρια ἀποτάξας τῶν πεπραγμένων καὶ χαριστήρια.
μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ κατὰ τοῦ τῶν Τριβαλλῶν ἔθνους (εἴ-
ποι δ' ἄν τις ἕτερος Σέρβων) κακουργοῦντος καὶ τὰς σπονδὰς
συγχέοντος στρατείαν ἐκήρυξε, καὶ συμβολῆς γενομένης κατὰ
κράτος ἡττήσας καὶ τοῦτο τὸ βάρβαρον πρὸς σπονδὰς ὑπηγά-
γετο, μηδ' ἄλλως δεικνύμενον ἀξιόμαχον, οἷα καθυποκύπτον* P. 12
*ἀεὶ ταῖς ἐκ γειτόνων ἀρχαῖς. καὶ λείαν ἐκεῖθεν ἐλάσας οὐ
σταθμητήν, καὶ πλείστων ὠφελειῶν ἐμπλήσας τὸ στράτευμα,
εἰς τὴν ἕω διαβιβάζει τὸ τοῦ πλήθους αἰχμάλωτον, καὶ κα-
τὰ τὴν Νικομήδους ἐπαρχίαν ἀποτάξας αὐτῷ κατοίκησιν καὶ
γῆν διαρκεστάτην ἀποδασάμενος τὸ μὲν τοῦ δορυκτήτου λεὼ
τοῖς στρατεύμασιν ἐγκατέμιξε, τὸ δὲ παρῆκεν εἰς δασμοφό-
ρησιν.*

*Καὶ πατὴρ δ' ἀρρένων παίδων ὁ βασιλεὺς οὗτος φανεὶς
τῷ μὲν προήκοντι κατὰ γένεσιν (Ἀλέξιος τῷδε τὸ ὄνομα) πορ-
φυρίδος μετέδωκε, καὶ πεδίλοις ἐρυθροῖς ὑποδεῖσθαι διαφῆ-
κε τὰ ἄρθρα τοῦ σώματος, καὶ συνευφημεῖσθαί οἱ παρεῖχεν,
ὁπηνίκα Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν συνειλεγμένων* B
*ὄχλων ἀνηγορεύετο· τὸν δὲ μετ' αὐτὸν Ἀνδρόνικον Ἰσαά-
κιόν τε τὸν ἐπὶ τῷδε καὶ τὸν ἐφεξῆς τέταρτον Μανουὴλ σε-* V. 10
*βαστοκρατορικαῖς ὑπεξαίρει τιμαῖς. φασὶ δὲ ὡς κατ' ὄναρ
ὁ βασιλεὺς θεάσαιτο τὸν νεοστεφῆ υἱὸν τὸν Ἀλέξιον θηρίῳ*

1. τῷ om. A. 4. μικρῷ A. 11. καὶ] ἀμέλει καὶ A. 17. τούτῳ A. 23. ὡς καὶ — ὁ βασ. Ἰωάννης A. 24. θεοστεφῆ A.

Iohannes vota deo persolvit; quod festum Patzinacarum nostro tempore dicitur, in rei gestae monimentum et grati animi testimonium. non multo post etiam contra Triballos, quos alii Servios dicunt, maleficio non abstinentes et foedifragos, expeditionem denuntiavit, et hos quoque barbaros acie victos ad pacem coegit; qui alioqui etiam parum potentes subinde vicinis imperiis subsunt; abactaque inde praeda immensa et locupletato exercitu, captivam turbam in Orientem traductam in Nicomediensi provincia uberrimis agris assignatis collocavit. ita captivi populi partem in legiones retulit, partem tributariam fecit.

Suscepit hic imperator filios, quorum natu maximo Alexio purpurae ius et purpureos calceos dedit; et cum a populo Romano imperator salutaretur, una secum proclamari passus est. proximum ab hoc Andronicum, et Isaacium tertium, ac natu minimum Manuelem sebastocratorica dignitate ornavit. aiunt eum in somnis vidisse filium Alexium recens coronatum leoni insidere, quem auribus habenarum

"… καὶ κατὰ τοῦ τῶν Τριβαλλῶν ἔθνους (εἴποι δ᾽ ἄν τις ἕτερος Σέρβων) …"

πατράδελφος Ἰσαάκιος ἑνὶ τῶν παίδων ἐκδέδωκε τῷ Στεφάνῳ
τοῦ Νεεμάν· ἦν δ' οὗτος ἡγεμὼν τῶν Τριβαλλῶν. ἀλλ' ὁ
P. 343 μὲν βραχὺν ἐπιμείνας τῇ ἀρχῇ χρόνον τὸ ὄρος ἄνεισι τὸ
Παπύκιον καὶ βίον ὕπεισι τὸν μοναδικόν· ὁ δέ οἱ υἱὸς Στέ-
φανος κληροῦχον τῆς πατρῴας σατραπείας τὴν Εὐδοκίαν δει-
κνὺς ἡλίους συχνοὺς ἐξεμέτρησε, καὶ παίδων ἐξ αὐτῆς ἀκούει
πατήρ. καινοτόμος δ' ὢν ὁ χρόνος καὶ προβολεὺς τῶν ἀνο-
μοίων ἄληκτος διίστησιν ἀμφοτέρους τῆς πρὶν ἑνότητος καὶ
συμπνοίας, οὐκ ἄχρι τῶν ἐσχάτων ἀναπνοῶν συμφυΐαν πα-
ρεὶς ἀνόθευτον, ὃ τοῖς ἐχέφροσι συζυγίταις πλήρωμα τῆς
ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας κρίνεται. οὐκοῦν ὁ μὲν τῇ γυναικὶ
ἐνεκάλει τὸν τῆς ψωρώδους ἀκρασίας ὀδαξησμόν, ἡ δὲ τἀν-
δρὶ προσῆπτε τὸν εὐθὺς ἐξ ἑωσφόρου ἀκροχάλικα καὶ τὸ μὴ
B πίνειν ὕδατα ἐξ οἰκείων ἀγγείων καὶ τὸ κρυφίων ἄρτων ἐμ-
πίπλασθαι. καὶ προβαινούσης οὕτω τῆς διχονοίας ἀεὶ ἐπὶ
μέγα σκέπτεταί τι βαρβαρώτερον ἔργον ὁ Στέφανος, καὶ αὐτὸ
μέτεισι· πλασάμενος γάρ, ἤτοι καὶ φάμενος ἀληθῶς, μοι-
χευομένην ἁλῶναι τὴν Εὐδοκίαν παντὸς ἀπογυμνοῖ περιβλή-
ματος γυναικείου, τὸν ἔσχατον αὐτῇ καὶ λεπταλέον χιτῶνα
μόνον καταλιπών, καὶ τοῦτον κύκλῳ περικοπέντα ὡς μόλις
περιστέλλειν τὰ τῶν μελῶν ἀσχήμονα, καὶ διαφίησιν οὕτως
ἀτίμως, ἔνθα καὶ διοργῴη πορεύεσθαι. πρὸς δὲ ταυτηνὶ τὴν

2. ἡγεμὼν] ἄρχων τῶν σέρβων B. 12. τὸν τῆς] ὡς περιπλεκὰς καὶ συνουσίας ἀνδρῶν ἀγαπῶσα B. 13. τὸ μὴ] τὸ ἑτέραις συμμίγνυσθαι γυναιξί B. 19. τὸν ἔσχ.] μέχρι τοῦ ὑποκαμίσου μόνου B.

laestina oberrante patruus Isaacius Stephano filio Neemanis despondit, Triballorum principi. verum in exiguo tempore in principatu exacto in Papicio monte fit monachus. filius vero eius eodem nomine Stephanus Eudocia paternae satrapiae domina declarata plusculo tempore exacto liberos ex ea suscipit. sed tempus omnia innovare et perpetuo dissimilitudines inducere solitum ambos a pristina coniunctione consentione disiungit, nec in eo numero esse patitur quos Lyricus his versibus celebrat. „felices ter et amplius quos irrupta tenet copula, nec malis divulsus querimoniis suprema citius solvit amor die." nam ille uxori pruritum libidinis, ea contra marito bibacitatem a primo diluculo et aliarum mulierum consuetudinem obiiciebat. ita dissidio subinde crescente Stephanus barbaricum consilium init atque exequitur. nam sive conficto sive vere obiecto adulterii crimine, Eudociam omni vestitu muliebri spoliat, sola tenui interula relicta, eaque undique praecisa, ut vix pudendas partes tegeret, atque ita ignominiose quo libitum esset abire sinit. huic poenae tam inhonestae

"… πατράδελφος Ἰσαάκιος ἑνὶ τῶν παίδων ἐκδέδωχκε τῷ Στεφάνῳ τοῦ Νεεμάν' ἣν δ' οὗτος ἡγεμὼν τῶν Τριβαλλῶν."

на ојађене Паноне.“ [3]

А сада слиједи занимљива прича о Бригима који су Трачани, и о Галима који су Бриги:

“И Фризи, који себе називају Бригима, трачко племе, такође су Мигдони, Бебричани, Медовити, Витини и Дињани, и, мислим, неки Маријандини. Ови народи сигурно држе цијелу Европу, али Мизи су ту остали“. [4]

“Фригијци су се касније називали Галима и Галатима, што је доказ њихове вриједности, и давали су им се многа друга имена и звања, или су и сами узимали имена током својих сеоба по Европи: као Бриганти у Шпанији, Галији, Германији, Британији, и Ирска, што од *бригунта* значи *први од најпознатијих Брига*, а они су били први и најпознатији власници ових земаља, и Стари Бриги, или Брђански Бриги; али више о овом питању када дођем до разматрања неколико конкретних миграција у Европи.” [5]

„Многи аутори, попут Апијана Александријског и Ф. Клуверијуса под именом Келти обухватају Гале, Германе, Шпанце, Британце, Илире итд. али је сигурно да Полибије, Диодор, Плутарх, Птоломеј, Страбон, Атинеј и Јосиф Флавије ове народе који су заузели Галију називају Келтима“. [6]

Да кажемо коју реч о језику Келта, Гала, Трачана и Илира:

“Једносложни прајезик > аглутинативни: турански > амалгаматски: јафетски или ирански или индоевропски > келтски: трачки или илирски...“ [7]

Језик Гала, Трачана и Илира је исти. Из друге повине 15. Вијека Халкокондило пише о Илирима:

“Ова раса људи је древна, а насељавају земљу према Јонији, углавном се каже да су стекли велику славу. Они се сада углавном зову Босноi.” [8]

“Идентитет Трачана и Илира доказање од старих писаца упућујући, неки раније, неки касније, на један те исти народ.” [9]

“Истина да Далмати, Мизи, Трибали, па чак и Сармати, користе готово исти језик, или не много другачији, тако да се међусобно разумију без тешкоћа.” [10]

Ко су Сармати? Ево и Сармати ко су:

„САРМАТИЈА (Σαρμάτια: ет. Σαρμάται), име земље у Европи и Азији. За раније и грчке облике ријечи види САУРОМАТАЕ. Ово *С-рм* је истог корена као *С-рб*, тако да *Сармати* и *Срби*, *Серви*, *Сораби*, *Срб*, итд.', можда није само име за исту популацију, као штоје претпостављано и то не на неразумним основама, већ је такође и заједничко име. Изгледа да је име најприје до Грка стигло преко Скита из доњег тока Дњепра и Дона, којим су они називали нескитску популацију. Да ли је ова нескитска популација тако себе називала и да ли је то од Скита било ограничено само на њих, не зна се. То је такође име које користе Гети и неки од панонских становника.” [11]

И јасно је да су Срби Трибали, Далмати, Мизи, тј.Трачани, Келти, Илири*,* Босноi и Сармати, јер говоре готово истим језиком тако да се међусобно разумију без тешкоћа. Држећи посмртни говор на сахрани ромејске царице Јелене Драгаш 23. марта 1450. учени Георгије Гемист Плитон на самом почетку је рекао:

“Она је била Трачанка по раси, то јест, Словенка.

Била је то озорита раса, која је такође подарила Еумолпуса који је у Атини увео елеусинске мистерије.” [12]

....

[1] B. G. Niebuhr, Corpus Scriptorum Historiae Byzantinae, Nicetae Choniatae, Historia: Iohannes Comnenus; Bonnae, Impensis Ed. Weberi, 1835, p. 23.

[2] Ib. p. 703-704.

[3] B. G. Niebuhr, Corpus Scriptorum Historiae Byzantinae: Laonicus Chalcocondylas, De rebus Turcicis, L. IX, Bonnae, Impensis Ed. Weberi, 1843, p. 459.

[4] Strabon, VII, 3.

[5] Rowland Jones, The Origin of Language and Nations, Preface, p. 26, London: Printed by J. Hughs, 1764.

[6] The Southern Rewieu, Vol. 5, February & May 1830, Charleston, Printed and published by A. E. Miller, 1830, p. 367.

[7] David N. Livingstone, Adam's Ancestors: Race, Religion, and the Politics of Human Origins, Baltimore, The Johns Hopkins University Press, 2008, pg. 103.

[8] B. G. Niebuhr, Corpus Scriptorum Historiae Byzantinae: Laonicus Chalcocondylas, De rebus Turcicis, L. X; Bonnae, Impensis Ed. Weberi, 1843, p. 530

[9] The Edinburgh Magazine and Literary Miscellany, Vol. 15, August 1824, Edinburgh, Printed for Archibald Constable and Company, 1824, p. 135.

[10] B. G. Niebuhr, Ib. p. 530.

[11] William Smith, A dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II; London: John Murray, 1873, p. 914..

[12] George Gemistos Plethon, Chapter XVI; The Clarendon Press, Oxford, 2000, p. 310.

ILIRIJA

Po starim grčkim i rimskim piscima ILIRI su zabilježeni pod imenima:

a) grčki: **Ίλλυριοί**
b) latinski: **Illyrii**

ILIR je galska, tj. tračanska, odnosno ilirska riječ:

- IL = ARU [1]
- ARU = OŠTRO, SILNO, MOĆNO, VELIKO, GROMADNO [2] (u drevnom izvornom smislu to je SUNCE);
- LIR = LEAR [3]
- LEAR = VIS, BRDO, PLANINA [4]

IL + LIR > ILLYR > ILIR

Keltsko IA znači OBLAST, ZEMLJA, BORAVIŠTE [5].

ILLYR + IA > ILLIRIA > ILIRIJA

ILIRIA = GROMADNIH PLANINA ZEMLJA.

Po njihovom mjestu boravišta stanovnici planinske Ilirije nazvani su ILIRI, dakle to nije bio neki poseban narod različit od Kelta, tj. Tračana, nego su tako nazvani po njihovom staništu.

Nazivi ILIRIJA, HELM, HAEMUS i BALKAN nazivi istog značenja, sinonimi.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 43.

[2] Ib. Tome II, p. 90.

[3] Ib. p. 87.

[4] Ib. p. 76.

[5] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 320.

SOLARNA SIMBOLIKA SUNEĆENJA

Zašto se muški pripadnici nekih religija sunete, tj. odsijecaju kožu sa vrhu penisa? Biblija tvrdi da je to Jahovin zavjet sa Izrailjem, njegovim "izabranim narodom", ali, da li je to baš tako?

Sredinom 5. vijeka st. ere Herodot (484-425. p.n.e.) nabraja narode koji se obrezuju:

"Očevidno je, naime, da su Kolhiđani porijeklom iz Egipta, i u to sam se ja lično uvjerio prije nego što sam o tome od drugih čuo. Da bih bio načisto s tim, raspitao sam se o tome i kod jednih i kod drugih, i Kolhiđani se bolje sjećaju Egipćana, nego Egipćani Kolhiđana. Kažu da su Egipćani smatrali Kolhiđane za potomke Sezostrisovih vojnika; ja pak mislim da je to moguće, pošto Kolhiđani imaju crnu kožu i kudravu kosu. To, doduše, još ne predstavlja neki ubjedljiv dokaz, jer s tim

osobinama ima ljudi i u drugim krajevima svijeta. Ali je ubjedljiviji dokaz to što se na cijelom svijetu jedino Kolhiđani, Egipćani i Etiopljani oduvijek obrezuju (oko muških polnih organa). Feničani i Sirci iz Palestine slažu se u tome da su to naučili od Egipćana, a Sirci s rijeke Termodonta i Partenija i njihovi susjedi Makroni kažu da su taj običaj nedavno primili od Kolhiđana. To su, naime, jedini narodi koji se obrezuju, i oni to vrše isto kao Egipćani. Da li su to sami Egipćani primili od Etiopljana, ili obratno, nisam u stanju da ustanovim; svakako je ovo prastari običaj. Kao važan dokaz za to da su ti narodi primili taj običaj od Egipćana dolazeći u dodir s njima, vidim naročito u tome što Feničani koji žive među Helenima ne postupaju kao Egipćani i svoju djecu ne obrezuju." [1]

Među narodima koji se obrezuju Herodot ne spominje Hebreje, Judeje, Jevreje niti narod Izrailja! Kako to može biti? Vrlo prosto: u Herodotovo vrijeme, ni prije Herodota, niko od pisaca ne spominje Hebreje, Judeje ili narod Izrailja, jer u ta vremena nije bilo ni judaizma ni Judeja. Tek 459. iz Vavilona dolazi grupa masona na čelu sa Ezrom (Ezdrom), koji uz pomoć pismene Punomoći i vojske vavilonskog cara Artakserksa (Ezdra, 1, 2; 7, 26; 10, 7-9) u Jerusalimu i okolini počinje prisilom od 459. da osniva judaizam i kroz judaizam da stvara narod Judeje, izmišlja Hebreje i narod Izrailja.

Pošto su se tadašnji stanovnici Jerusalima i okoline već obrezivali po običaju primljenom od Egipćana, taj običaj unose u judaizam i lažući upisuju u biblijske spise da je to Jahveov zavjet sa Avramom, a ni Avramu, ni Isaku, ni Jakovu, ni Jakovljvim dvanaestorici sinova traga istorijskog nema, kao što nema traga Mojsiju, Aronu, Isusu Navinu, Samuilu, kralju Savlu, kralju Davidu, ni Solomonu i njegovom "velikom carstvu i slavnom hramu". To je vještaški mit stvaran od vremena

književnika Ezdre 459. p.n.e. I pošto prije 459. p.n.e. nije bilo judaizma ni Hebreja, nije bilo ni hebrejskog jezika niti hebrejskog pisma, nego se u i u vrijeme Isusa u Jerusalimu i okolini govorilo i pisalo ara-mejskim.

Naziv SUNET, SUNETITI je iz arapskog i arapsko SUNŪV znači SJAJ, SIJANJE, BLJESAK, SIJEVANJE [2]. Arapsko SUNŪV je značenjem isto arapskom SA-NY [3]. Arapski SUNUZ je KRASAN, SAVŠREN, VELI-ČANSTVEN, MILODARAN [4]. Arapsko SANĪY znači VISOK, UZVIŠEN, SKUPOCJEN; SVJETILJKA, LAM-PA [5], a SUNNĪY ili SUNNAT je ZAKONIT [6].

U nabrojanim arapskim riječima izvorno značenje osnova SUN i SAN je SUNCE. Na arapskom obre-zivanje je SUNNA, SUNNAH i to je inicijacija muškinja u čast muške plodnosti, jer i Sunce oplođuje zemlju.

Sredinom 5. vijeka Crkva određuje 25. decembar kao dan rođenja Isusa i određuje to kao početak hriš-ćanske ere. Od tada broje se godine nove ere i danas smo u 2024. od početka hrišćanske ere.

Rečenog 25. decembra s kraja stare i početka nove ere bio je zimski solsticij, tj. kratkodnevica ili prvi dan zime (tada je postojao samo julijanski kalendar). Taj 25. decembar julijanskog Pravoslavna crkva i danas slavi kao svoj veliki praznik: *Roždestvo Hristovo – Bo-žić*.

Već je u judaizmu bilo naređeno da se osmi dan od rođenja na muškom dijetetu izvrši obred inicijacije SUNEĆENJA (prosvjetljenja), te je i Isus u obrezan u osmi dan od rođenja i to pada na 1. januar julijanskog. Taj dan današnji Srbi slave kao “Srbsku Novu godinu”, premda je srpska prehrišćanska Nova godina, godina Mladog Koleda, počinjala na zimski solsticij, na Dan rođenja Božića Svarožića, Mladog Koleda. To je bio Božić prehrišćanska Srba.

Vidjeli smo da je kod Arapa SUNEĆENJE simbolikom vezano za SUNCE, ali zašto su tvorci judaizma za SUNEĆENJE odredili OSMI dan od rođenja?

Kod Jevreja OSAM je ŠEMOHNAH (*shə-moh-NAH*), SUNCE je ŠEMEŠ (*she-mesh*), U obe riječi korijen je ŠE i osnova ŠEM, dakle je i u judaizmu SUNEĆENJE simbolikom vezano za SUNCE.

Pošto jedna godina ima 365,242 dana, da vidimo u kakvom su odnosu broj dana godine i broj OSAM:

a) 365,242 : 8 = 45,65525 dana,
b) 45,65525 x 2 = 91,3105 dana = dužina jednog godišnjeg doba.

I šta slave pravoslavni Srbi 1. januara starog julijanskog kalendara (14. januar gregorijanskog)? Slave Isusovo sunećenje (prosvjetljenje) i kroz taj ritual inicijacije njegovo uključenje u judaizam.

....

[1] Herodot, 2, 106.

[2] Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic and English; London: Wm. H. Allen and Co., 1852, p. 719.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib. p. 720.

[6] Ib.

ЈОВАН И ЈОВАЊДАН

О имену ЈОВАН пишу да преко грчког ЈОА́ННЕС *(Ιοαννες)* потиче од хебрејског YÔХАНАН *(Yôhānān)* са значењем *Јехова је био милостив* [1], али пажљива анализа кроз упоредну лингвистику и етимологију показује да то није баш тако, него је то пристрастност и пропаганда сљедбеника Библије.

Јехова даска (јјеховина)

Почнимо са именом ЈЕХОВА, писано на хебрејском kао четири сугласника **ЈХВХ** (**Тетраграматон**, *тајно име Бога*). Умјесто ЈХВХ у Септуагинти је написано **ὁ ὤν** са значењем ЈЕСАМ или ЈА САМ. Библиолози то различито тумаче: неки тврде да је тачно ЈЕХО**-**, други да ЈАХУ**-**, трећи веле ЈО**-**. И да то упоредимо са српским именима дрвета ЈЕХА, ЈОХА, ЈОВА (лат. *Алнус*). То је листопадно дрво које расте у мочварама, поред потока, ријека и језера. У грађевинарству и столарији познато је по карактеристичној жутонаранџастој и црвенкастој боји и ту је значење имена ЈАХВЕ: СЈАЈНО, СВИЈЕТЛО, ЖУТО, НАРАНЏАСТО, ЦРВЕНО, ВАТРЕНО. У изворном смислу то је СУНЦЕ. Коријен ЈО**-** је у египатском ЈОХ са значењем СЈАЈ, СЛАВА [2].

У хебрејском ЈАХУ, коријен је ЈА**-**, исти коријен који је у арапском ЈАВН са значењем БЕЛО; ЦРВЕНО, ДАН, ЈАВА [3]. Арапско ЈАВАНĀС и ЈАВНАТ је СУНЦЕ [4]. Тако долазимо до закључка да ЈА**-**, ЈЕ**-** и ЈО**-** носе иста значења, те су ЈЕХО**-**, ЈАХУ**-** и ЈО**-** такође истог значења и све је исто изворном смислу по којем су Срби дали имена дрвету ЈЕХА,

ЈОХА, ЈОВА: СЈАЈНО, СВИЈЕТЛО, ЖУТО, НАРАН-ЏАСТО, ЦРВЕНО, ВАТРЕНО.

На кафирском језику “in JOVANE” значи УСИЈА-НА ГЛАВА, ВАТРЕН [5]. У мбугве (Mbugwe) језику, једном од банту (Bantu) језика централне Танзаније JOVE значи СУНЦЕ [6].

Колико се име ОАННЕС, име вавилонског бога воде из 4. в. ст. ере, облком разликује од грчког ЈО-ÁННЕС (*Ιοαννες*)? То је исто име, а глас **Ј** у ЈОÁН-НЕС каснија је појава због лакшег изговора.

Галско JOVANC (читај: JOVANK) значи МЛАД, МЛАДОЛИК, МЛАДИЋ [7], дакле име ЈОВАН значи МЛАД, МЛАДИЋ. То је Сунце јужног неба 14. дана од Божића.

Почетком нове ере на Јовањдан је Сунце било 1° изнад онога мјеста на којем је у најнижој тачки на Божић било (-23.5°) а вријеме од изласка до заласка Сунца је 10 минута дуже (72. дио дана од 12 сати).

....

[1] Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 436.

[2] Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the human race, Apendix A; London: Samuel Clarke, 1843, p. 24.

[3] Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic and English; London: Wm. H. Allen and Co., 1852, p. 444.

[4] Ib.

[5] William J. Davis, A Dictionary of the Kaffir Language, Part I; London: The Wesleyan Mission House,

1872, p. 85.

[6] Вячеслав Новиков, Слово "Солнце" на всех языках мира, Литературно-публицистический журнал Идиот, Nº 43.

[7] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 49.

BIR I PIR

Simbol **ᒋ** *kao žezlo carske vlasti (sumerski pečat).*

Kroz nagađanja u traženju porijekla engleskog BUREAU (kancelarija, biro), preko francuskog BURE i starofrancuskog BUIRE (smeđe) te latinskog BURRUS (crveno), dolaze do grčkog *πυρρός* (PURRÓS) sa pridjevskim značenjem PLAMEN, VATREN [1].

U grčkom “vatra” je *πῦρ* (u starogrčkom PUR, u savremenom grčkom PIR). To je umbrijsko BIR [2]. PUR

je u srpskom SPURITI, PIR je u srpskom ISPIRITI, te u imenici PIR, svadba, veselje. Tu su i srpsko PIREVINA, PIRINAČ, PIRGA, itd. Šta je tu starije: PUR, PIR ili umbrijsko BIR?

Galsko BIR znači STANIŠTE, SELO, GRAD [3], a znači i VIS, ŠILJAK [4]. U nekim nekim slučajevima BIR je značenjem isto galskom BAR [5] sa smislom VATRA i KUĆA [6].

Najstariji trag riječi BIR je hetsko BIR ili PIR sa značenjem KUĆA [7]. U lidijskom KUĆA je BIRAŨ [8]. Pod najstarijim smislom riječi BIR smatrala se VATRA i VATRA se poistovjećivala sa pojmom KUĆA.

Od hetskog BIR (PIR) i lidijskog BIRAŨ izvedene su riječi BIRO, BIRTIJA, BIRCUZ, BIRAČ, BIRČANINl, itd.

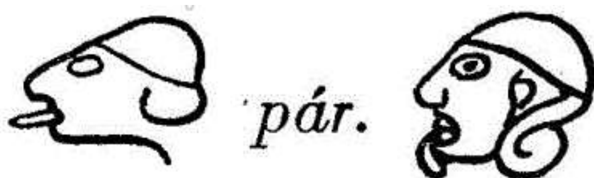
Vidjeli smo da galsko BIR znači isto što i BAR koje znači VATRA, KUĆA. U drevna vremena carevi su bili prvosveštenici. Rani sumerski ideograf ʘ je znak pastirskog štapa (žezla) za prvosvešteničku titulu BAR, PAR ili PARA sa značenjem GOSPODAR, u bukvalnom smislu SJAJ, SVJETLOST [9]. Od PAR i PARA preko grčkog PHARAO (Φαραὼ) postalo je FARAON [10]. Starogrčko *φαρ* je ZRAKA, *φᾰράω* je ORANJE, jer BRAZDE su kao ZRAKE, galsko BRAS je DUGO [11].

Galsko BAR je KUĆA, u sumerskom KUĆA je BARA [12], u francuskom BARAQUE, u srpskom BARAKA. Od BAR je i titula BARON.

I gle: ako sumerski znak ʘ okrenemo horizontalno to je isplaženi JEZIK i simbol je PLAMENA, VRELINE I SUNCA. Bretonsko i gaelik BAR znači VIS, ŠILJAK, GRANA, u galskom je GRANA, OGRANAK, RUKA [13] i to je simbolika ZRAKE I PLAMENA [14].

Rani sumerski ideogram sa značenjem “bara”, kuća. To je “kuća Sunca” (preuzeto iz: Laurence Au-stine Waddell, Egyptian civilization of Sumer origin & real Chronology, Luzak & CO, London, 1930, p. 23).

Hetski hijeroglif “par”, zraka. Motiv isplaženog jezika traje na stećcima sve do polovine 19. vijeka.

Hetski hijeroglif sa prikazom ljudske glave isplaženog jezika znači PAR [15]. PAR je SJAJ, ZRAKA i zato je u riječima PARA, PARE, SPARTA, PARNICA. U ranom egipatskom, feničanskom, frigijskom, karijskom, lidijskim i egipatskom simbelskom alfabetu znak **ᒋ** je slovo **P** i simbol je plamena, svjetlosti i sunca. Ovaj znak postoji i među vinčanskim slovima, te na petroglifima po svijetu i na stećima.

Znak **ᒋ** utisnut je ispod prsiju na 9,5 cm visokom keramčkom kumiru Perseja nađenog avgusta 2019. u selu Kopilo kod Zenice, datiranog na 11. vijek stare ere (figurina je odnesena u Zemaljski muzej BiH u Sarajevu i tu joj se gubi trag, ali su ostale njene jasne fotografije). Jedna od sačuvanih fotografija postavljena je na sljedećoj stranici.

Kumir Perseja, visok 9,5 cm, nađen avgusta 2019. (Kopilo, Zenice (foto: Haris Badzic, Anadolu Agency).

....

[1] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Macmillan & Co., 1893, p. 84.

[2] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 1347.

[3] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 170.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Ib. p. 129, 130.

[7] FriedricK Hrozny, Die Sprache der Hethiter ihr Bau und ihre Zugehörigkeit zum indogermanischen Sprachstammp; Leipzig, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1917, s. 192.

[8] Ib.

[9] Laurence Austine Waddell, Egyptian civilization of Sumer origin & real Chronology, Luzak & CO, London, 1930, p. 58, 97.

[10] Ib. p. 22.

[11] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 202.

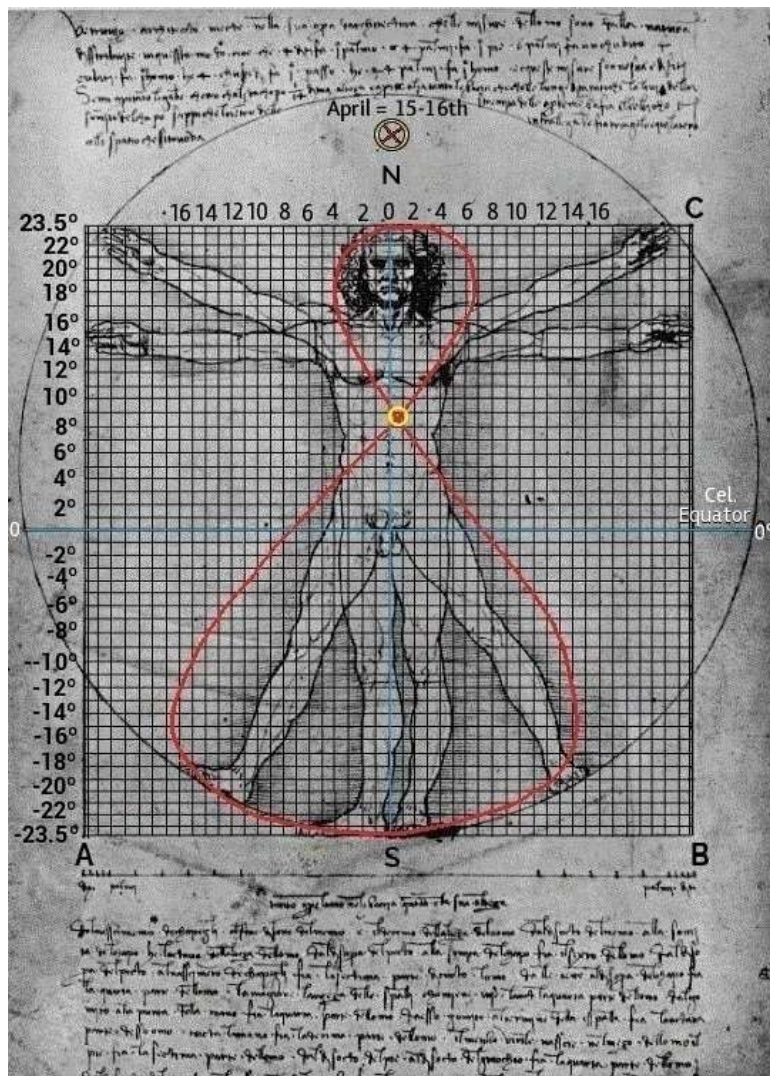
[12] Ib. p. 25.

[13] Ib. p. 130.

[14] Emmanuel Laroche, Les Hiéroglyphes Hittites, Première partie; Éditions du Centre National da la Recherché Scientifique, Paris, 1960, p. 201, Figure 378.

[15] Emmanuel Laroche, Ib. p. 52, Figure 13.

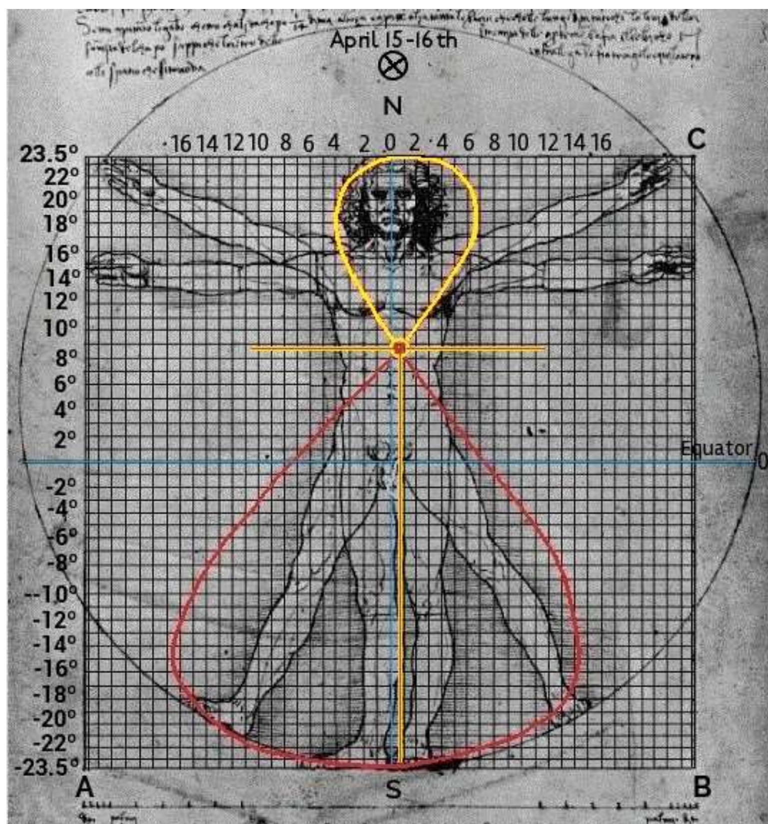
SUNCE, ČOVJEK, ZEMLJA I PIRAMIDA

Vitruvijev čovjek (Leonardo da Vinči) i analema.

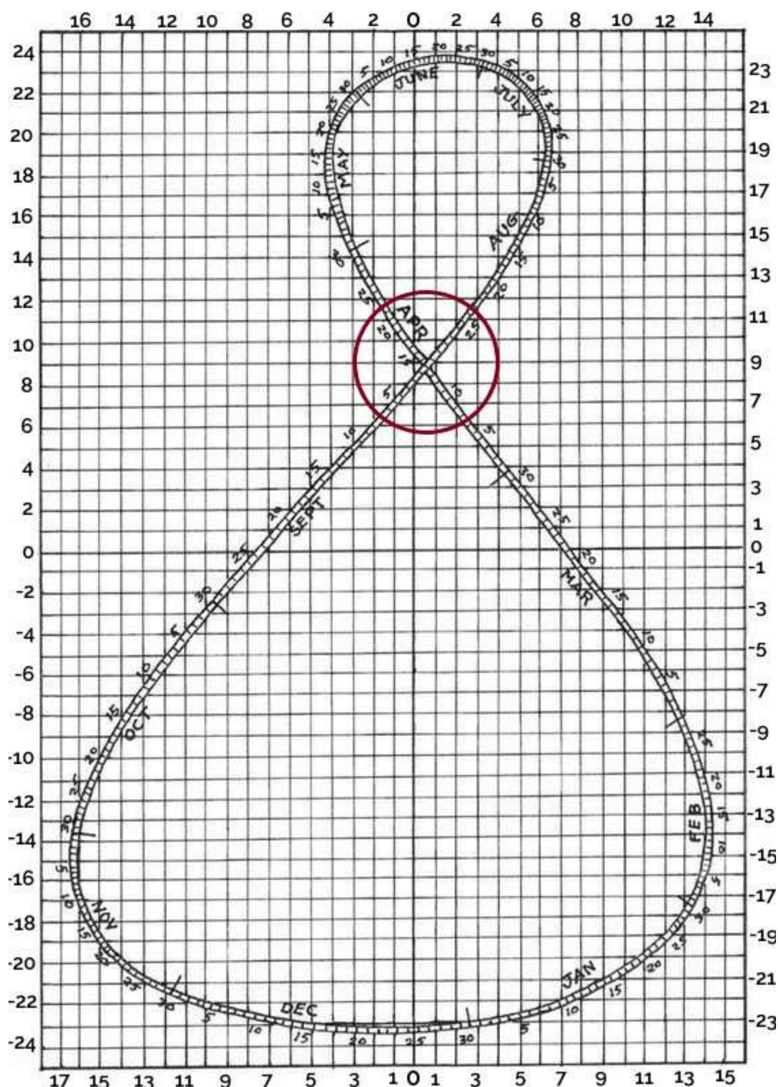
Od zimskog solsticija prvog dana zime, kad je Sunce na svojoj najnižoj južnoj tački (S), penjući se ka sjevernom nebu i prvom dan ljeta (N) iz sata u sat, iz dana u

dan Sunce se ne penje pravolinijski, nego mu je putanja u obliku slova S. Istu takvu putanju pravi od prvog dana ljeta spuštajući se ka prvom danu zime, samo je sad putanja suprotna onoj prvoj, ukrštava se sa prvom i gradi dijagram sa dva ukrštena **S**, slično broju **8**, znaku beskonačnosti. To je Sunčeva analema.

Ankh, krst života.

Početak analeme je u danu zimskog solsticija na prvi dan zime. Tad je Sunce u svojoj najnižoj godinjoj tački na južnog neba i od tog dana počinje da se penje ka sjeveru prema prvom danu ljeta. U 15. aprilu Sunce presijeca osu sjever-jug i pelazi na drugu stranu (*vidi*

Sa danom zimskog solsticija do kraja 15. aprila je 116 dana. Na 15. april Sunce prelazi preko ose sjever-jug (0) drugu stranu neba (mjesto ***X****).*

sliku). Mjesto ukrštanja uzlazne i silazne putanje pravi znak **X** i to je egipatski hijeroglif sa značenjem ZBIR.

To je Solar plexus, Sunčeva pletenica, Solarna čakra (sanskritsko “čakra” znači “kolo, točak”, “Sunčeva kočija”).

Računajući i dan zimskog solsticija 21. Decembra, od 21. decembra do kraja 15. aprila je 116 dana. I gle:

a) 1 godina = 365,242 dana,
b) 21. decembar – 15 april = 116 dana,
c) 365,242 : 3,14159 = 116,2602377 dana

Prečnik kruga godine ima 116,2602377 dana, dakle čim Sunce pređe vertikalu ose sjever-jug 15. aprila, tada se navršava 116,2602377 dana i to je prečnik godišnjeg kruga vremena. To je takođe vremenski ciklus kad se Merkur poravnava i mimoilazi sa Zemljom.

Sad malo ezoterije i njene simbolike:

a) 50 x 116,2602377 = 5813,011885 = u inčima visina Velike piramide. = 14.765,05019 cm;

b) 14.765,05019 : 116,2602377 = 127 cm = ako bi se nešto kretalo brzinom 127 cm/s, za godinu bi prešlo 40.077,27418 km = dužina Zemljinog ekvatora.

127 cm = 50 inči = 2 sveta lakta ("sveti lakat" je starozavjetni "lakat stare mjere", amah ili hamah).

Prečnik godine je 116,2602377 dana:

116,2602377 : 50 = 2,325204754 dana.

Godina ima 365,242 dana:

365,242 : 2,325204754 = 157,0795 = **50 P**i.

Mjere kruga oko čovjeka su proporcije čovjekovog tijela i Zemlje. Pupak je centar kruga i nalazi se na 28,64791396º iznad baze kvadrata (baza je linija **AB**):

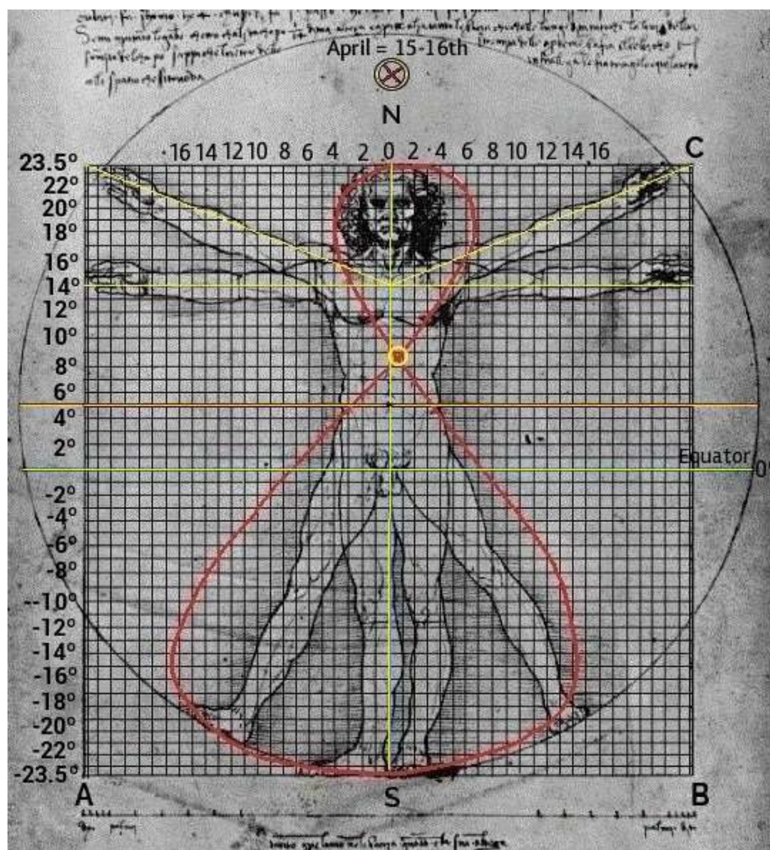
• dužina Zemljinog ekvatora = 40.077,27418 km,
• krug = 360º

a) 40.077,27418 : 360 = 111,3257616 km = 1º geografske širine na ekvatoru,

b) visina pupka na crtežu = 28,64791396º,

c) 28,64791396º x 111,3257616 km = 3189,25084 km,

d) 3189,25084 x 2 = 12.757,00336 km = 6378,50168 km = ekvatorski poluprečnik Zemlje.

Pupak je centar kruga

U odnosu na osu horizontalno raširenih ruku, podignute ruke su podignute pod uglom ugla Sunčeve ekliptike: 23,4461943º. Horizontalni raspon između vrhova srednjih prstiju podignutih ruku je 42,97187094º =

= 2 x 21,48593547º, te po tome slijedi:

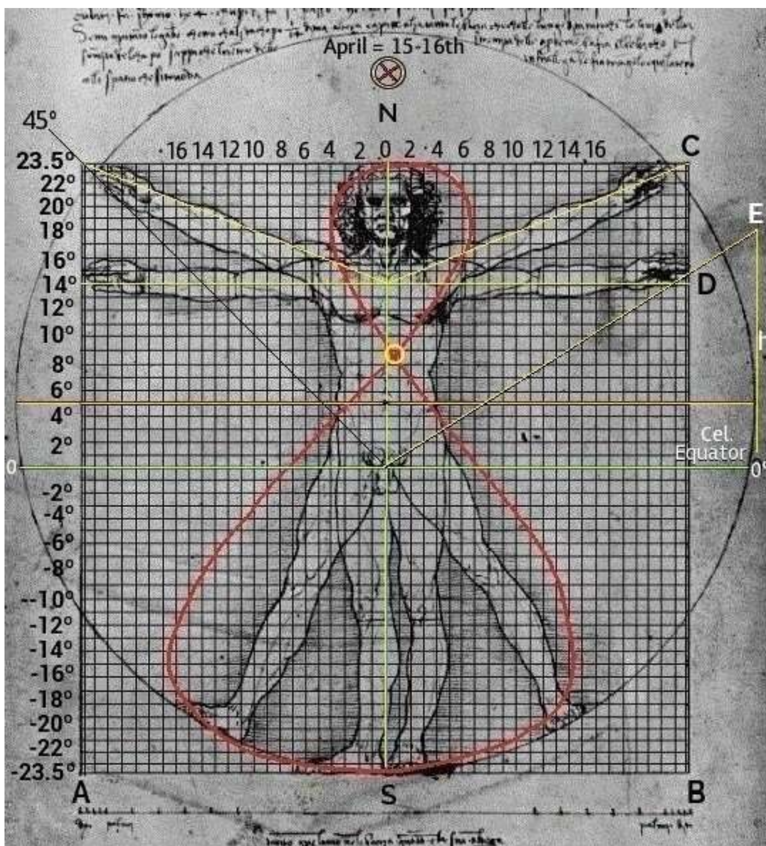
a) 1º geografske širine (pravac istok-zapad) na ekvatoru = 111,3257616 km,

b) 42,97187094 x 111,3257616 = 4783,87626 km,

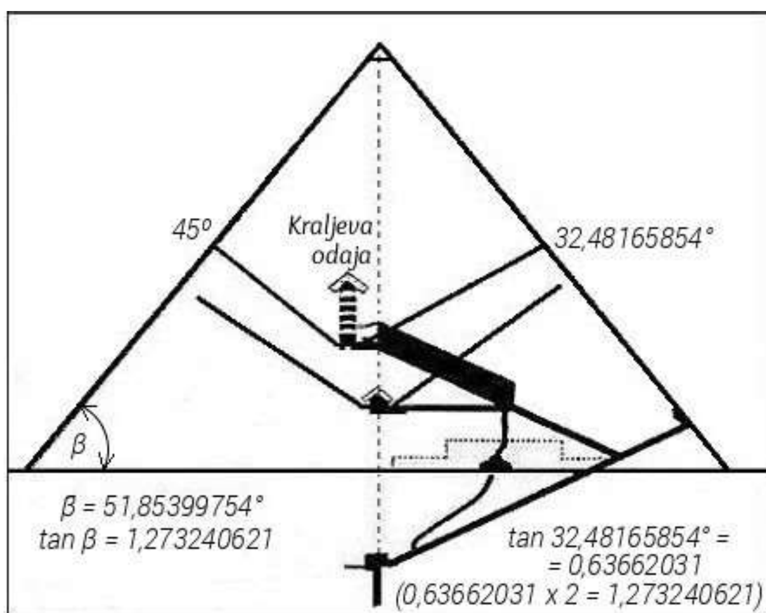
c) 4783,87626 x 2 = 9567,75252 km,

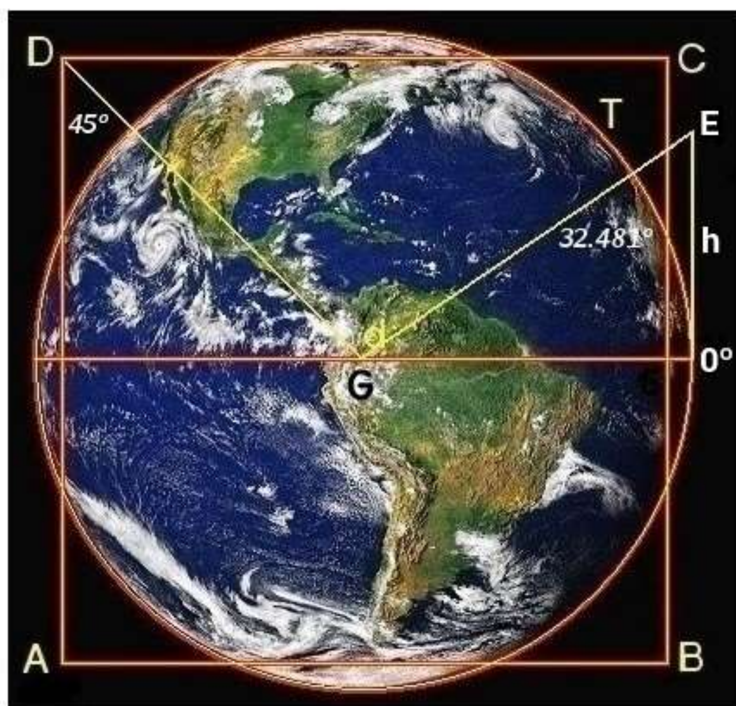
d) 9567,75252 : 3 = 3189,25084 km

e) 3189,25084 x 2 = 6378,50168 km = ekvatorski poluprečnik Zemlje.

Uglovi kanala Kraljeve odaje polaze iz korijena penisa (korijenska ili Muladhara čakra, prva čakra, čakra mjere).

45º
Kraljeva
odaja
32,48165854°
β
β = 51,85399754°
tan β = 1,273240621
tan 32,48165854° =
= 0,63662031
(0,63662031 x 2 = 1,273240621)

D
C
45º
T
E
32.481°
h
0º
G
A
B

Iz Kraljeve odaje izlaze dva ventilaciona kanala: južni se uspinje pod 45º, sjeverni pod 32,48165854º. Na da Vinčijevom crtežu Vitruvijevog čovjeka pravac pod 45º penje se od korijenske čakre na gornji lijevi ugao kvadrata ekliptike, tj na liniju 23,4461943º (linija tropskog kancera).

Velika piramida je visoka 147,6505019 m:

• hiljadu visina Piramide = 14.765,05019 km,
• 14.765,05019 : 4 = 3691,262548 km = dužina pod 45º od korijenske čakre do vrha gornjeg lijevog ugla kvadrata i to je hipotenuza pravouglog trougla sa katetama dužine 2610,116779 km:

a) 1º geografske širine na Zemljinom ekvatoru = 111,3257616 km,

b) 2610,116779 : 111,3257616 = 23,44575722 stepeni ekliptike.

Razlika između 23,4461943º ekliptike i 23,44575722º je 0,00043708º ili 1,573488 sekundi (x 2 = **3,146976** = **Pi** sa dvije decimale).

Računajući po visini pupka, kao centru Zemljinog kruga, dobili smo da je od baze kvadrata (na crtežu linija **AB**) visina pupka 28,64791396º. Pošto 1º geografske širine na ekvatoru iznosi 111,3257616 km, 28,64791396º daje 3189,25084 km i ovo je polovina ekvatorskog poluprečnika Zemlje.

Dakle je ekvatorski prečnik Zemlje 6378,50168 km i to je na crtežu simbolična dužina koja se pod uglom 32,48165854º penje iz korijenske čakre do tačke **E** izvan kruga Zemlje. To je ugao uspona drugog ventilacionog kanala Kraljeve odaje:

• sjeverni kanal Kraljeve odaje = 32,48165854º

• tan 32,48165854º = 0,63662031

• sin 32,48165854º = 0,537029595 • ekvatorski polu-prečnik Zemlje = 6378,50168 km = od korijenske čakre pravcem nebeskog ekvatora (Cel. Equator) do tačke **0º**. Na sanskritu naziv korijenske čakre je Manipura ča-kra: "mānī" znači "mjera".

I kao zaključak slijede mjere:

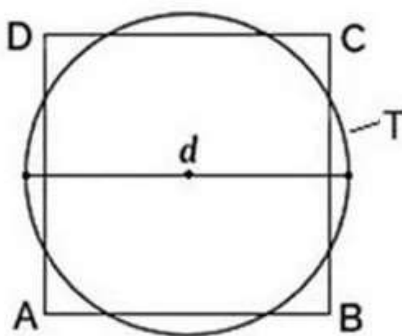
a) 6378,50168 x 0,63662031 = 4060,683717 km = **h** = **E**-**0º**.

b) 4060,683717 x 3,14159 = 12.757,00336 km = ekvatorski prečnik Zemlje,

c) 4060,683717 : 2 = 2030,341859 km,

d) 2030,341859 : 6378,50168 = 0,318310155

e) 0,318310155 x 4 = 1,273240621 = tangens 51,85399754º = ugao Piramidinog uspona.

Geometrija jedne godine: d = 116,2602377 mjera (dana).

Mjesto ukrštanja uzlazne i silazne putanje Sunčeve analema pravi znak **X** i to je egipatski hijeroglif sa značenjem “zbir, skup”. To je Sunčev čvor, Sunčeva pletenica, u ljudskom tijelu solarni pleksus, Manipura čakra, čakra mjere, jer se tu sa danom zimskog solsticija. 15. aprila navršava 116,2602377 dana sa danom zimskog

solsticija do kraja 15. aprila.

Ako vrijeme jedne godine prikažemo kao geometrijski krug (krug **T**, slika ispod), tada je 116,2602377 dana prečnik tog kruga (**d**):

• 1 solarna (tropska) godina = 365,242 dana = krug **T**,
• prečnik (**d**) = 116,2602377 dana = mjera,
• poluprečnik = 58,13011885 mjera = broj 1/10 Piramidine visine = 5813,01188 inči ili 50 x 116,2602377),
• površina kruga **T** = 10.615,78044 kvadratnih mjera = površina kvadrata **ABCDA**,
• jedna strana kvadrata (**A-B**) = 103,0329095 mjera (dana) = dužina granit-nog dijela poda u Portalu pred Kraljevom odajom u Piramidi = ½ širine Kraljeve odaje = ¼ dužine Kraljeve odaje.

Ako 365,242 dana jedne godine podijelomo brojem 103,0329095, dobijemo 3,544906203 dana. To je obim kvadrata čije su strane duge 0,88622655 mjera. Površina tog kvadrata je 0,7853975 mjera. Krug površine 0,7853975 mjera ima poluprečnik 0,5 mjera, prečnik 1 mjeru i obim 3,14159 mjera. Sve polazi od broja jedan i broj 1 simbol je jednog Boga:

5813,01188 inči = 147,6505019 m:

147,6505019 x 43.200 = 6378,50168 km = ekvatorski plupřečnik Zemlje.

"I stvori Bog čovjeka po obličju svojemu, po obličju Božijemu stvori ga; muško i žensko stvori ih." *(Postanak, 1, 27)*

Ovo je prava VERONAUKA, jer VERA izvorno znači ISTINA, TAČNOST. Sve VERE koje se ne temelje na ISTINI i TAČNOSTI jesu ljudske zablude, greške i prevare naroda.

PRAVA SVRHA I SMISAO ŽIVOTA

Veliko pitanje muči ljude od postanja svijeta: šta je prava svrha i smisao života? Sve objašnjava ova mala alegorija o čovjeku koji se rodio slijep i Isusu:

"I prolazeći vidje čovjeka slijepa od rođenja.

I zapitaše ga učenici njegovi govoreći: Učitelj, ko sagriješi, ili ovaj ili roditelji njegovi, te se rodio slijep?

"Isus odgovori: ni on ne sagriješi ni roditelji njegovi, nego da se jave djela Božija na njemu.' *(Jovan, 9, 1-3)*

Čovjek se rodio slijep, ali prije rođenja nije sagriješio. Je li to reinkarnacija? Ne, nego inkarnacija, ovozemaljsko otjelovljenje u ljudskom tijelu, jer kao astralna nebeska tijela ulazimo u ljudska tijela i dolazimo na ovaj svijet da služimo vojsku:

"Nije li čovjek na vojsci na zemlji?" *(Jov, 7, 1).*

Jeste, na zemlju dolazimo radi služenja vojske:

"I onaj koji me posla sa mnom je. Ne ostavi otac mene sama; jer ja svagda činim što je njemu ugodno." *(Jovan, 8, 29)*

Svi ljudi su djeca Božja:

"Rekoh: bogovi ste, i sinovi Višnjega svi.

Ali ćete kao ljudi pomrijeti, i kao svaki knez paš-ćete." *(Psalam 82, 6-7)*

I Bog nas šalje na Zemlji da služimo vojsku i evo zašto nas šalje:

"Meni valja raditi djela onoga koji me posla dok je dan: doći će noć kad niko ne može raditi." *(Jovan, 9, 4)*

Ova noć kad niko ne može raditi su neprilike u kojima smo nemoćni bilo šta na dobro promijeniti, npr. teška bolest.

Svjetlost dobrote je naše oružje, dobrota je ognjeni duhovni mač protiv zla:

"Dok sam na svijetu svjetlost sam svijetu." *(Jovan, 9, 5)*

Sunce nam je blagi učitelj u ratu protiv Tame u nama i oko nas i kao Sunce budimo svjetlost svijetu:

"Jer naš rat nije protiv krvi i mesa, nego protiv pog-lavara, protiv starješina, protiv vladara tame ovoga svijeta, protiv duhova zla podnebesja."*(Efescima, 6,12)*

"Ali hoćeš li razumjeti, o čovječe sujetni! da je vjera bez djela mrtva?" *(Jakov, 2, 20)*

"Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez dobrijeh djela mrtva." *(Jakov, 2, 26)*

Dobrim djelima svjedočimo da smo djeca Božja, dobrim djelima ratujemo protiv upravitelja

Nakon odsluženja vojske, vojnik se vraća kući i uoči povratka javlja ocu:

"Ja tebe proslavih na zemlji; posao svrših koji si mi dao da radim." *(Jovan, 17, 4)*

A sveštenici, hram, šta s tim? Sve je kroz priču rečeno:

“Ne znate li da ste vi hram Božiji, i Duh Božji boravi u vama?” *(1. Kornićanima, 3, 16)*

I šta ćemo sa onima koji u ime Boga u Božjem hramu u nama borave:

“U hramu zateče one što su prodavali volove, ovce i golubove, i mjenjače novca, što su bili ondje posjedali.

Tada on splete od užadi bič i istjera iz hrama sve zajedno s ovcama i volovima i mjenjačime prosu novce i stolove isprevrta.

Onima, što su prodavali golubove, reče: nosite to odavde i ne činite od kuće oca mojega kuće trgovačke!" *(Jovan, 2, 14-15)*

I shvatimo, razumijmo priče i shvatimo da je svako sam sebi spasitelj, svako je sam sebi Isus Hrist i ne činimo zlo i ne idimo sa onima koji zlo čine, da ne bismo kroz zla djela sami sebe u Satanu pretvorili.

VENETI SU SLOVENI

Kao saveznike Trojanaca Homer u "Ilijadi" spominje paflagonijske ENETE pod imenom **΄Ενετοί** [1]. Ime najranije spomenutih Ilira je VENETI, Herodotovi ENETI (**΄Ενετοὺς**) [2]. Tri vijeka nakon Herodota Cezar spominje keltske VENETE [3] sa njihovom zemljom Venecijom (Venetia) u Armorici, na jugozapadnoj obali današnje Francuske [4].

Osnova u imenu VENETI je VEN, VENE. Kod većine Slovena stari naziv za zvijezdu Danicu je VENERA (latinski: VENUS); kod Čeha i Slovaka je VENUŠA, kod Poljaka WENUS. Ime VENERA je ženskog roda, muški

rod je VENER i to je SUNCE:

“Ven (sunce), Vena, mjesec, hindu riječ." [5]

"Što se tiče samih Veneta, ne može se ne primijetiti da tri plemena ili naroda s ovim imenom susrećemo i u drugim dijelovima svijeta, osim onih u Italiji, to jest galskog plemena Veneta na obali Armorike; Venedi ili Veneti kod Tacita, sarmatsko ili slavonsko pleme na obalama Baltika i Heneti ili Eneti, čije se postojanje spominje u Paflagoniji u doba Homera (Ilijada, ii, 85)." [6]

"S druge strane, postojanje pleména ili národa na južnim obalama Baltika, koji su bili poznata Rimljanima (preko njihovih germanskih susjeda) kao Venedi ili Veneti, ime očigledno isto imenu Vendi ili Vends, pod kojima je slavonska rasa u cjelini bila poznata Germanima, doveli bi nas do toga da talijanske Venete također smatramo mogućim slavonskim plemenom; ovo se čini u cjelini najpouzdanijom pretpostavkom." [7]

Da se podsjetimo šta je VEN:

“Ven (sunce), Vena, mjesec, hindu riječ."

Sanskritsko VEN znači TEŽITI VAN (KA SVJEŽEM VAZDUHU), a znači još IĆI i BOGOSLUŽBA [8]. Dakle je u sanskritu VEN, u srpskom VAN: VEN = VAN.

Englesko WEND znači IĆI [9], Islandsko VENDA, holandsko WENDEN, švedsko VANDA, dansko VENDE, gotsko WANDJAN, njemačko WENDEN je OKRET i sve je postalo od VINDA [10] i to je srpsko ikavsko VINTA, sinonim za VENAC ili ikavsko VINAC: KOLOTURA, KOLOVRAT, KOLOVRT, tj. SVASTIKA. Još kod Srba i Hrvata postoje vlastita imena VENKO, VENKA, VINKO i VINKA.

Paflagonia, prapostojbina Eneta, tj. Veneta.

"A Paflagoncima bješe Pilemen rutavac srčan
Vođ od enetske zemlje, gdje divljih mazgi imade,
Tamo u gradu Kitoru i Sesamu življahu oni,
Oko Partenija vode u kućama življahu slavnim." [11]

PAFLAGONIA je keltski naziv, srodnan nazivima PELAGONIA, KALEDONIA, MIGDONIA, MAKEDONIA, itd.

Velšani ili Kumri direktni su potomci tračkih Briga sa balkanskih brigova. Velško WENER (čitaj: VENER) ili GWENER (čitaj: i GVENER) je VENERA, DANICA [12].

U nazivima VENER (Sunce, sunce), VENERA (Danica) i VENETI sunarod iz Homerove "Ilijade" i Herodotovi Iliri) imaju VEN izvedeno od EN. Gle šta znači EN:

• velško EN = IZVOR ŽIVOTA; NAČELO ŽIVOTA; ŽIVOT; BESMRTNOST, BOŽANSTVO; DUH; DUŠA; SRŽ, SUŠTINA; ČIST, RASAN, PLEMENIT [13];

• velško ENED = DUŠA, ŽIVOT [14];
• bretonsko ENE = DUŠA [15];
• galsko ENEV = DUŠA, DUH; RAZUM; OSJEĆANJA; NAČELO ŽIVOTA; ŽIVOT; SRŽ, JEZGRO, SRCE [16];
• galsko ENET = PROSLAVA, SLAVA [17].

Galsko VEN znači BIJEL; LIJEP [18] i značenjem je isto galskom VAN, VIN, VON i VUN sa značenjem BAL, tj. BEL, odnosno SUNCE [19]. Sanskritsko EN je JEDAN (ON), JEDNA (ONA), JEDNO (ONO) [20]: SUNCE je INO, tj. JEDNO, odnosno ENO prema obliku ED-EN, jedan, jedno.

I šta znači ime ENETI, odnosno VENETI, u grčkom prevodu Ilijade u jednini **Ἐνετῶν**, u množini **Ένετοί**; kod Herodota **Ένετοὺς**? Znači SLAVNI, SLAVENI, jer galsko, tj. brigijsko, odnosno tračansko ili ilirsko ENET znači SLAVA [21].

Herodot dvaput pominje Enete u Iliriji i pominje ih na Jadranu. Prvi put pominje ih po običaju prodaje djevojaka za udaju, po istom običaju kakav su imali Asirci:

“Prema mome mišljenju, najpametniji im je ovaj običaj; a isti takav postoji, kako sam čuo, i kod ilirskog plemena Eneta.” *(Herodot, Istorija, Knjiga I, 196*)

Kao simbolična tradicija običaj kupovine mlade ostao je kod Srba sve do danas i praktikuje se u mladinoj kući pred predaju djevojke djeveru i djeverušama. Ni kod Veneta nije to bila prodaja u bukvalnom smislu, nego svojevrsna nadoknada mladinoj porodici za izgubljenu radnu snagu.

Drugo Herodotovo pominjanje Eneta je kad priča o rasprostranjenosti Sigina i tada kaže:

“Zemlja im se proteže do Eneta na Jadranu."

(Herodot, Istorija, Knjiga V, 9)

“Vendi, Veneti ili Slavonci, koji, kad su prvi put postali poznati Evropi, bili su naseljeni na granicama Italije prema Tirolu i Karniolu postepeno se šireći u Raetiju ili u zemlju Grisoniju, u Švabiju i moguće u Frankoniju. Ova rasa trenutno zauzima sav prostor sastavljen između iznad pomenutih zemalja i istočne obale Jadranskog mora, na jednoj strani, i Ledenog okeana na drugoj. Oni su porijeklom od drevnih Slavona koji su prodrli u Kamčatku, naseljavajući Aleutska ostrva i možda prešli preko na sjevernoamerički kontinent. Stanovništvo Rusije, dio Turske i vladarske kuće Austrije sastoje se gotovo isključivo od Slavona.” [22]

Karniola (Carniola, en.) je Kranjska, današnja Slovenija), a Grisonija (Grisons, en.) je današnjnji jugoistočni švajcarski kanton. Pod imenom VENETI su i Kelti u zapadnoj Normandiji i Armorici.

“Svi istoričari slažu se da su Slavonci, Veneti ili Sarmati originalno boravili na obalama Tanaisa, Palus Mæotisa i Kimerijskog zaljeva, zemljama istočno od Ilirije i Dalmacije.” [22]

Da, ali tu su došli množeći se i postepeno se šireći sa Balkana. Tanais je rijeka Don, a Palus Maæotides je močvarno područje oko Azovskog mora.

“Ime kojem današnje nacije ove rase daju prvenstvo je Slaveni ili Slavi što znači slavni.” [24]

“Fizičke osobine ove raširene nacije poznate pod imenima Slavonci, Vendi ili Veneti, Geti, Jazigezi, Anti i Srbi, variraju prema klimi zemalja naseljenih od ovih različitih grana. Rusi i Česi, ili Bohemijani, su niski i zdepasti; dok su Iliri, Hrvati i Poljaci ili viski ili dobro srazmjernog izgleda.” [25]

“Kada su Rimljani prodrli na istarsku obalu, utvrdili

su da su stanovnici obožavali boginju Isis, a otud ime koje su dali ovoj zemlji. Većina seljaka je slavonskog porijekla, ali su primorski gradovi naseljeni Venećanima ili Italijanima. Bivši govor bio je na dalmatinskom ili ilirskom dijalektu, a kasnije na iskvarenom talijanskom.” [26]

I na kraju da podsjetimo: galsko ENET znači SLAVA.

....

[1] Homer, Ilijada, II, 9.

[2] Herodot, I; 196.

[3] Caesar, De Bello Gallico, Book III; 9.

[4] Ib., Book II; 34.

[5] Dunlap, S. F. (Samuel Fales), The origin of ancient names of countries, cities, individuals, and gods; Cambridge, Metcalf and Company, 1856, p. 25.

[6] William Smith, Dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II; Boston: Little, Brown and Co., 1870, p. 1272.

[7] Ib., p. 1273.

[8] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 1018.

[9] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 703.

[10] Ib.

[11] Homer, Ib. II, 850-854.

[12] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 155.

[13] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 24.

[14] Ib.

[15] Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 135.

[16] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 542.

[17] Ib.

[18] Ib. Tome III, p. 468.

[19] Ib.

[20] Monier Monier-Williams, Ib. p. 232.

[21] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 542.

[22] Frederic Shoberl, Illyria and Dalmatia, Volume I, Introduction xi-xii; London, Printed for R. Ackermann, 1821.

[23] Ib. xiii.

[24] Ib.

[25] Ib. xvii-xviii.

[26] Ib. p. 48.

REKA TIMAV I BOG DIOMED

Ovako s kraja stare i početka nove ere piše Strabon o Keltima i Venetima nastanjenih na vrhu Jadrana:

“Ovi Kelti pripadaju istoj rasi kao i transalpski Kelti. Što se tiče Veneta postoje dvije tradicije, neki govore da su oni kolonija onih Kelta istog imena koji žive uz ocean, drugi kažu da potiču od Veneta iz Paflagonije, koji su ovdje našli utočište kod Antenora nakon Trojanskog rata…” [1]

Malo kasnije Strabo dodaje:

“Tamo u krajnjem zatonu Jadrana nalazi se Timavum, hram posvećen Diomedu, vrijedan pažnje, jer ima

Strelica pokazuje TIMAV, TOK, REKU ponornicu.

zaklon i lijep gaj sa sedam izvora svježe vode, koji padaju u more u širokoj, dubokoj rijeci.” [2]

Strabon veli da su kod rijeke TIMAVUM (poznatu i pod imenimaTIMAVO, TIMAV i REKA) VENETI slavili DIOMEDA. TIMAV je malo sjevernije od Trsta, uz samu Istru. Ime rijeke je po galskom TIM sa značenjem TOK, PROTOK, REKA [3]. Galsko TIM znači i TOPLOTA, VRUĆINA; SJAJ, ŽAR [4].

Od galskog TIM izveden je naziv TIMOK, rijeka u Timočkoj Krajini. U južnom dijelu Novog Zelanda je rijeka TIMARU.

REKA je TOK, VRIJEME je TOK, engleski TIME, anglosaksonski TIMA, islandski TIMI, danski TIME, teutonski TIMA [5]. I vidimo da je sve izvedeno od keltskog TIM, koje osim TOK, znači TOPLOTA, VRUĆINA, SJAJ, ŽAR, jer najstariji smisao riječi TOK je VRIJEME i ono je neodvojivo od SUNCA. Sve je povezano, čak i srpsko TIMARITI pos-tanjem je od TIM, jer SUNCE je ČISTO, a ikavsko TIME (teme, tjeme) je NAJVIŠI VIS na glavi.

Ime DIOMED je složenica od DIO + MED. Osnova DIO u galskom DIOACH daje riječi značenje BOŽANSTVO [6], dok ACH znači ROD, PORIJEKLO [7]. DIO u galskom DIOAR znači VISOK, UZVIŠEN; NAJVIŠI, VIŠNJI [8]. Pošto galsko AR u DIOAR znači GOREĆI, PLAMTEĆI [9], samo DIO znači BOG.

A sad o riječi MED u imenu DIOMED:

• sanskrit: MED = MID (√MITH, √MID) = RAZUMIJEVATI [10] (razum je BISTRINA, umni VID);
• galski: MITH = BITH [11]
• galski: BITH = ŽENA [12]
• galski: BITH = POSTOJANJE, BIĆE, ŽIVOT; ŽIVLJENJE [13]
• galski: MID = SJEĆI [14]
• galski: MID = ŠUMA, LUG [15]
• galski: MED = DOBAR, DOBROTA; DOBITAK, DOBROBIT; BLAGOSLOV; IMANJE; MILOST; BAL, SUNCE [16].

I da zaključimo: DIO u DIOMED znači BOG, a sanskritsko MED i MID istog su korijena kao i sanskritsko MITH, dok galsko MITH znači isto kao i galsko BITH i srpsko BIT: POSTOJANJE, BIĆE, ŽIVOT. Frigijski MIDAI isto je kao i MEDAI, jer je i galsko MID isto što i

galsko MEAD [17] sa značenjem VELIČANSTVEN, VELIK; MJERA [18]. Srpsko MED i MEDENICA znače SJAJ, SRŽ, SUŠTINA i sve vodi ka SUNCU I BOGU. Tako dolazimo do značenja imena DIOMED:

DIOMED = DIOMID = BOG VISINE = VIŠNJI BOG = = SJAJNI BOG = BOG SUNCE = BOG SUNCA i to je MITAR:

a) MITH > MITHRA > MITRA (srpsko žensko vlastito ime) < MITH + RA = ŽIVOTNA ZRAKA;

b) MITH > MITHAR > MITAR (srpsko muško vlastito ime) < MITH + AR = ŽIVOTNA VATRA.

Grčke priče oko njihovog mitološkog DIOMEDESA (**Διομήδης**), koji se Trojanskom ratu sa Ahejcima borio protiv Trojanaca i koji je bio "božanski lukav", ni u čemu nemaju utemeljenje. Kod Srba i danas postoje vlastita imena kao SVETOZAR, što u bukvalnom smislu znači SUNCE, BOG, ali niko nije lud da osobu sa tim imenom smatra Bogom. Tako je i ime DIOMED postojalo i prije Trojanskog rata.

Sve u vezi sa Trojanskim ratom za veliko je preispitivanje kao i postanje Grka, jer AHEJCI ili AHAJCI (starogrčki: **Ἀχαιοί**) je od kimerskog, tj. tračkog AHACOAC (čitaj: AHAKOAK) što znači RODITELJI; ROD, RODBINA [19]. "Grčka mitologija" kaže da su AHEJCI (AHAJCI) potomci AHEJA ili AHAJA (starogrčki: **Ἀχαιός**). Slučajna sličnost? Ovo je još zanimljivije: galsko AHAICA (čitaj: AHAIKA) znači PROVOKACIJA, IZAZIVANJE [20], dakle su AHAJCI bili rod Trojancima, ali protivnici i izazivači Trojanaca.

....

[1] Strabo, V, 1, 4.

[2] Ib. V, 1, 8.

[3] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 418.

[4] Ib.

[5] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Macmillan & Co., 1893, p. 644.

[6] William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

[7] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome II, p. 8.

[8] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 477.

[9] Ib. p. 74.

[10] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-Englis Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 817.

[11] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 169.

[12] Ib. Tome II, p. 172.

[13] Ib.

[14] Ib. Tome III, p. 163.

[15] Ib.

[16] Ib. Tome III, p. 169.

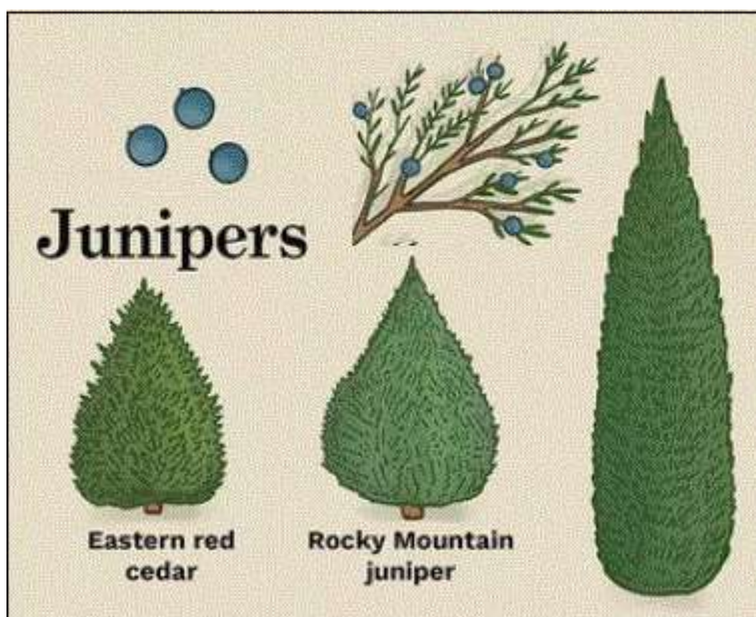
[17] Ib. p. 163.

[18] Ib. p. 147.

[19] Ib. Tome II, p. 25.

[20] Ib.

O ĐURĐEVU GAR GARI JURU I ĐURU

Juniper (lat. Juniperus) je rod četinara iz porodice čempresa (lat. Cupressaceae). Juniperis je ka junu uperen.

Galsko GAR znači KRASAN; BRZ; PLAMEN; ŠTIT; SUNCE [1]. U srpskom GAR je GAREŽ, ČAĐ, GARAV je CRN, ali GAR u GÀRI kazuje da je neko ili nešto u velikoj BRZINI i to odgovara galskom GAR u smislu BRZ. Srpsko GÀRI postojala u srednjoj Bosni u naraštajima prije rata 1992-1995. i ne znam da li riječ još živi u govoru Bosne.

Galsko JUR su četinari iz roda čempresa [2] sa različitim nazivima na Balkanu: *kleka, venja, smreka, borovica, klekovina, smreč, smriča, smrča*, itd. Oblik krošnje ove vrste drveta postao je simbol Sunca, jer je oblik Sunčeve analeme (*slika na str. 45*). Sanskrisko JŪR znači LJUT, GNJEVAN, RAZJAREN, BIJESAN [3].

Galsko GAR znači BRZ, u srpskom GÀRI znači JURI, dakle je GAR isto što i JUR i to je JÚRNI JURAJ, sunce proljeća. Od JUR potiče sanskritskog JŪRṆI sa značenjem JAR, JARA, ŽAR, PLAMEN, SUNCE [4] i zato je JURAJ isto što i JARILO.

Og GAR, sa smislom ZAŠTITA, izvedeno je galsko GARD od kojeg je metatezom sloga AR postalo srpsko GRAD, što je u gaeliku GAR, GARADH sa značenjem ZID, NASIP, BEDEM [5]. Na 20-tak kilometara sjeverno od Splita je ilirski grad GARDUN. Istog postanja je i francusko GARAŽA.

Galskom GAR srodno je gaelik, velško i irsko CARAN (čitaj: KARAN) sa značenjem KORONA, SJAJ, KRUNA [6], ime keltske KARANTANIJE (Slovenije), te vladarska titula KARAN i srpska prezimena KARAN i KARANOVIĆ.

Galsko GAR značenjem je isto kao i galsko GUR, GIR, GER, GOR sa značenjem BAL, BEL, SUNCE [7]. Od GIR je srpsko ŽIR. Galsko GOR je srpsko GOR u GORI, GORA; od GER je GERMA, GERMANIA i muška imena GERMAN, GERASIM. Prelaskom **G** u **Ž** od GER je ŽER, ŽERA.

A sad o postanju srpskog ĐURO, ĐURĐE i ĐURĐEVDAN, za koje nam i dan-danas lažu da je od grčkog GEORGEO (**γεώργιέω**)**.** Pazimo, razumijevajmo i svoje zablude i greške i njihove laži odbacujmo!

Laž je da su imena ĐURO, ĐURA i ĐURĐE od grčkog GEORGEO (ΓΕΩΡΓΈΩ, **γεωργέω**).

Grčko GEORGEO (**γεωργέω**) i GEORGOS (**γεοργός**) znači BITI MUŽ, BITI ZEMLJORADNIK, BITI RATAR [8]. Zašto u knjizi uz ove riječi kao dopunsko objašnjenje stoji na engleskom dopisani pomoćni glagol

BITI, a nema ga uz grčko GEOPONOS (**γεωπόνος**) koje znači MUŽ [9], ali ne znači ni ZEMLJORADNIK ni RATAR? Zato jer u grčkom ZEMLJA je GE (**γε** = **γη**), GEA (**γέα**), u Homera GAJA (**γαῖα**) [10]. Oblik GEO (**γεω**) znači ZEMLJE, a PONOS (**πόνος**) je bilo koji RAD, specijalno TEŽAK RAD [11].

Rekosmo da u GEORGEO i GEORGOS (**γεωργέω** i **γεοργός**) GEO (**γεω**) znači ZEMLJE i to je genitiv, a šta znače RGEO i RGOS (**ργέω** i **ργός**)? Riječ RGEO i RGOS (**ργέω** i **ργός**) ne postoje u grčkom, kao što ne postoji ni riječ GEOR (**γεωρ**). I šta sad?

Na pitanje šta sad, evo putokaza: u grčkom postoji riječ GEORGIAN (**γεωργιαν**) sa značenjem VJEŽBATI MUŽEVNOST [12]. Šta to znači i kako se to praktično radi, to svi znamo: SEKS I ORGAZAM.

I sad ćemo otrkriti tajnu crkvenog GEORGEO (**γεωργέω**) i GEORGOS (**γεοργός**) koje se sastoje od GE + ORGEO (**γε + ωργέω**) i GE + ORGOS (**γε + οργός**) a ne od GEO + RGEO, niti od GEO + RGOS, jer ni RGEO ni RGOS ne postoje grčkom:

Γε + **ωργέω** > **Γεωργέω** = GEORGEO:

a) Γε = **γη** = ZEMLJA

b) ωργέω = GEORGEO = **?**

Da li ponekad u grčkom slovo **ω** može da se zamijeni slovom **o**? Može i evo primjer:

ὦρ = **ὄαρ** = žena [13].

Ima još primjera zamjene **o** i **ω**, a ovdje je dovoljno jedan jasno primjer. Dakle, pored GE (**Γε**) u grčkom imenu GEORGEO (**γεωργέω**), drugi dio je riječ ORGEO (**οργέω**) i ovo ORGEO je u grčkom ORGEON (**ὀργεών**). ORGEON (**ὀργεών**) je PRINOSILAC ŽRTVE [14]. Samo nekoliko redova u knjizi ispod navedenog

podatka piše da je u akuzativu **o** umjesto **ω** i piše se ORGEIONAS (**ὀργειόνας)** [15], a poetski oblik ORGEION (**ὀργειών)** u nekim izvorima je ORGION (**ὀργιών)** [16]. I gle: u ORGION je isti korijen kao u riječi ORGIA ili ORGION (**ὄργια**, **ὀργίων**). To je ORGIJA (**ὄργια**, **ίὄργιων**) prehrišćanski tajni misterija u čast Bahusa. Riječi **ὀργειών** i **ὄργια** postanjem su od ERGO (**ἔργω**) i **ἔοργα** sa značenjem ŽRTVA [17].

U hagiografiji svetog Georgija napisaše da je bio rimski general i da je rodom iz bogate rimske aristokratke porodice. I kažite vi meni koji bi bogati rimski aristokrata svom sinu dao ime RATAR, ZEMLJORADNIK, SELJAK? Takva mizerna imena ni seljaci svojim sinovima ne daju, a kamo li aristokrate, dakle je sva ta priča o crkvenom Georgiju velika crkvena muljaža lakovjernog naroda.

Tako crkveno ime GEORGEO (**γεωργέω**) znači ZEMLJE ORGIJA, a GEORGOS (**γεωργός**) je ZEMLJORGIJAČ, a ne ZEMLJORADNIK, ne RATAR, ne ĐURO, ne ĐURĐE, ne ĐURAĐ postanjem od JUR, JURO preko starih prelaznih oblika sačuvanih u bretonskm i velškom DZHYRNA sa značenjem SJAJ, SVJETLOST, DAN [18]:

DZHUR > ĐUR > ĐURO > ĐURA > ĐURAĐ.

I kažem vam hiljadu i ko zna koji put: Srbi su Kelti, tj. Kimeri ili Tračani izmiješani sa Skitima, poznatih istoriografimakao Kelto-Skiti i Trako-Skiti. Mislite li spasenjei i oporavak narodu, prvo morate osloboditi svoj razum od istorijsko-naučnog robovanja crkvenoj judeo-fanarsko-vatikanskoj eliti Velikih magova vavilonske masonerije.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 622.

[2] Ib. Tome III, p. 54.

[3] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 424.

[4] Ib.

[5] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 477.

[6] Roobert A Achibald Armstrong, A Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic; London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 100.

[7] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tomme III. p. 691.

[8] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 307.

[9] Ib.

[10] Ib. p. 307.

[11] Ib. p. 1253.

[12] Ib. p. 307.

[13] Ib. 1767.

[14] Ib. 1069.

[15] Ib

[16] Ib.

[17] Francis Edward J. Valpy, The etymology of the words of the Greek language; London: Longman, Green, Longman, and Roberts, 1860, p. 121.

[18] Frederick Jago, English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, & Marshall and Co., Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 40.

JU, JUN, JUNE I JUNAK

Ovih zadnjih dvadesetak godina neko Srbima natura nekakav kalendar sa nazivima mjeseci kakve Srbi nikad u cjelini nisu koristili, nego su to lokalni seoski nazivi iz raznih oblasti srpskog prostora. U tom novokomponovanom turbo-mjesecoslovu ima i izmišljenih naziva koji sa zdravim razumom predjašnjih srpskih seljaka veze nemaju, npr. mjesec ŠUMOPAD. To je zaista nečiji s uma pad, jer jedno je (O)PADANJE LIŠĆA u oktobru, a drugo je u tkz. "goloj sječi" PADANJE ŠUME.

U svim srednjovijekovnim poveljama srpskih vladara nazivi mjeseci su po rimskom kalendaru. Rimljani su te nazive u svoj od 8. v. st. ere tek stvarani latinski unijeli iz jezika Rasena (Etruraca) i jezika keltskih stanovnika Apeninskog poluostrva, a oni su to naslijedili iz jezika svojih predaka iz prapostojbine Ilirije, Male Azije i Levanta.

U nekoliko sljedećih lekcija pokazaćemo i dokazaćemo da su "latinski nazivi mjeseci" rimskog julijanskog kalendara izvorne srpske riječi, jer etimologija razbija svaku jezičku i ideolosku laž u lingvistici. U tom poslu počinjemo od JUNA, jer je mjesec LJETA i mjesec najvišeg i najjačeg SUNCA.

Etimolozi engleskog misle da je englesko JUNE od latinskog JUNIUS, koje je možda istog korijena kao i latinsko JUNIOR [1], a to je sanskritsko YUVAN sa značenjem MLAD [2].

U engleskom JUNE, francuskom JUIN, latinskom JUNIUS, latinskom JUNIOR i sanskritskom JUVAN zajednički korijen je JU koje u galskom znači MLAD; BOG [3]. Pošto JU znači BOG, JUNAK je BOŽANSKI, jer mu

je djelo SLAVNO, SJAJNO:

a) JU > JUN > JUNE > JUNAC (junac je simbol Sunca);
b) JU > JUNO > JUNOŠ, JUNOŠA (mlad čovjek u najboljoj muškoj snazi);
b) JU > JUN > JUNAK

U jednom danu JUNA sastaju se proljeće i ljeto. U tom danu završava se proljeće i počinje ljeto. Sanskritsko YŪNI znači SPOJ, JEDINSTVO [4] i to je taj dan JUNA sa vertikalnom crtom između polovina godine.

Ljeto je najtoplije doba i srpsko JU u JUG znači TOPLO, jer JUGOVINA s JUGA dolazi i snijeg topi. JURAJ je starih Srba BOG PROLJEĆA, a sanskritsko JŪRṆI znači JAR, JARA, ŽAR, PLAMEN, SUNCE [5].

Već je oko 2500 godina kako ljeto nastaje u JUNU, dakle je JUN kao ime mjeseca staro najmanje 2500 godina, a možda se oduvijek mjesec najjace snage sunca i početka ljeta zvao JUN.

Posebno je zanimljiva tvrdnja Petra Skoka da je JÛG sveslavensko (osim Poljaka), praslavensko i da je prvobitno značilo POLOŽAJ SUNCA U PODNE KADA JE NA NAJVIŠOJ TACKI, PODNE se zvalo JUG [6]. U ovom JUG je galsko JU sa značenjem BOG i zato galsko JUGH i JUGHEA znače SUDIJA [7]. BOG je PRAV sudija i on je BOG PRAVDE, SUNCE PRAVDE NA SVOJOJ NAJVIŠOJ TAČKI NEBA.

....

[1] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Macmillan & Co., 1893, p. 311.

[2] Ib.

[3] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin,

1759, p. 53.

[4] *Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 856.*

[5] *Ib. p.*

[6] *Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 784.*

FEBRUAR

Naziv FEBRUAR je po galskom FEVRER, FEWRER, FEUVRER, francuski FEVRIER sa značenjem FEBRUAR [1]. Korijen je FEV, FEU ili FEW sa značenjem LJUT, OŠTAR, ŽESTOK. To je u smislu srpskog izraza LJUTA ZIMA, ZUBATA ZIMA. Dalmatinsko FËBAR, FEBRA, u primorju i kod čakavaca znači GROZNICA, engleski FEVER, starofrancuski FEVRE [3], latinski FEBRIS, FEBRIO [4].

Postanje naziva FEBRUAR vežu za latinsko FEBRUA, FEBRUM, rimski februarski običaj prinošenja žrtve radi OČIŠĆENJA, ritual koji su Rimljani primili od Sabina [5]:

“Posljednji mjesec rimske godine, februar, osvrće se na proteklu godinu i njene mrtve. Parentalia od 13. do 22. februara već je bila prilika da se pomenu.” [6]

PARENTALIJE su ZADUŠNICE [7]. Svake druge polovine februara i kod Srba su ZADUŠNICE, devet dana prije početka crkvenog Časnog (Velikog) posta, dakle je vrijeme rimskih PARENTALIJA ujedno i vrijeme srpskih ZADUŠNICA od polovine FEBRUARA. Pratimo dalje običaj Rimljana od polovine februara:

“*Februum* znači sredstvo očišćenja i cijeli mjesec se smatrao nesrećnim i sumornog karaktera. Dana 15.

februara padao je jedan od najzanimljivijih i sumornih od svih rimskih praznika, koji je, zahvaljujući svojoj nesretnoj asocijaciji na Julija Cezara, ujedno i jedan od najslavljenijih. Luperkalije su se slavile u pećini zvanoj Luperkal na Palatinskom brdu. Žrtvovanje koza i psa vršeno je istovremeno s prinosom svetog kolača koji su Vestalke pravile od prvih plodova prošlogodišnje žetve. Dva mladića visokog ranga iz dva *Luperkalova kolegijuma* umrljani su krvavim žrtvenim nožem. Krv su brisali vunom umočenom u mlijeko i mladići su izazivali smijeh. Zatim bi oblačili kože žrtvovanih koza i trčeći oko Palatina kožnim trakama žrtava tukli sve žene koje su sretali.” [8]

Luperkalijski običaj maskiranja u kože ovaca i koza postoji i kod Bugara, Srba i Hrvata i to su običaji uz POKLADE, sedam dana iza februarskih Zadušnica. Hristijanizacijom je zabranjeno prinošenje žrtava, ali i danas u nekim balkanskim krajevima mladići se maskiraju u ovčije i kozije kože, na glavu stavljaju maske sa ovčijim i kozijim rogovma i meću zvona oko vrata. Tako maskirani poigravajući i zvoneći idu kroz selo.

Uticajem crkve POKLADE su ustaljene na zadnju nedjelju pred Časni post i ta zadnja nedjelja je BIJELA ili SIROPUSNA nedjelja, nedjelja OPRAŠTANJA, a rimske LUPERKALIJE su radi OČIŠĆENJA, dakle opet sličnost.

U Luperkalijama sredstvo očišćenja je FEBRUUM ili FEBRUA, one kožne trake žrtvovanih koza kojima su maskirani mladići trčeći oko Palatina tukli žene [9].

Kako Parentalije i Zadušnice povezati sa Luperkalijama i Pokladama kad su Parentalije i Zadušnice vezane za smrt i tugu, a Luperkalije i Poklade sa igrom i

smijehom? Lako, jer FEBRUUM je rasenski (etrurski) bog podzemlja, bog svijeta mrtvih:

"Februus na rasenskom jeziku znači – podzemni." [10]

Da, to je Φεβροῦον τὸν καταχθόνιον [11], rasenski bog podzemnog svijeta.

Po čemu su LUPERIKALIJE dobile ime, a po čemu su POKLADE dobile ime?

Naziv LUPERKALIJE su po LUPUS, latinski naziv za VUK. Zvanični etimolozi tvrde da je latinsko LUPUS postalo od grčkog LUKOS (**λύκος**) [12], a jasno se vidi da korijen LUP i korijen LUK (λύκ) nisu isti i ono **P** u LUP nikako nije moglo postati od **K** u **λύκος**, dakle je njihova tvrdnja netačna.

LatinskI LUPINUM bukvalno znači ŽESTINA, GORČINA, ČEMER [13], LUPUS je VUK [14]. Galsko LUPUA je ŠKORPION [15], jer je i njegov otrov ŽESTINA, GORČINA, ČEMER. Uz ovo ide i galsko LUPR sa značenjem VRUĆINA, KLJUČANJE [16], galsko LUPECO je PAKAO [17]. U navedenim riječima zajednička osnova je LUP i osnova je nazivu LUPA (to je ono uveličavajuće staklo, povećalo). Zašto se zove LUPA? Zato jer pod pod pravim uglom prema Suncu u njenoj ŽIŽI stvara se VATRA (žiža i jeste VATRA).

A grčko **λύκος**? U tom **λύκος** je srpska osnova LUK (povrće) i bilo crveni ili bijeli, oba su LJUTA, oba VATRENA i UJEDAJU kao i LUPUS. Sve riječi u prva dva pasusa iznad postanjem su od korijena LU koji u srpskom LUČ, LUČA znači VATRA, OGANJ.

Dakle, LUPERKALIJE nisu nazvane po LUPUSU (vuku), nego po ŽESTINA I GORČINI VATRENOG PAKLA. Da dodamo i ovo da je galsko LUP smislom isto

galskom LUB, LUBA [18], sa značenjem TRAKA, REMEN, OPASAČ, KAIŠ [19]. Više KAIŠEVA je FEBRUUM ili FEBRUA, jer se njome LUPA po ženama i to je sredstvo za očišćenja na LUPERKALIJAMA. I sve navedeno jednim je smislom vezano.

A ko je onaj spomenuti FEBRUUS, rasenski bog podzemnog svijeta?

U galskom FEBRUUM osnova je FE, koja u galskom znači VATRA [20], dakle znači isto kao i LU u LUPA, LUPUS, LUPERKALIJA. Od tog FE je već spomenuto dalmatinsko, tj. ilirsko FËBAR i FEBRA, te latinsko FEBRIS sa značenjem GROZNICA, jer groznica je VATRA koja sagara tijelo, kao što vatra u FENJERU sagara ulje.

Pošto galsko LUP znači ŽESTINA, LJUTINA, VATRA i pošto galsko LUPECO znači PAKAO, zato latinsko LUPERKUS i FEBRUUS imaju ista značenja: VATRA; PAKAO. LUPERKUS i FEBRUUS su dva imena jednog rasenskog boga [21], boga podzemnog svijeta.

Tako latinsko LUPERCALIA znači ŽESTOKA VATRA (pakla) i tako se LUPERKALIJA i POKLADE vežu za PARENTALIJE i ZADUŠNICE.

POKLADE su takođe keltska riječ: PO znači MJESTO, ZEMLJA [22], CLAD (čitaj: KLAD) je RUPA, ROV, GROB [23]. Maskiranje o Pokladama je maštovita imitacija svijeta mrtvih, veseli sadržaji poklada su ruganje smrti, a lupanje zvona je tjeranje duhova tame i oglašavanje nepredovanje Sunca.

Kao bog podzemnog svijeta rasenski FEBRUUS je ujedno i LUPUS, tj. VUK i evo ga ogrnut vučijom kožom na zidnoj slici u Orkovom grobu iz 4. v. st. ere: to je rasenski bog AITA (Tomba dell’Orco, Tarquinia, Italy).

Rasensko AITA znači OTAC i galsko AITA [24] znači OTAC, jer su Raseni i Kelti isti rod, isti što i Tračani, odnosno Iliri. Baskijsko AITA takođe znači OTAC i najvjerovatnije su i oni porijeklom Raseni.

Galsko AIT u AITA znači MOĆ, SNAGA; POMOĆ [25]. AITA je sabinski bog HIRPI, što znači HIROVITI, PLAHOVITI, ŽESTOKI, VATRENI. U sabinskom HIRPI je srpsko HIR, sabinsko HIRPI ujedno znači VUK, jer

VUK je HIROVIT: AITA je HIROVITA MOĆ.

AITA je poznat i pod imenima SURI i SORANUS APLU (APOLO SORANUS). Neki ga nazivaju SURI, neki ŚURI, što u srpskom nije ni važno, jer SURI je ŽESTOK, HIROVIT; ŚURI očišćava, jer OŚURITI u srpskom znači SPURITI, SPALITI, OČISTITI. Galsko SOR značenjem je isto galskom OR, COR, GOR (u srpskom ORAO, KORA, GORA). Galsko SOR istog značenja kao galsko SAR, SER, SIR, SUR, SWR, SYR. Od SOR, preko oblika SORA, potiče srpsko ZORA, dakle latinizirano SORANUS je SUNCE ZORE, rasenski SORANO. To je nejako Sunce koje u toku noći boravi u podzemnom svijetu i sja mrtvima:

"Sommano, ili Sorano, bio je bog otac, gospod niskih regiona, predstavnik smrti." [26]

Homer naziva Apolona FEBOMAI **(Φέβομαι)**, što u grčkom tumače ne po grčkoj riječi sa korijenom FEB **(Φέβ)**, nego po naslućivanju iz konteksta, te im Homerovo FEBOMAI **(Φέβομαι)** može da znači LET, LETJETI (jer se radi o krilatom bogu Apolonu), a može da im znači i STRAH [27] (jer se radi o žestokom bogu Apolonu).

Kažu Grci da je Homerovo FEBOMAI **(Φέβομαι)** poetska riječ koja potiče od korijena FEB kao i grčko FOB **(Φόβ-ος)** sa značenjem STRAH, TEROR [28]. Dakle, Homerovo FEBOMAI **(Φέβομαι)**, sa osnovom FEB **(Φέβ)**, nije grčka riječ, nego je iz Homerovog originala prevedena na grčko FOBOS **(Φόβος)** sa značenjem STRAŠNI. Homerovo **Φέβομαι Ἀπόλλων** [29] prevode **Φοῖβος Ἀπόλλων**, dok u srpskim prevodima kod Miloša N. Đurića piše FEBO APOLON, a kod Tome Maretića je FEB APOLON.

Pošto grčko FOB **(Φόβ)** nema nikakve veze sa nazivom FEBRUAR, jer je i grčko FEVROMARIOS **(Φεβρουάριος)** izvedeno je od **FEV**, tj. **FEB**, a ne od grčkog FOB. Tako po njihovoj izvrnutoj logici biva da Grci uopšte nisu imali naziv za FEBRUAR sve dok Rimljani nisu izmislili svoj festival LUPERKALIJA sa trakama od koža žrtvovanih koza sa nazivom FEBRUA ili FEBRUM, kojima su lupali po ženama. Gdje je tu logika? Tako njihova laž pred etimologijom postaje očigledna gluposti, kao što je glupost da je Homer bio Grk i da su Ahajci Grci.

Galsko **FE** znači VATRA i ovo **FE** je u srpskom FELA (rod, vrsta), u srpskom FENJER, u FENIČANI, u FENIKS, FEN. Sve počinje sa **FE**, jer galsko, dakle i tračansko i ilirsko **FE** znači VATRA; BAL, BEL, SUNCE [30]. Ovo **FE** je u FERIJA, FERIJE (raspust, sloboda), u latinskom FESTUS, festival, slavlje. Od FEN je VEN (Sunce), VENA, VENAC, VENERA, VENETI. Veneti su ujedno i Iliri i Kelti i Tračani i zato njih ima i među Keltima na vise mjesta u Evropi, pa im je i jezik bio isti kao u tračanskom, ilirskom i sarmatskom:

"Istina je da Dalmatinci, Mizi, Tribali, pa čak i Sarmati, koriste gotovo isti jezik ili ne mnogo drugačiji, tako da se bez poteškoća razumiju." [31]

Na početku smo rekli da dalmatinsko FËBAR, FEBRA u primorju i kod čakavaca znači GROZNICA, engleski FEVER, starofrancuski FEVRE, latinski FEBRIS, FEBRIO: groznica je VATRA.

Galsko FEBH je značenjem isto galskom FEABH [32], koje znači VLAST, MOĆ, SNAGA [33]. Galsko RU, RUA sa značenjem PRAVAC [34] (ru > ruka). Tako latinsko FEBRUA znači PUT VATRE, a FEBRUM je

VATRA SUNCA, jer galsko RUM znači isto kao i RAM, REM, RIM, ROM: BAL, BEL, SUNCE [35]:

FEBH + RU > FEBHRU.

Galsko AR je SUNCE [36], dakle:

FEBH + RU + AR > FEBHRUAR > FEBRUAR = ŽESTOKI PRAVAC SUNCA, VATRENI PUT SUNCA.

U srpskim srednjovijekovnim dokumentima za FEBRUAR pišu **ФЕРЬВАР** i **ФРЕВАР** [37]. Galsko FER je NAPREDAN [38] i galsko FRE znači NAPREDAK [39], dakle su srpsko ФЕР i ФРЕ sinonimi, a galsko VAR je BAL. BEL, SUNCE [40], u srpskom VAR je TOPLOTA, VRELINA. Tako srpsko srednjovijekovno ФЕРЬВАР i ФРЕВАР znače NAPREDAK TOPLOTE, NAPREDAK SUNCA.

Toliko o istorijskom srpskom FEBRUARU kojeg današnji plitkoumni Srbi nazivaju SEČKO, a zašto se tako zove, ne znaju ni oni. Srbi su jedine budale u svijetu koji sami sebi zatiru istorijske, arheološke, lingvističke, i mitološke dokaze svog postojanja.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 576-577.

[2] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 508.

[3] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Macmillan & Co., 1893, p. 207.

[4] Oxford Latin Dictionary; Oxford University Press, Oxford, At The Clarendon Press, 1968, p.682, 683.

[5] Ib. p. 683.

[6] William Reginald Halliday, Lectures on the history

of Roman religion, from Numa to Augustus; Liverpool, University Press of Liverpool Ltd.; London, Hodder and Stoughton Ltd., 1922, p. 58.

[7] Oxford Latin Dictionary, Ib. p. 1296.

[8] William Reginald Halliday, Ib. p. 58-59.

[9] Ib.

[10] John Lydus, On The Months, 4. 25. p.

[11] Ib.

[12] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, p. 240.

[13] Oxford Latin Dictionary, Ib. 1051.

[14] Ib.

[15] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 98.

[16] Ib.

[17] Ib.

[18] Ib.

[19] Ib. p. 96.

[20] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome II, p. 521.

[21] John Capmbell, Etruria Capta; Toronto: The Copp, Clark Company (Limited), Printers, 1886, p. 123.

[22] Ib. Tome III, p. 266.

[23] Ib. p. 323.

[24] Ib. p. 30.

[25] Ib.

[26] William Betham, Etruria – Celtica, Vol. II; Dublin: Philip Dixon Hardy and Sons; London: Richard Groombridge, 1842, p. 53.

[27] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 1660.

[28] Ib. p. 1683.

[29] Homer, Iliad, I, 43.

[30] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome II, p. 571.

[31] B. G. Niebuhr, Corpus Scriptorum Historiae Byzantinae: Laonicus Chalcocondylas, De rebus Turcicis, L. X; Bonnae, Impensis Ed. Weberi, 1843, p. 530.

[32] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome II, p. 572.

[33] Ib. p. 571.

[34] Ib. Tome III, p. 324.

[35] Ib. p. 325.

[36] Ib. p. 74.

[37] Franc Miclosich, Monumenta Serbica, spectantia historiam Serbiae, Bosnae, Ragussi; Viennae, Apud Guilelmum Braumüller, 1858, p. 20, 105.

[38] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome II, p. 574.

[39] Ib. p. 594.

[40] Ib. Tome III, Ib. p. 465.

FERSIPNEI I GERUN

Kao i helenska Persefona i rasenska boginja FERSIPNEI provodi zimsko vrijeme u podzemnom svijetu, a s početka proljeća izlazi na ovaj svijet. Njeno pojavljivanje početkom proljeća bio je ZNAK buđenja prirode i sjetve iza koje je od ljeta slijedila žetva i ubiranje ostalih plodova. Pri kraju ljeta i u prvim jesenjim danima FERSIPNEI se opet vraćala u podzemni svijet i tako svake godine.

Na zidnoj slici u Orkovom grobu (Tomba dell’Orco, Tarquinia, Italy) FERSIPNEI je u društvu boga Februusa (Atisa), rasenskog boga podzemnog svijeta. Atis je metafora niskog Sunca, koje, po alegorijijskog priči egzoterije, svojim zalaskom s ovog svijeta silazi u podzemni svijet. Atis je simbol niskog Sunca noći, jeseni i zime, boginja FERSIPNEI je simbol sazviježđa Djevice (Virgo).

Pored boginje rasenskim pismom piše: FERSIPNEI. Njen par kod Helena je Persefona (Περσεφόνη), kod Rimljana Prozerpina (Tomba dell'Orco, Tarquinia).

Boginja Fersipnei je sazviježđe Djevice (Virgo).

Pred jesen Sunce dolazi blizu Djevice, ulazi i prolazi kroz to sazviježđe idući prema prvom danu zime pa se zvijezde ne vide. Do proljeća Sunce se udalji i Djevica se rano zorom pojavljuje na istočnom nebu. Na prelazu između 8-7. v. st. ere ulogu Fersipnei imala je sjajna zvijezda Arkturus u sazviježđu Volar (Bootes), a od tada uloga Persipnei prenosi se na zvijezde Djevice.

Ime FERSIPNEI je od dvije riječi: FER + SIPNEI. Galsko FER znači PLODNA, RODNA [1], a SIPA znači ZNAK; DAVATI, SIPATI [2] te ime FERSIPNEI znači ZNAK RODA, ZNAK SIPANJA, ZNAK DAVANJA.

Lijevo od Fersipneje stoji u punoj ratnoj spremi troglavi bog GERUN. Iako je GERUN u ljudskim liku, po grčkoj mitologiji njemu je parnjak KERBER, troglavi KER čuvar adske kapije. KERBER (grčki: Κέρβερος, latinski: CERBERUS je od KER (κερ) koje je osnova

Gerun (Tomba dell’Orco, Tarquinia, Italy).

i grčkom KERAS (**κέρας**) sa značenjem ROG i postanjem je od tračanskog GER koje znači TOPLOTA, VATRA. U srpskom PAS je KER, jer je LJUT, VATREN. Njegovi OČNJACI su ROGOVI ŠILJATI kao EKSERI. Galsko CER, (čitaj: KER) znači CRVEN, KRVAV [3], a galsko BER je ŠILJAK, EKSER [4]:

CER + BER > CERBER = KERBER = KRVAVI ŠILJAK, KRVAVI ZUB, LJUTI ZUB.

Šta je KRVAVI ŠILJAK, LJUTI ZUB? To je najdonja tačka Sunca u vremenu od polovine jeseni do polovine zime. Centralni vrh tog ŠILJKA je zimski solsticij, najjužnija tačka Sunca na južnom nebu u prvom danu zime. Tri mjeseca od polovine jeseni do polovine zime su dani najvećeg stradanja od studeni i ta tri mjeseca su tri glave Kerbera i Geruna.

Ime GERUN je po galskom GER sa značenjem BORBA, RAT [5], a galsko GERI znači ŽESTINA, BIJES [6]:

GERON = ŽESTOKI RAT, GORKI RAT, ČEMERNA BORBA.

Simbolika te BORBE je GERUN, ratnik svijeta smrti. Njegove TRI GLAVE su simboli TRI MJESECA ŽESTOKE BORBE SA ZIMOM od polovine jeseni do polovine zime.

Rasenskom GERUNU odgovara i troglavi grčki GERION (Γηρυών), sin Vulkanov. HERKUL je ubio GERIONA. Grčko HERAKLES je takođe postanjem od GER, jer od GER je srpsko ŽER, ŽERA, ŽERAVICA. HERKUL (ruski: **Геркулес**) je SUNCE proljeća i ljeta.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 574.

[2] Ib. Tome III, p. 359.

[3] Ib. Tome II, p. 299.

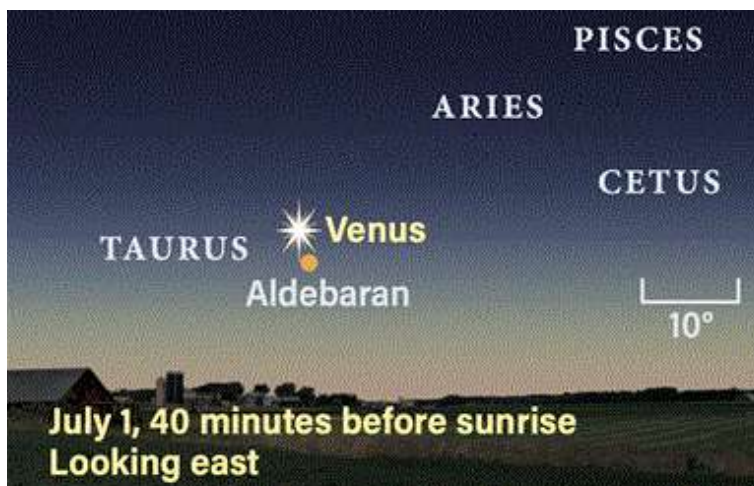
[4] Ib. p. 154-155.

[5] Ib. p. 633.

[6] Ib.

VOLUJARKA, BETELGEZ I ARKTURUS

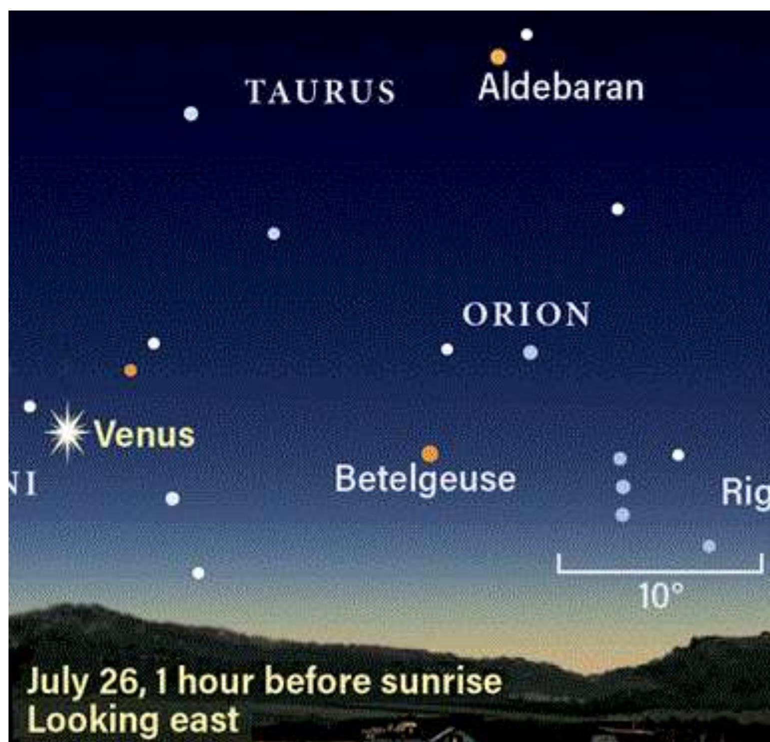

Zorom krajem juna i početkom jula zvijezde Bika (Taurusa) pojavljuju se na istoku: Aldebaran je Volujača.

Vuk je svom Rječniku zabilježio da srpski seljaci neku zvijezdu zovu Volujara ili Volujarka [1], jer kad se ona pojavi, seljaci traže svoje volove. Nakon proljetne sjetve volovi uglavnom nisu uprezani sve do žetve i dovlačenja žita radi vrševine (koji nisu imali konja, vrli su sa volovima).

ALDEBARAN, sjajna zvijezda BIKA (Taurusa) postaje vidljiva zorom krajem juna i početkom jula u vrijeme početka koševine i skore žetve sa vrševinom. Aldebaran je Volujara. ALDEBARAN je od galskog ALDEA (mjesto) + BARAN (sila, snaga; vojnik) [2].

Zvijezda Betelgez (Betelgeuse)

Krajem jula Betelgez postaje vidljiv zorom na istoku.

Na galskom "Betelguz" je složenica sa značenjem "Crveni anđeo kopljanik".

O izvornom porijeklu imena BETELGEZ etimolozi nemaju pouzdani izvor, nego neki pretpostavljaju da bi to moglo da bude od srednjovijekovnog arapskog izraza *bat al-jawzāˀ*, što znači *divovo rame*, drugi pretpostavljaju *arapsko Ibn al Jauȥab*, treći kažu da ima veze sa arapskim *ruka*, itd. Tačno porijeklo i značenje mnogi ne znaju, a koji znaju neće ili ne smiju da kažu.

Na galskom “cvekla” je “bet, beot, betes, beotes” sa bukvalnim značenjem “crveno’.

Ime velike Orionove crvene zvijezde BETELGEZ je od galskog BET + EL + GES:

a) BET = BEOT, BETES i BEOTES [3];
b) BEOT, BEOTES = CRVEN [4]

I čovjek fino objasnio:

“BOEOTES, Cvekla. B. De *Beo*, što bukvalno znači goreće, posljedično znači crveno. Tamnocrvena boja cvekle je ono što je najupečatljivije kod ove biljke, po njoj će i dobiti ime; vidi *Beot, Beotes*, kroz razbijeno *Betés*, označava crveno. Ovakva prevrtanja slova uobičajena su u keltskom.” [5]

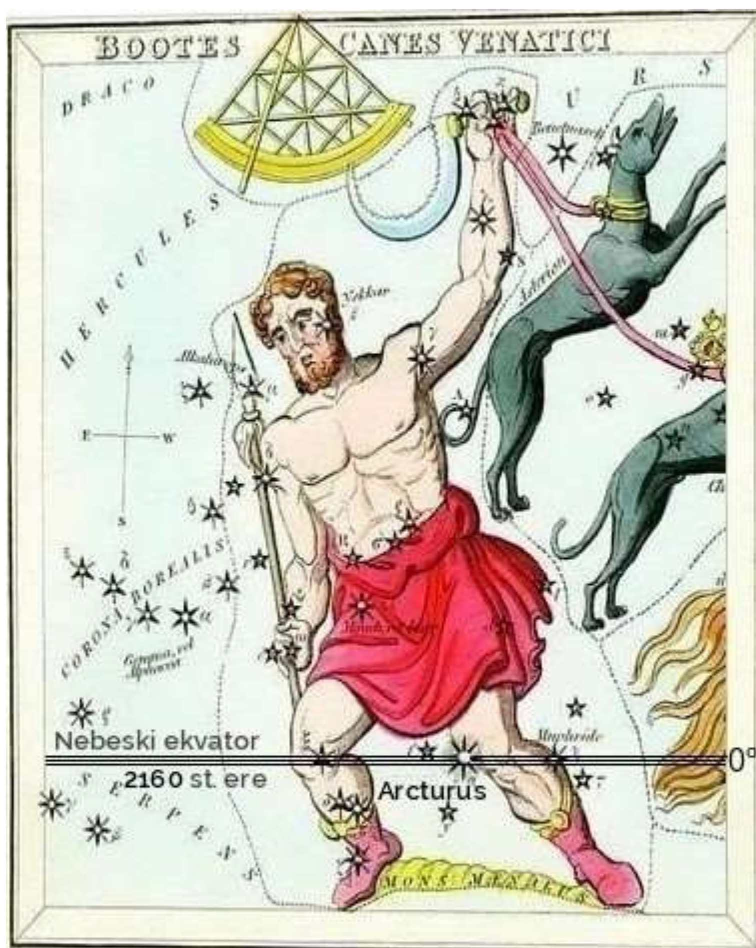
Galsko EL znači ANĐEO [6]:

BET + **EL** > **BETEL**

Galsko GES značenjem je isto galskom GESA, GESI, GESARA, GESSUM, GESSARA sa znaečnjem KOPLJE [7]. I da zaključimo:

BET + EL + GES > **BETELGES** = **BETELGEZ** = = **OGNJENI ANĐEO KOPLJANIK.**

Zvijezda Arkturus (Arcturus)

Oko 2160. st. ere Arkturus je na nebeskom ekvatoru kao dana sazviježđe Djevica (Virgo).

ARKTURUS (ARCTURUS) je najsjajnija zvijezda u sazviježđu Volar (Bootes), takođe jedna od najsjajnijih zvijezda uopšte. U vrijeme oko 2160. st. ere Arkturus je bio na liniji nebeskog ekvatora, kao dana sazviježđe Djevica (Virgo).

Pošto je ARCTURUS velikog sjaja, njegova pojava na istoku krajem zime bila je znak nastupanja proljeća, znak ratarima za proljetnu sjetvu i znak ratnicima za kretanje u rat.

Ime zvijezde ARCTURUS izvedeno je od dvije galske riječi: ARC + TURUS. Galsko ARC značenjem je isto galskom ARG [8] koje znači VOJNIK, RATNIK [9]. Kad se tome doda galsko TURUS sa značenjem PUT, dobije se sljedeće:

ARC + **TURUS** > **ARCTURUS** = **PUT RATNIKA**.

....

[1] Vuk Stefanović, Srpski rječnik istolkovan njemačkim i latinskim riječima, Beč, Jermenska štamparija, 1818, st. 79.

[2] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 34, 131.

[3] Jean-Baptiste Bullet, Ib. 162.

[4] Ib. p, 154.

[5] Ib.

[6] Ib. p. 536.

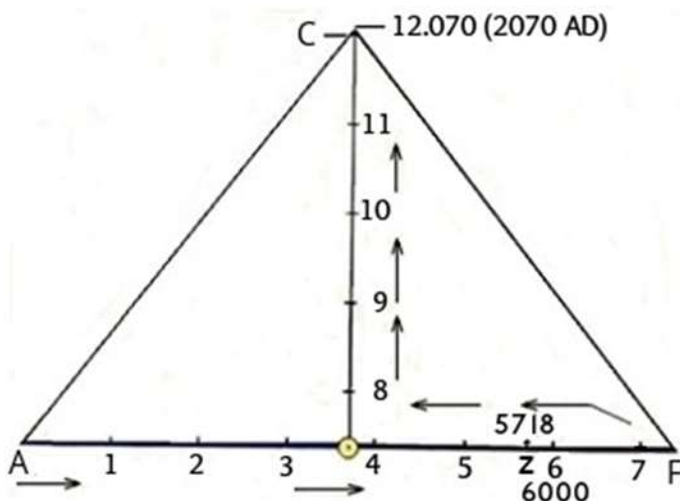
[7] Ib. p. 634.

[8] Ib. p. 77.

[9] Ib. p. 82.

[10] Ib. Tome III, p. 458.

HRONOLOGIJA NAŠEG SVIJETA

• **A** = početak stvaranja našeg svijeta (A1 = prva hiljada godina trajanja svijeta). Adam je kreiran 5718 godina od početka stvaranja našeg svijeta;

• **AF** = 7374,882 godina (od početka stvaranja do Nojevog potopa);

• **F8** = 625,118 godina

• **FC** = 4625,118 godina

• **AFC** = 12 000 godina od početka stvaranja našeg svijeta do 2000 godina hrišćanske ere. U vrhu Piramide završava se 12 069,882 godina od postanja našeg svijeta (2070. god. hrišćanske ere).

Aastronomi su proračunali da je početak egipatskog kalendara 4241-4238. st. ere, a Velika piramida i Mazora Biblija kažu da je od Adama do hrišćanske ere 4282 godine:

a) visina Piramide = 14.765,05019 cm,

b) 14.765,05019 dana = 40,42538971 godina:

4282 - 40,42538971 = **4241,57461** godina.

....

[1] *Eduard Meyer, Aegyptische Chronologie; Berlin, Verlag der Königl. Akademie der Wissenschaften, 1904. p. 41.*

NA STEĆKU JE ILIRSKI RAŠANIN (ETRURAC)

Ilirski konjanik na stećku (foto: Aleksandra Bajić and Milan S. Dimitrijević, A pair of stećaks from Donja Zgošća; Proceedings of the XII Serbian-Bulgarian Astronomical Conference (XII SBAC) Sokobanja, Serbia, September 25-29, 2020; Publ. Astron. Soc. "Rudjer Boskovi¢", No 20, 2020, 139-153).

"Sterneck je smatrao da stećci pripadaju predrimskom vremenu a, kako se često nalaze na ilirskim gromilama ili u njihovoj neposrednoj blizini, da pripadaju vremenu kojem i ilirski tumulusi." *(Šefik Bešlagić, Stećci - kultura i umjetnost; Sarajevo, Veselin Masleša, 1982, str. 70).*

Ilirski konjanik (stećak iz okoline Kaknja, trenutno pred zgradom Općtine Kakanj, B i H).

Ilir na stećku i Risen, too. Etruria (Devenuti ritual, 6-7. v. St. ere (Muse National Attesting, Italy).

Etrurci su za sebe govorili da su RASENI. Zna se da je RA jedno od najstarijih imena SUNCA. Sanskritsko RA (√ **rā**) znači RADITI, STICATI; IMATI, DAVATI; VATRA, GRIJANJE; LJUBAV, UŽITAK; BRZINA; ZLATO; KRETANJE; SJAJ, BLJESAK [1]. Ovo RA je osnova u srpskom RAČVE, RAKLJE, RAŠLJE, jer ove riječi označavaju ono mjesto na stablu iz kojeg ishode stupovi i razilaze se kao zrake iz Sunca.

Od osnove RA izvedeno je i sanskritsko RAS (√ **rās**) sa značenjem HVALITI, VELIČATI, DAVATI, POŠTOVATI, SLAVA [2]. Sanskritsko RAS takođe znači OSJEĆATI, VOLJETI [3], a sanskritsko RASYA je KRV [4]. Sanskritsko RÁSA je SRŽ, JEZGRO, SUŠTINA [5]. U srpskom RASA je FELA, VRSTA, ROD.

Sanskritsko RĀSANA istog je značenje kao i sanskritskom GHORÁ-R [6] sa značenjem ČASTAN, UZVIŠEN, POŠTOVAN [7], što je u francuskom i engleskom VENERABLE sa osnovom VEN od koje je izvedeno VENETI:

“Ven (sunce), Vena, mjesec, hindu riječ." [8]

Dakle su RAS i VEN istog značenja te su RASENI i VENETI jedan narod, jer su i RASENI i RAŠANI jedan narod. RASEN znači SUNCE, SJAJ, SLAVA i dokaz je srpsko PORAŽEN:

a) PO + RAS > PORAS > PORAS > PORAZ,
b) PO + RASEN > PORASEN > PORAŽEN > PORAŽEN.

Danas se nama čini da je PO prijedlog mjesta, ali nije, jer je to staro keltskog BO koje znači CRN, TAMAN [9]. Osnova BO ostala je u srpskom BOL.

Sanskritsko RAŠANĀ znači ŠPAG, UŽE, TRAKA KAIŠ, JEZIK; ZRAKA [10]. RAŠANA je od RĀŠ koje

se drugačije čita RĀS [11], koje je izvedeno od RA [12], jer RA je SUNCE koje daje RASVJETU. I gle: u Bosni je krompir bio poznat i pod imenom RAŠAK [13] i lično sam od nekih starih viduških seljana slušao tu riječ sve do kraja 70-tih godina prošlog vijeka. Otkud ta riječ? Evo: krompir raste u gomolju, u hrpi, a sanskritsko RĀŚÍ znači baš to: GOMILA, HRPA, MNOŠTVO [14]: RĀŚÍ su RAŠANI, RASENI ili VENETI:

"Što se tiče samih Veneta, ne može se ne primijetiti da tri plemena ili naroda s ovim imenom susrećemo i u drugim dijelovima svijeta, osim onih u Italiji, to jest galskog plemena Veneta na obali Armorike; Venedi ili Veneti kod Tacita, sarmatsko ili slavonsko pleme na obalama Baltika i Heneti ili Eneti, čije se postojanje spominje u Paflagoniji u doba Homera (Ilijada, II, 85)." [15].

Trijumfalni zlatni vijenac (krunu) Rimljani su nazivali “etruscus”, a pravljen je od lisnate grane Bodljikave veprine (latinski: Ruscus aculeatus):
Etruscus – Ruscus (obratimo pažnju na boju ploda).

Latinsko ETRUSCUS je RASEN, latinsko ETRUSCI su RASENI. Pored svojih mnogih značenja latinsko ET

znači JOŠ DALJE, te uz RUSCI pokazuje ko su Raseni, jer latinsko ET može da znači ISTINA, STVARNO, ZAISTA [16]. Tako u ETNOS daje značenje NAROD, u ETINOM znači ISTINITA riječ (“nom”, “noma”, “nomen” je “ime”, “riječ”). Latinsko RVSCVS (RUSCUS) znači SJAJNOCRVEN [17]:

ET + RUSCUS > ETRUSCUS = RASEN

Galsko UC (čitaj: UK) znači MJESTO [18], galsko RAS značenjem je isto galskom RES, RIS, ROS, RUS sa značenjemje SUNCE [19]. RES je u srpskom RESA, zraka; RIS je ljuta zvijer, ROS je dalo “roza” > “ruža”; RUS je “crven”, “vatren”:

UK + RAS > UKRAS > UKRASEN > UKRAŠEN > UKRAŠEN = MJESTO SJAJA.

I to je to: UK + RASEN > UKRASEN > UKRAŠEN

Grci zovu Rasene **Τυρσηνοί**, kasnije **Τυρρηνοί**. Treba znati da je antičko grčko ipsilon (**Y**, **υ**) čitano kao kratko **U**, dakle TURSENOI i TUPPENOI. Da vidimo šta znače grčki nazivi Rasena:

a) Τυρσηνοί < **Τυρ-σ-ηνοί** = TUR-S- ENOI
b) Τυρρηνοί < **Τυρ-ρ-ηνοί** = TUR-R-ENOI

U vrijeme Rima i njihove vlasti na Balkanu grad PIROT u današnjoj Srbiji zvao se latinskim imenom TURES, TURRES ili TURA. Osnova PIR u PIROT znači VATRA, SJAJ, VESELJE. Na grčkom VATRA je **πυρ** (antičko PUR, današnje PIR), dakle to isto treba da znači i TUR u TURESENOI (**Τυρσηνοί**) i TURREENOI (**Τυρρηνοί**).

VATRA je TOPLOTA, SJAJ, SVJETLOST, VID. Kakve je boje SIR? SIR je BIJEL ili ZUT. Kod Turkottara TUR znači SIR, džagatajski TURO [20]. Na grčkom SIR je TURI (grčki: **τυρί**).

Grčko **τύρσις** (TURSIS) je VIS, KULA. Sarmatska pokrajina TURA (TURANION, latiski TYRA). Po čemu je Tura dobila ime?

Na rimskom novcu azbukom piše TURA.

Sumersko TUR znači VELIK, VELIČANSTVEN [21]. Grčko **τῠραννίς** (TURANNIS) znači KRALJEVSKA VLAST, APSOLUTNA VLASTI; **τύραννος** (TURRANNOS) je GOSPODAR [22]. I kaže:

"Ime za bika ili vladara u hebrejskom je nevazno, Šur, što u kaldejskom postaje Tur. Od Tur, u značenju bika, dolazi latinsko Taurus; i od iste riječi, u značenju vladara Turannus, što izvorno nije imalo nikakvo zlo značenje." [23]

Hebresko SUR je od S-UR u kojem UR znači VATRA, SJAJ [24]. Sanskritsko TUR je POTISAK NAPRIJED; NADMOĆ [25], srpsko TURPIJA je OŠTRINA, jer ima oštre linije kao Sunce zrake. KOTUR je kao TUR. Galsko TUR je TOK, KRETANJE, OKRETANJE; KRUG, TOČAK i značenjem je isto galskom TOR, TAR, TER, TIR sa izvornim smislom SUNCE [26]. Zato je TUROBAN ljut i strašan. TUR je TURUNDŽI boje kao narandža [27].

Druga riječ u grčkom **Τυρσηνοί** (TURSENOI) i **Τυρρηνοί** (TURRENOI) je **ηνοί** (ENOI) i to su Homerovi

Ἑνετοί [28] i Herodotovi **Ἑνετοὺς** [29], tj. ilirski VENETI. Osnova u ENOI (**ηνοί**) je EN (**ἤν**). Grčko **ἤν** znači EN, ENO, GLE, VIDI [30], je stara riječ za **φημί** [31]. Grčko EN (**ἠν**) koje je značenjem jednako grčkom **φάω** [32] sasmislom SJATI [33]. Tako grčko TURESENOI (**Τυρσηνοί**) i TURRENOI (**Τυρρηνοί**), kao nazivi za Rasene, znače SUNCOSJAJNI, a Homerovi ENETOI (**Ἑνετοί**) i Herodotovi ENETOUS (**Ἑνετοὺς**), kao nazivi za Venete, znače SJAJNI, SVIJETLI, TRAČNI.

Galsko EN isto je što i DEN [33] koje je isto galskom DAN, DIN, AN, IN sa značenjem BAL, BEL; SUNCE [34]. DEN je osnova u ruskom ДЕ́НГИ (novac), u Makedoniji DENAR, kod Srba DINAR.

Velško (galik ili galsko) EN znači NAČELO ŽIVOTA, SUŠTINA, ŽIVOT i to je SUNCE, BOG.

....

[1] Monier Monier Williams, A Sanskrit English Dictionary: Oxford University Press, Amen House, London, Glasgow, New York, Toronto, Melbourne, Wellington, Bombay, Calcutta, Madras, Carachi, Kuala Lumpur, Cape Town, Ibadan, Nairobi, Accra, 1899, p. 859.

[2] Ib. p. 869.

[3] Ib.

[4] Ib. p. 871.

[5] Ib. p. 869.

[6] Ib. p. 879.

[7] Ib. p. 370.

[8] Dunlap, S. F. (Samuel Fales), The origin of ancient names of countries, cities, individuals, and gods; Cambridge, Metcalf and Company, 1856, p. 25.

[9] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin,

1759, p. 180.

[10] Monier Monier Williams, Ib. p. 869.

[11] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 879.

[12] Ib.

[13] F. Ivekovic i Ivan Broz, Rjecnik hrvatskoga jezika; Zagreb, Štamparija K. Albrechta, 1901, str. 587.

[14] Monier Monier Williams, Ib. p. 879.

[15] William Smith, Dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II; Boston: Little, Brown and Co., 1870, p. 1272.

[16] Oxford Latin Dictionary; Oxford University Press, Oxford, At The Clarendon Press, 1968, p. 623.

[17] Ib. p. 1671.

[18] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 466.

[19] Ib. Tome III, p. 297.

[20] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 530.

[21] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 249.

[22] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 1590.

[23] Alexander Hislop, The two Babylons; Third Edition; Edinburgh: James Wood; London: Haulston and Wright, 1862, p. 47.

[24] Albert G. Mackey, An Encyclopædia of Freemasonry, Vol. II; : The Masonic History Company, Chicago, New York, London, 1921, p. 819.

[25] Monier Monier Williams, Ib. p. 450.

[26] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 457-458.

[27] Petar Skok, Ib. 527.

[28] Homer, Ilijada; 2, 9.

[29] Herodot, I; 196.

[30] Henry George Liddell and Robert Scott, Ib. p. 652.

[31] Ib.

[32] Ib. p. 1665.

[33] Ib. 1660.

[34] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome II, p. 540.

[35] Ib. p. 449.

[36] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 24.

JANJE, A NE JAGNJE

Crkva je preko škola potisnula srpsko JANJE i pravopisom nametnula JAGNJE, po grčkom **αγνός** (**agnos**) sa značenjem **čisto**, **nevino**. U liturgiji Isus je ***agnec***, pričesni hljeb. Od grčkog **αγνός** je latinsko **agnus** [1], te je Isus u katoličkoj liturgiji ***Agnus Dei****, jagnje Božije*, jer se Isus prinosi na žrtvu.

Za potrebe liturgije grčko **αγνός** potiče iz sanskrita, jer sanskritsko ***agni*** je *vatra*, *žrtvena vatra, bog vatre*,

broj tri [2]. Treba znati i to da **jagnje** na grčkom nije **agnos** (αγνός), nego **amnos** (**ἄμνος**) i **arnion** (**ἀρνίον**).

I sad pitanje: zašto grčka Ortodoksna crkva za Isu-Isa ne koristi svoje izvorna gčke riječi za JAGNJE, nego koristi riječ postanjem od sanskritskog AGNI sa značenjem VATRA, ŽRTVENA VATRA, BOG VATRE, TRI? Odgovor je vrlo prost: zato što ezoterijski crkveni Isus nije Isus Nazarećanin, nego je vrha crkvenih masona SUNCE LJETNOG SOLSTICIJA.

....

[1] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London, Printed by A. J. Valpy, 1828, p.12.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 5.

JANUAR

Otkud ime mjesecu JANUAR, prvom mjesecu godine? Govore da je to od imena rimskog boga JANUSA. Govore da je JANUS (IANUS, lat.) bio je rimski bog početka i preobražaja, bog nebeskih kapija. Sad ćemo tu tvrdnju da provjerimo i prvo idemo do srpskih riječi: JANA, JANKO, JANJA, JANJE i JANTAR (jantar je ćilibar i on je ŽUT).

U riječima JANA, JANKO, JANJA, JANJE, JANTAR korijenska osnova je JAN. Šta znači JAN?

Sanskritsko JAN znači ZAČINJATI, STVARATI, UZROKOVATI RAĐANJE, [1] i od ovog JAN su srpsko JANA, JANKO, JANJA, JANTAR, JANJE.

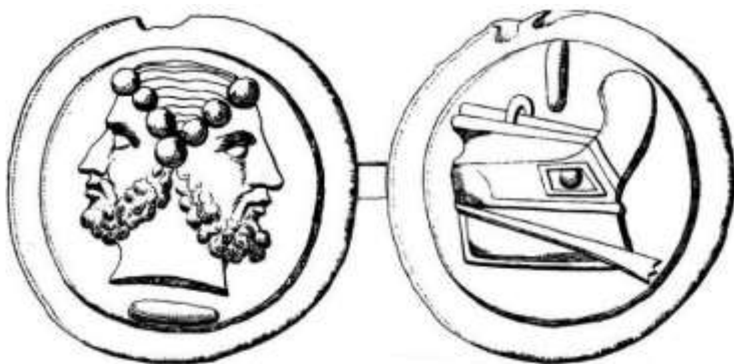
U etimologiji srpskog naziv JANUAR izvode od latinskog naziva JANUARIUS, po imenu rimskog boga IANUS. Latinsko JĀNUA znači ULAZ, VRATA, KAPIJA

[2], a izvedeno je od JANUS [3]. U latinskom jeziku JANUS je SUNCE, JANA je MJESEC [4].

Sanskritsko JAN je u srpskom JANKO i u latinskom JANUS. Latinsko JANUS značii SUNCE, dakle i srpsko JANKO znači SUNCE, jer su JANUS i JANKO sinonimi: JANKO je SUNCE, JANA je MJESEC.

Latinsko JANUARIS je od JANUS, a nije od grčkog JANOUARISOS (**Ιανουάριος**) o čijem porijeklu Grci nikad ne prIčaju, nego ih izvlače zapadni lažovi ovakvim i sličinim tvrdnjama:

"**Jānus**, staro talijansko božanstvo (mesec januar, kao početak godine, njima je bio svetinja kao i počeci stvari uopšte; a vrata kućna bila su pod njegovom posebnom zaštitom); **Jānuarius** (prid.), od ili što pripada Janusu; **Jānuarius** (tj. *mjesec*), *Januar; **jā-nua***, vrata; **jā-nĭtor**; domar, vratar, održavac." [5]

Janus na rasenskom novčiću (William Betham, Etruria-Celtica - Etruscan literature and antiquities investigated; Dublin: P.D. Hardy and sons, 1842, Plate XI).

Talijanski jezik javlja se tek od srednjeg vijeka, a Talijani kao nacija formiraju se tek stvaranjem jedinstve-

ne Italije u drugoj polovini 19. vijeka. U ono vrijeme osnivanja Rima krajem 8. v. st. ere na Apeninskom poluostrvu žive keltska, tj. ilirska plemena među kojima su i Raseni ili Etrurci i od njih potiče naziv JANUS? Rimljani su JANUSA preuzeli od Rasena:

"Rimski izvještaj o ovom božanstvu je, od svih njihovih bajki, možda najnejasniji i najnezadovoljavajući. Poput Grka imali su maglovitu predstavu da se nešto podrazumijeva pod dvolikom glavom na etrurskim novčićima, za koju su čuli da je ljudi zovu *Janus* ili nekim imenom sličnog zvuka, i vidjevši na njima glavu sa dva lica zaključili su da to mora biti povezano sa drevnim kraljem ili božanstvom." [6]

Slušajmo dalje:

'Riječ *Janus* ili *Eanus*, kako sugeriše, ne odnosi se na glavu sa dva lica, već na pramac broda na drugoj strani novčića, **jan** je brod ili plovilo, **aojr**, *oid*, *star*, stari brod ili plovilo, koje je prvo načinilo dugo putovanje, možda sama arka." [7]

AR je SUNCE, ARKA je LAĐA. Sanskritsko ARKA je SUNCE [8]. Galsko JAN je LET; BROD, PLOVILO [9]; galsko JANUS znači ŽUT [10]

JANUS je LETEĆE (PLOVEĆE) ŽUTO SUNCE. Dva lica su ISTOK i ZAPAD, dva dnevna lica jedne glave Sunca. U jednoj povelji Balšića Dubrovčanima od 17. januara 1368. JANUAR je **GJENAR (ГІѤNAР)** [11], što je srodno galskom GEN sa istim značenjma koja ima galsko JAN: ULAZ, VRATA, KAPIJA; IZVOR; SJAJ, SUNCE [12]. Keltsko JANUAR je JENVAR, GENVAR, GENWAR, GENVER, GENUER [13].

Januar je kapija godine, izvor godine, nejako zimsko žuto Sunce. Janjad su prva koja se rađaju u novoj

kalendarskoj godini: JANUAR je začetak stvaranja i rođenje novog Sunca i nove kalendarske godine.

Da li srpski jezik ima veze sa nazivom JANUAR? Naravno, jer osnova JAN u srpskom JANA, JANKO, JANJA, JANJE, JANTAR i osnova JAN u JANUAR je jedna te ista riječ, kao što je i AR stara srpska riječ.

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 410

[3] Francis Edward Jackson Valpy, Etymological Dictionary of the Latin language; London: printed by A. J. Valpi, 1828, p. 193.

[4] Ib.

[5] Charles S. Halsey, An etymology of Latin and Greek; Boston, Published by Ginn & Co, 1887, p. 170.

[6] William Betham, Etruria-Celtica - Etruscan literature and antiquities investigated, Vol. II; Dublin: P.D . Hardy and sons, 1842, p. 61.

[7] Ib. p. 62.

[8] Monier Monier-Williams, Ib. p. 89.

[9] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 37.

[10] Ib.

[11] Franc Miclosich, Monumenta Serbica, spectantia historiam Serbiae, Bosnae, Ragussi; Viennae, Apud Guilelmum Braumüller, 1858, p. 177.

[12] Ib. Tome II, p. 632.

[13] Frederick Jago, English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, & Marshall and Co., Plymouth: W. H. Luke, 1887, p. 86.

MENERVA I MINERVA

Rođenje Minerve iz glave Tinije (gravura na bronzanom ogledalu, 400-350 st. ere (British museum, London).

Lijevo iznad Menervine glave je jeina (sova), a desno vuk, simboli Menerve (bronzano ogledalo).

Rasenska MENERVA ili MENRUA je boginja mudrosti, pravde, zakona, pobjede i zaštitnik je umjetnosti, trgovine i taktike. Njen parnjak kod Grka je boginja Atina (Atena). MENERVA je rođena iz glave gromovnika Tina (Sunca), Atina iz glave gromovnika Zevsa (iz Sunca). Njima odgovara rimska MINERVA, rođena iz glave Jupitera (iz Sunca).

Srodnost Rasena i Kelta svjedoče i jezički dokazi kao u sljedećim primjerima: galsko MENERA znači SUD, PRESUDA, OSUDA; DUH [1] i smislom je vezano za MEN i MENNA [2]. Galsko MEN znači MISLITI, PROSUĐVATI, PRESUĐIVATI, SUDITI [3]. MEN takođe znači ŠTA, GDJE, KADA; U; OD, NA, KOJEG, KOJIM (S KIM); KAKO [4]. Galsko MENNA znači PITATI,

ŽELJETI, TRAŽITI, ZAHTIJEVATI, ISPITIVATI [5]. Galsko MINE je POMILOVANJE, MILOST[6].

Sva navedena značenja galskog MEN i MIN opisuju posao sudije koji ispituje, rasuđuje i po milosti donosi sud. Boginja MENERVA je SUDIJA, a njeno ime je složenica od dvije riječi:

a) rasenski: MEN + ERVA,

b) latinski; MIN + ERVA

A Srbi? Ima li tu ikakve veze sa srpskim? Ima i pokazaćemo!

Srpsko MENA (Meseca) izvedeno je od ekavske osnove MEN, ikavsko MIN. Srpsko MENA je praslavensko, sveslavensko i baltoslavensko [8], dakle je to i ikavsko MINA. To nisu riječi uzete iz latinskog, ali je latinsko MINERVA izvedeno od srpskog ikavskog MIN.

Ekavsko MEN istog je značenja kao i ikavsko MIN. Tako je i galsko MEN jednako galskom MIN sa značenjem SUNCE [9]. Sunce je gospodar vremena, dakle MEN ili MIN znači SUNCE, MENA i MINA su MESEC ili MISEC. A šta ERVA?

Galsko ERV značenjem je isto galskom ERW [10], francuski SILLON [11]. U jednom starom francusko-engleskom rječniku sa početka 17. vijeka SILLON je SVJETLAŠCE [12], u novim rječnicima SILLON znači BRAZDA, TRAKA, STAZA, PUT. To je ZRAKA rođena iz GLAVE BOGA, iz SUNCA. Ona je Sunčev NERV, rasenski NERF (galsko NER je TOK; GOSPOD [13]).

a) rasenski: MEN + ERVA > MENERVA = SVJETLOSNA ZRAKA = DNEVNA SVJETLOST I MJESEČINA;

b) latinski: MIN + ERVA = MINERVA = SVJETLOSNA ZRAKA = DNEVNA SVJETLOST I MJESEČIINA;

c) grčki: A - TINA > ATINA = SJAJNA = SVJETLOST

(galsko TIN je VATRA koja u srpskom još TINJA).

Ako se uzme u obzir (kako neki tvrde) da je rasensko **B** mijenjano slovom **V** [14], tada umjesto ERVA čita se ERBA, MINERBA. U tom slučaju po galskom ER sa značenjem DUGA, VELIKA [15] i BA, koje znači DOBROTA [16], MENERBA znači VELIKA SJAJNA DOBROTA. U imenu MENRUA je galsko RUA sa značenjem PUT [17]: MENRUA je SJANI PUT, ZRAKA.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 156.

[2] Ib.

[3] Ib. p. 155.

[4] Ib.

[5] Ib. p. 157.

[6] Ib. p. 166.

[7] Ib. p. 475.

[8] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, str. 421

[9] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 551.

[10] Ib.

[11] Ib. Tome II, p. 551.

[12] Randle Cotgrave, A Dictionarie of the French and English tongues; London, Printed by Adam Islip, 1611.

[13] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 199.

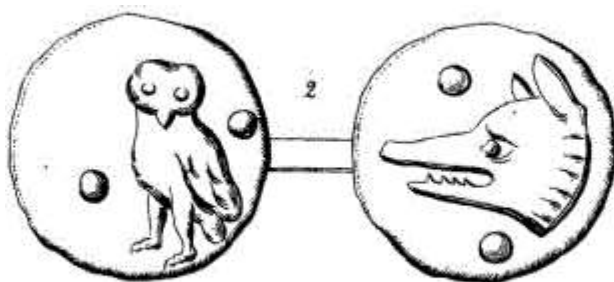
[14] William Betham, Etruria-Celtica - Etruscan literature and antiquities investigated, Vol. I; Dublin: P.D. Hardy and sons, 1842, p. 55.

[15] Ib. Tome II, p. 546.

[16] Ib. p. 110.

[17] Ib. Tome III, p. 324.

SOVA JEINA I VUK

Rasenski novac: jeina (sova) i vuk simboli su Menerve (William Betham, Etruria-Celtica: Etruscan Literature and Antiquities Investigated, Vol. II; Dublin: Philip Dixson Hardy and Sons; London: Richard Groombridge, 1842, Plate XXVII).

Vuk kao solarni simbol na ukrasu sa Krita, 2100–1700 st. ere (Arthur J. Evans, Cretan pictographs and Prae-Phoenician script, The title page; London: Bernard Quaritch; New York: G. P. Putnam's Sons, 1895).

Zašto su SOVA (JEINA) i VUK simboli MENE-RVE i ATENE? Zato jer su ujedno i simboli SVJET-LOSTI, SUNCA. Pogledajmo galski i porijeklo srpskog JEINA:

• IEIN = IAEN = GLAZIRANO, GLATKO, SJAJNO [1],

• HEINI = GORI, PLAMTI; ŽARNO, SJAJNO [12]. Srpsko JEJINA, JEINA, JEJA, JEJ, HEJA [13]. Galsko VLKH znači IZNAD, NA VISU, NA VRHU [14].

....

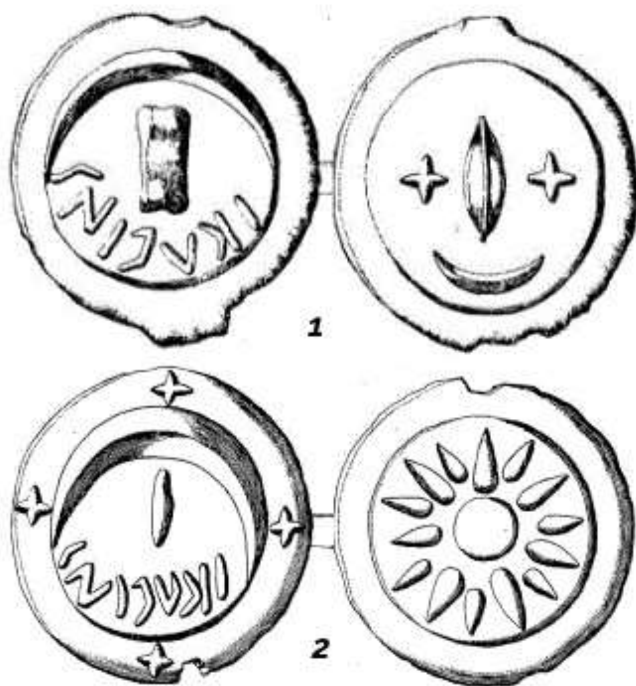
[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 41.

[2] Ib. p. 12.

[3] Ib. p. 770.

[4] 479.

IKUVINI

Rasenski novac (William Betham, Etruria-Celtica, Vol. II; Dublin: Philip Dixson Hardy and Sons; London: Richard Groombridge, 1842. Plate III, IV).

Raseni su imali boga pod imenim IKUVINI. Na novčiću iznad imena IKUVINI je simbol ljetnog solsticija: nebo u obliku polumjeseca, ali to nije polumjesec, nego SJEVERNO NEBO (br. **1**, str. 114). Ispod neba je rasensko slovo “**I”**, grčko “jota” (**ιώτα**), hebrejsko “jod”.

*Hebrejsko “jod” znači “vatra”, “plamen”. Glasom J počinje ime “Jahve” (trougao je simbol Boga).Na Justinianovom novcu su zvijezde Poluks i Kastor, a između njih stoji “jota” (**I**) kao simbol Sunca ljetnog solsticija, simbol Ikuvinia,Iovinia, Jova ili Jahvea.*

Hebrejsko “jod” u istostraničnom trouglu znači PLAMEN, VATRA, SVJETLO, SUNCE, BOG. Grcko “**I**” (jota) je početno slovo u "**Ióνιο**" i čita se JOVIO:

“JŎVIS, od Jupiter, od davnine, kako kaže Varon, oblik nominativa. Od hebrejskog *Jovah* ili *Jehovah*. Ili od Ζεὺς, Ζεῢς, odakle *Jeïs*…” [1]

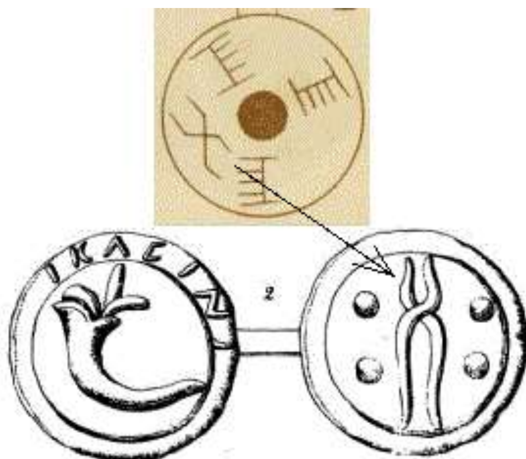
Latinsko JOVIS nije od hebrejskog JOVAH niti od JEHOVAH, a nije ni od grckog ZEVS, nego od rasenskog IOVIS i o natpicu IKUVINI ispod Vilijam Betham kaže:

“Ovaj se natpis vrlo često pojavljuje u Iguvinskim tablicama, a stavljen je na te kovanice u spomen na događaje koji su u njima navedeni. U tablicama su etrurskim pismom napisani onako kako se pojavljuju na novčićima, ali u šestoj i sedmoj tablici napisani su IIOVINA, IIOVINI i IOVINI.” [2]. JEIS je od galskog IEIN sa

značenjem LED, GLAZIRANO, SJAJNO [3]. IOVINI (čitaj: JOVINI) je drugo rasensko ime za IKUVINI [4]. Kod ilirskih Rasena crkva je JOVISA u kalendaru zamijenila praznikom Rođenje Svetog Jovana Preteče – IVANJDAN, 24. jun julijanskog kalendara.

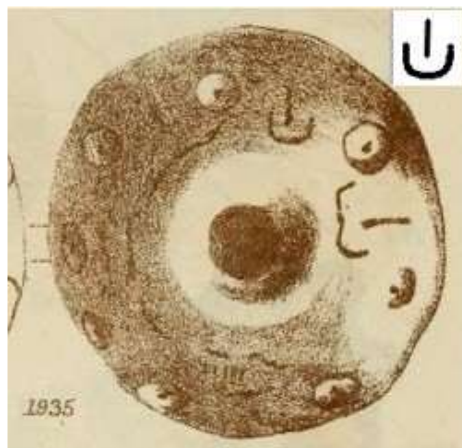
Kornukopija kao simbol prinosa žetve i Ikuvinija (crtež novca: William Betham, Etruria-Celtica, Vol. II; Dublin: Philip Dixson H ardy and Sons; London: Richard Groombridge, 1842. Plate V).

Svastika na trojanskom zvrku i na rasenskom novcu (trojanski zvrk: Henry Schliemann, The City and Country of the Trojans, New York: Harper and Brothers, 1880, Nº 1838, 6M; crtež novca: William Betham, Etruria-Celtica, Vol. II; Dublin: Philip Dixson Hardy and Sons; London: Richard Groombridge, 1842. Plate IV).

Na drugoj strani novčića pod brojem **1** (*str. 114*) je zvrk (pršljen, disk) između Poluks i Kastor, zvijezda iznad kojih se nalazilo Sunce na ljetni solsticij u zadanjim vijekovima stare ere. ZVRK između je trojanskog stila i simbol je toka i okretanja. "Polumjesec" ispod je latinskim zvana SELA: SJEDALO, SJEDIŠTE po čemu je IKUVINI dobio ime sa značenjem SJEDILAC, PRESTOLNIK.

Sunčev presto ljetnog solsticija (Schliemann, "Ilios, " Figure. 1935). Isti znak horizontalo je ekvinocij.

Galsko ICUS (čitaj: IKUS) znači KOJI JE SJEO, SJEDILAC [4]. Galsko VIN znači BIJEL, KRASAN [5]:

ICU + VIN > ICUVIN > ICUVINI > IKUVINI = BIJELI SJEDILAC = BIJELI PRESTOLNIK.

Grad Jovis Pagus nalazio se blizu današnjeg sela Jovac kod Ćuprije.

U vrijeme Rimljana, a možda i od ranije, na tlu današnje Srbije postojao je hram JOVISA PAGUSA.

Epitet PAGUS je od keltskog PAG [6] što znači LJUBLJENJE, dakle JOVIS LJUBLJENI (neko će reći da je to od latinskog PAGOS sa značenjem SELO ili SEOSKI, NARODNI što je apsurd, jer nikad bogovi nisu imali prizemne ljudske atribute). JOVIS PAGUS bukvalno znači JUPITER LJUBLJENI ili u duhu onog vremena JUPITER BOŽANSKI. Po kartama Grad JOVIS PAGUS treba tražiti na mjestu današnjeg sela JOVAC, oko 4 km jugozapadno od Ćuprije, jer to selo još nosi ime po JOVISU. Tu na nekom od najuglednijih brežuljaka bio je hram JOVISA PAGUSA, rasenskog boga poznatog i pod imenom IKUVINI.

....

[1] *Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London, Printed by A. J. Valpy, 1828, p. 210.*

[2] *William Betham, Etruria-Celtica - Etruscan literature and antiquities investigated, Vol. II; Dublin: P.D. Hardy and sons, 1842, p. 126-127.*

[3] *Ib. p. 127.*

[4] *Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 41.*

[5] *Ib. p. 471.*

[6] *Alexander G. Findlay, A Clasical Atlas, Map X: Macedonia, Thracia, Illyria, Moesia et Dacia, Harper and Brothers Publishers, New York, 1849.*

RASENI, KERAUNI I RAŠANI

Ime CERAUNI izvedeno je od CER. To je prosta riječ keltskog (gaelik) jezika:

- CER = CEAR [1],

- CEAR = KRV, POTOMAK, ROD, RASA [2],

- CEARA = BOJA KRVI, CRVEN [3]

Galsko (galik, velški) CER (čitaj: KER) znači CRVEN [4].

A sad malo u mitologiju i mitološka imena, jer se u tim "mitološkim" imenima krije se ezoterijsko pravo značenje riječi:

"Euzebije od Plutarha kaže da je KERBERUS Sunce. KERBERUS je upravo Kir-Abor, boravište Sunca, oca svjetlosti" [5]

Korijen u riječi KERBERUS je KER (piše se: CER). Korijen riječi je nosilac osnovnog značenja svake riječi: KERBERUS znači SUNCE, jer KER (CER) znači CRVEN (vatra), a BERUS znači GLADAK, KLIZEĆI; LJUTI, OSTRI [6].

Grčko KERAS (**Κερας**) izvorno predstavlja ***rog***. Smatran je znakom moći i korišten je od kao titula suvereniteta [7]:

"Zbog svojih velikih zasluga čovječanstvu egipatski ždral je bio visoko poštovan, okrenut bogu svjetla, Abisu ili Ibisu. Takođe je zvan Keren i Kerenus, od Grka **Γερανος**, plemenita ptica koju su najviše poštovali. Bila je to titula samog Sunca, jer Apolon se zvao Kranëus i Karnëus, koji nije bio ništa drugo nego Keranëus, vrhovno božanstvo, gospodar svjetlosti; njegov festival nosio je naslov **Καρνεια**, skraćenica od **Κερενεια.**" [8]

Zasto Grci zdrala zovu GERANOS (**Γερανος**)? Evo odgovora:

"…Skt. *gharmáḥ*, tračansko *germo*- 'vreo', lat. formus…." [9]

"Tračansko 'germo-' 'toplo', GERMAS (grad poznat po vrelim izvorima)…" [10]

Perzijsko GERMA je TOPLO VRIJEME, LJETO [11].

GER i GERA u GERANOS je tračansko GER sa znacenjem TOPLOTA, srpsko i perzijsko GERMA znače TOPLOTA. Sunce je TOPLOTA, Apolon je KARNEIA (**Καρνεια**) i KERENEIA (Κερενεια). Da se Vlasi ne bi dosjetili, crkveni cenzori u državnoj službi dali su KARANTANIJI ime Slovenija, a KARANTANIJA znači isto što i RASENIA i RAŠKA, jer su keltski KARNI isto sto i RASENI i VENETI i SERDI ili SARDI i RASANI. Lukavo, zar ne?

Na grčkom ROG je KERAS (**Κερας**) i on je ZRAKA i svaka ZRAKA je SUNCEV ROG, a rogati KERNUN je keltski bog proljeća. Pas KER je LJUT i VATREN.

Ždralovi s proljeća dolaze s juga i najavljuju toplotu. Od tračanskog GER preko GERA, postalo je srpsko ŽERA, a sinonimi tome su KEREN i KERENUS. Neko je u Engleskoj odredio da se keltsko KER, koje znači CRVENO, VATRENO, SJAJNO, ne piše KER, nego CER. Tako mi Balkanci, naviknutI da čitamo onako kako je napisano, ne čitamo CERAUNI kao KERAUNI i tako nasijedamo na engleski podvalu o nekakvim ilirskim Ceraunima. To su KERAUNI čije ime znači CRVENI, VATRENI, SJAJNI. Sinonimi tome su nazivi KARNI, RASENI, VENETI, SERDI, SARDI i RAŠANI.

Galski KARNI, RASENI (ETRURCI), VENETI, SERDI (SARDI), KERAUNI i RAŠANI jedan narod i svi su TRAČANI:

"Fizičke karakteristike Tračana, gdje je utvrđen običaj iz šestog vijeka stare ere, Ksenofan uzgred ukazuje na plave oči i crvenu kosu kao stereotipne osobine kada raspravlja o tome da li se fiziononomske osobine Etiopljana i Tračani odnose na njihove bogove. (*Xenophanes, Fr. A15, 16*)." [12]

Na naslovnoj strani svog "Kraljevstva Slovena" Mavro Orbini piše o sadržaju pomenute knjige:

"Sa posebnim pogledom na uspjehe kraljeva, koji su u davna vremena gospodarili u DALMACIJI, HRVATSKOJ, BOSNI, SRBIJI, RASKOJ i BUGARSKOJ."

O Dardanima pise Orbini ovako:

„Dardane, još uvijek narodi Ilirika, antički pisci slave kao ljude hrabre na oružju, jer su često odbijali armije Rimljana koji su se pod zastavom prokonzula Skribonia Kuriona (kod P. Orozija navedeno u 5. knjizi) tri neprekidne godine borili s tim Dardancima, od kojih su kraljevi Makedonije dobili vrlo velike koristi, budući da su često vodili žestoke ratove (prema onome što Justin izvještava u 7., 25., 28. i 29. knjizi) s Filipom i s Aleksandrom Velikim, njegovim sinom, te s Aleksandrom, sinom Pirovim i s Demetrijem, kraljem Makedonije koji ih konačno protjeruje iz kraljevstva u koje su ušli u vrijeme kralja Antigona, borili se s Antigonom i poharali ga. Njihova su boravišta bila (prema mišljenju Lazia) u zemlji koja se sada zove Bosna, a prema Rafaelu Volateranu i Kuspinianu, nastanjivali su ona mjesta koja sada posjeduju Serbi i Rasiani." [13]

Ime SERBI Orbini piše SERUIANI, a ime RAŠANA piše

вломь Радиновѣємь и с воєводомь Сандаљємь и сa всими вла-
стели и с велможами рȣсага босаньскога зборѣвь и бесѣдивь
безь нѣєдногa пропанства цило сврьшено наидосмо и ѡбь-
наидосмо, како градь Дȣбровьникь и властелє дȣбровьчсци
ѡть постанѣ Босьнє и Дȣбровьника били сю вазда вирьни и
прѣсрьдчьни приѣтелье нашимь прьвимь и намь, и к томȣ.
що имь рать зада и мирь приврьжє и правимь нимь великȣ
злобȣ и щетȣ ȣчинити повели Ѡстоѣ, бивши краль Босни,
ѡбьнаидосмо, да имь є все сȣпротивь богȣ и правьди зли
ȣчиниль и великє клєтви побиль и записє, кои сȣ ȣчинили и
записали господа прьва **босаньска, рашька и срьпьска** градȣ
Дȣбровникȣ наши родитєлье и прародитєлье и все вельможье
босаньскє потврьдили, и хотише, безправьдєно да нимь по-
мєтє и потворѣни а безь ниєднога нихь злога ȣзрока, а все
този чисто и ѡтворено ѡбьнаидосмо. и тȣи доидє кральствȣ
ми властелинь и поклисарь славнога града Дȣбровника кнезь

Tri prve gospode: bosanska, raska i srpska (iz povelje bosanskog kralja Tvrtka II Kotromanica, pisane na Ivanjdan, 24. juna 1405 (Franz Miklosich, Monumenta Serbica Spectantia Historiam Serbiae, Bosnae, Ragusii; Viennae, Apud Guilelmum Braumüller, 1858, p. 253, CCXLIII).

RASSIANI. Ovi Orbinijevi RASIANI su RASENI (ET-RURCI), KERAUNI, RAŠANI.

Prvo pominjanje Rašana je iz vremena asirskog cara Tiglath-Pilesera III u 8. v. st. ere::

"On je takođe potčinio Rašane i Bit-Amukane." [14]

Drugo pominjanje Rašana je iz 1346. godine u pismu rimskog pape Klemensa VI (papa od 1342 - 1352) [15]. Ovim pismom papa obavjestava da postavlja dumanjskog biskupa Ivana i preporučuje ga splitskom nadbiskupu i banu Stefanu II Kotromaniću:

“… archiepiscopo Spalatensi et Stephano Bano principi Rasciensi (Bosnen-si)."

Prevod: "…arhiepiskopu splitskom i Stefanu Banu starješini Rašana (Bošnjana)." [16]

Hristijanizirani Rašani asimilizovani su u Srbe i Hrvate, islamizirani Rašani, Srbi i Hrvati i postali su Bošnjaci.

Sudeći po pisanim izvorima 15. vijeka RAŠANI i SERBI srednjeg vijeka još nisu bili jedan narod, ni jedinstvena državna cjelina, jer par povelja Dubrovčanima od bosanskog kralja Tvrtka II Kotromanića, pisane na Ivanjdan, 24. juna 1405., pominju tri prve gospode, tri grupe visoke vlastele u tri državne ili tri pokrajinske vlasti. I što je još interesantno jeste da srednjovijekovni bosanki vladari govore srpski i pišu srpskim pismom, kao što su i natpisi na stećcima na srpskom pisani bosančicom.

Što se Dardana tiče, oni su grana tračanskih Briga, a ime im je po keltskom DAR + DAN > DARDAN. Galsko DAR je VATRA [17], galsko DAN značenjem je isto galskom DEN, DIN, DAN; SUNCE [18] i sve je isto srpskom DAN. Dakle, DARDAN znači VATRE SJAJ, SUNCA SJAJ. To je isto značenju naziva RASENI, TRAČANI, KERAUNI, KARNI, RAŠANI i SERBI.

....

[1] Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1; Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, p. 188.

[2] Ib. p. 181.

[3] Ib.

[4] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 299.

[5] William Holwell, Mythological, Etymological And Historical Dictionary; London, Printed for C. Dilly, In The Poultry, 1793, p. 95.

[6] Jean-Baptiste Bullet, Ib. 160.

[7] William Holwell, Mythological, Ib. p. 96.

[8] Ib.

[9] Basil Ferris Campbell Atkinson, The Greek Language, Second Edition, Revised, London, Faber and Faber Limited, 1933, pg. 40.

[10] J. P. Mallory, Douglas Q. Adams, Encyclopedia of Indo-European Culture, Fitzroy Dearborn Publisher, London and Chicago, 1997, pg. 263.

[11] Sir James W. Redhouse, A Turkish and English Lexicon, Beirut, Libraire du Liban, 1987, p. 1540.

[12] Joseph E. Skinner, The Invention of Greek Ethnography: From Homer to Herodotus, Oxford – New York, Oxford University Press, 2012, pg. 85.

[13] Mauro Orbini, Il regno de gli Slavi; In Pesaro Appresso Girolamo Concordia, 1601. p. 165.

[14] C. H. W. Johns (Claude Hermann Walter Johns), Ancient Babylonia, Chapter VIII, University Press, Cambridge, 1913, p. 115.

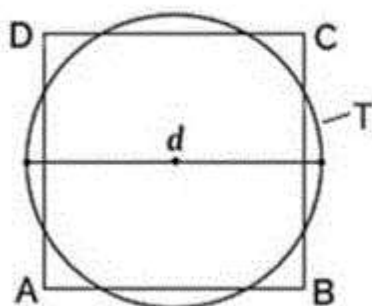
[15] Vasilije Derić, O Srpskom imenu po zapadnijem krajevima našega naroda, Biograd, Državna štamparija Kraljevine Srbije, 1900, str. 22.

[16] Ib.

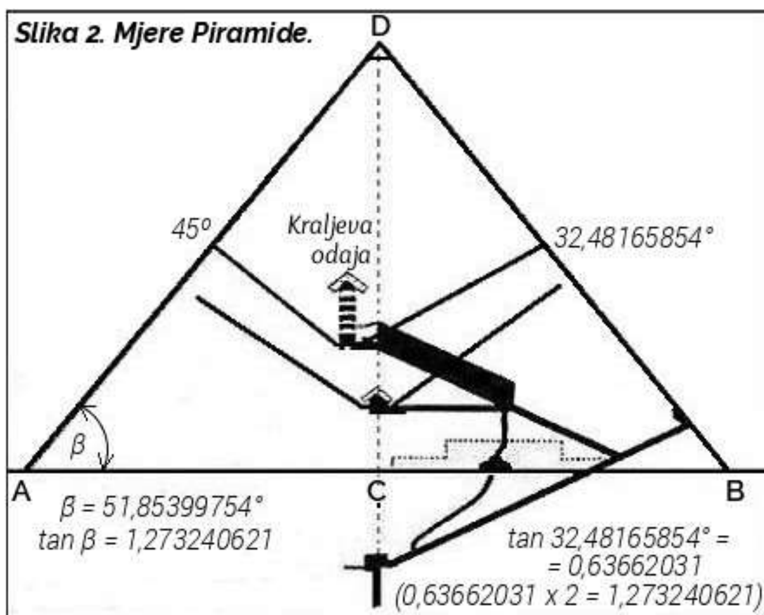
[17] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome II, p. 435.

[18] Ib. p 437.

ZAŠTO JE GEOMETRIJA SVETA NAUKA

Sl. 1. *Geometrija broja Pi i broja 1 (jedan).*

Zašto slobodni zidari (frimasoni) geometriju smatraju svetom naukom? Sanskritsko i srpsko "sveta" znači "božanska", "čista", "bijela", jer ono što geometrija pokazuje kroz svoje mjere i slikom jeste istina, a istina je sveta, čista, bijela, Istina je Bog.

Kod masona vlada strogi zakon tajne i mnoge istine

o svijetu i čovjeku kod njih su zaključane za javnost, mnoge istine koje masoni znaju borave u tami tajne kao Kovčeg zavjeta u Svetinji nad svetinjama Solomonovog hrama *(1. Kraljevima 8,12).*

Starozavjetni judejski masoni govore da Gospod u tami boravi *(1. Kraljevima 8,12),* što je polutačno, jer Bog i u svjetosti boravi, i u minusu i u plusu, a masonska tama je njihova tajna koja radi kontrole čovjeka, ljudi, naroda i čovječanstva služi na korist samo vrhu masonske piramide zemaljske vlasti.

Krug i kvadrat su osnovne slike geometrije i u njima su mnoge istine o razmjerenom zemaljskom vremenu: o dužini godine, o godišnjim dobima, o danima, satima, sekundama i o mjerama Zemlje. Polazni, bazni primjer toga pokazaćemo ovdje.

Krug je simbol nebesa i kosmosa, a centar kruga bilježi se tačkom. Iz te tačke u centru ishodi sav krug i ta tačka je simbol Stvaratelja svijeta, ili, kako masoni kažu, Velikog Arhitekte. Krug i tačka skupa su simboli Sunca, odnosno Boga koji je stvorio Sunce, simbol Boga Sunca, jer Bog je oganj *(Ponovljeni zakon 4,24)* i Bog je svjetlost svijeta *(1. Jovanova 1,5)*. Krug je simbol nebeske beskonačnosti.

Kvadrat je simbol materije i njene stabilnosti te kao takav simbol je Zemlje.

Polazni prosti broj je broj jedan (**1**), a najpoznatiji brojevi geometrije su iracionalni broj **Pi** (**3,14159...**) i broj **Fi** (**1,61803988...**).

Sad obratimo pažnju na geometruju broja 1 (jedan, Sl. 1, str. 125).Obim kruga **T** je 3,14159 jedinica ili mjera i to je broj **Pi**. Prečnik kruga (**d**) je **1** (jedan), poluprečnik je 0,5 (**½d**). Sa tim mjerama površina kruga **T** iznosi **0,7853975** kvadratnih jedinica. Kvadrat **ABCDA** ima istu površinu kao krug **T** i svaka stranica

kvadrata duga je **0,886226551**, tj. **AB** = **0,886226551**. To je geometrija broja **Pi** i broja **1**.

A sad o mjerama Velike piramide *(Slika 2)*:

- dužina Piramidine baze (**AB**) = 231,92867 m,

- visina Piramide (**CD**) = 147,6505019 m**.**

Jedna strana Piramidine baze duga je 231,92867 m, dvije strane zajedno imaju 463,85734 m. Ako bi se nešto kretalo brzinom 463,85734 m/s, za 24 sata (1 dan) prešlo bi **40.077,27418** km i ovo je dužina Zemljinog ekvatora.

A sad o mjerama biblijskog Solomonovog hrama, hrama u čijoj najsvetijoj odaji bez prozora, u tami Svetinje nad svetinjama boravi Kovčeg zavjeta:

- visina portala = **120** jedinica (lakata),

- dužina hrama = **60** jedinica,

- visina hrama = **30** jedinica,

- širina hrama = **20** jedinica

Dužina Zemljinog ekvatora 40.077,27418 km. Sad izdijelimo ovu mjeru sa svim mjerama Solomonovog hrama:

40.077,27418 : 120 : 60 : 30 : 20 = 0,886226551 = = dužina **AB = 0,886226551** *(Sl. 1., str. 125)*

Visina Piramide je 147,6505019 m. Ako bi se nešto kretalo brzinom 147,6505019 m/s, za 24 sata (1 dan) prešlo bi 127,5700336 km i ovo je stoti dio dužine Zemljinog ekvatorskog prečnika.

Ako Piramidinu visinu izmnožimo sa brojevima Solomonovog hrama, evo sta dobijemo:

147,6505019 x 120 x 60 x 30 x 20 = 6378,501682 km i ovo je dužina Zemljinog ekvatorskog poluprečnika (6378,501682 x 2 = 12.757,00336 km = ekvatorski prečnik Zemlje).

Sunčana, ili tropska godina ima **365,242** dana. Pošto jedan dan ima 24 sati, sat ima 60 minuta, minuta ima

60 sekundi, jedna godina ima **31,556.908,8** sekundi. Sad ove sekunde izdijelimo sa brojevima Solomonovog hrama:

a) 31,556.908,8 : 120 : 60 : 30 : 20 = 7,30484 sekundi;
b) 7,30484 : 2 = 3,65242 sekundi (godina ima 365,242 dana).

Kraljeva odaja u Piramidi duga je **413,1316378** (inči), a godina ima 365, 242 (dana):

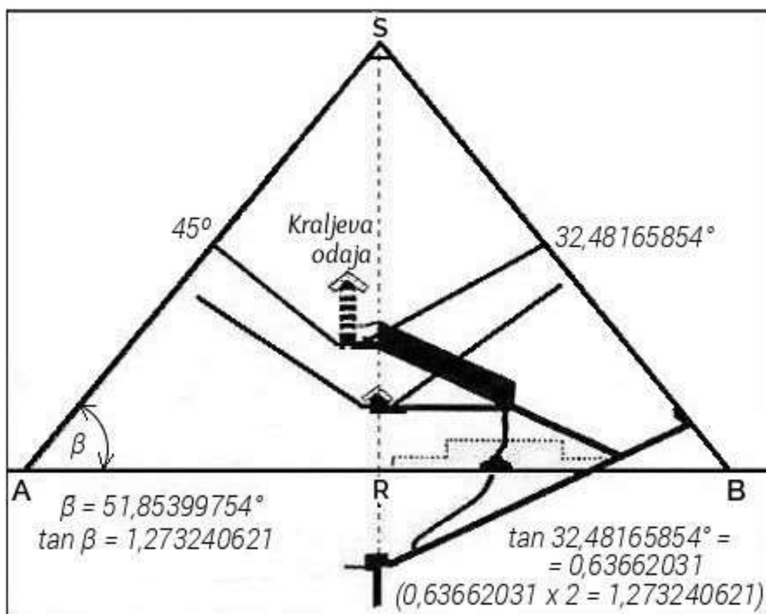
413,1316378 : 365,242 = 0,886226551 = AB (*Sl. 1*).

Ovdje uopšte nije važno ko je gradio Piramidu, niti ko je zapisao mjere Solomonovog hrama, nego je važno ko je osmislio broj **Pi**, ko je osmislio krug, kvadrat, dužinu godine, dužinu dana, dužinu sata, ko je osmislio brojeve Solomonovog hrama, ekvatorske mjere Zemlje i mjere Piramide i ko je sve to prenio na arhitektonske planove po kojem su stvorena Zemlja, izgrađena Piramida. To je Bog Stvoritelj, Veliki Arhitekta svijeta!

I ko god misli i ko god kaže da nauka nema veze sa vjerom, taj se grdno vara i svjesno laže sebi i drugima. Veliku laž da vjera i nauka nemaju ništa zajedničko osmislili su neprijatelji Božiji i kreatori lažnih vjera, jer riječ "vjera" u svom izvornom i najstarijem smislu znači "tačnost i istina". Geometrija zaista jeste Božija sveta nauka:

"Geometrija je postojala prije Stvaranja. Ona je suvječna s umom Božjim. Geometrija je dala Bogu model za stvaranje. Geometrija je Bog lično." *(Johan Kepler, astronom)*

KODOVI PIRAMIDE I SOLOMONOVOG HRAMA

Slika 1.

- **Pi** = 3,14159
- √**3,14159** = 1,772453102
- dužina baze Velike piramide (**AB**) = 231,92867 m,
- obim Piramidine baze = 231,92867 x 4 = 927,71468 m = obim kruga **T** (*Slika 2*):

927,71468 : 1,772453102 = 523,4071801 m.

Brojevi mjera Solomonovog hrama su sljedeći:

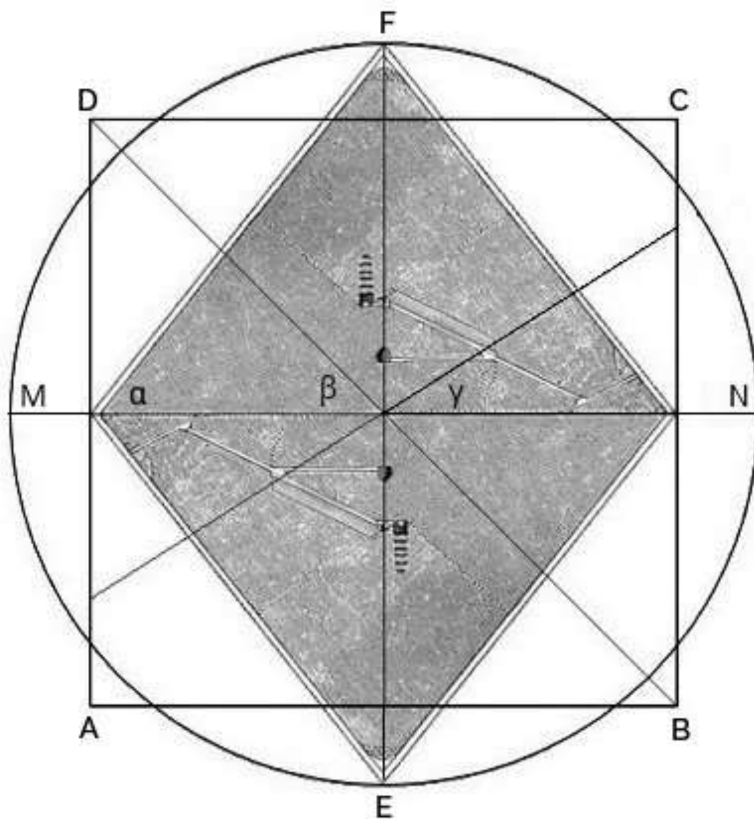
- visina portala: 120 mjera,
- dužina hrama: 60 mjera,
- visina hrama: 30 mjera,
- širina hrama: 20 mjera

Brojevi Solomonovog hrama su kodovi, ključevi za otključavanje mjera i značenja Velike piramide:

a) 523,4071801 m = 523.407,1801 mm,

b) 523.407,1801 : 120 : 60 : 30 : 20 = 0,121159069 mm.

Ako bi se nešto kretalo brzinom 0,121159069 mm/s, npr. puž, za 24 sata (1 dan) prešao bi 1046,81436 cm = dužina Kraljeve odaje u Velikoj piramidi.

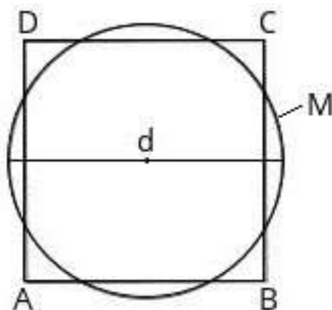
Slika 2.

Sve može i drugačijim slijedom: dužina Kraljeve odaje = 412,1316378 inči = 1046,81436 cm = 10.468,1436 mm.

Da bi za 24 sata nešto prešlo dužinu 10.468,1436 mm, npr. puž, treba da se kreće 0,121159069 mm/s.

Sada 0,121159069 mm množimo sa brojevima mjera Solomonovog hrama:

0,121159069 x 120 x 60 x 30 x 20 = 523.407,1781 mm = 523,4071781 m = **AB** (*Slika 3*):

Slika 3.

• **AB** = 523,4071781 m (*Slika 3*),

• površina kvadrata **ABCDA** (*Slika 3)* = 273.955,0741 m² = površina kruga **M**,

• poluprečnik kruga **M** = 295,3010026 m = **EF** (*Slika 2*) = 2 x **RS** (*Slika 1*),

• d = prečnik kruga **M** = 590,6020051 m,

• obim kruga **M** = 1,855,429353 km = geografska dužina **1'** (minute) na Zemljinom ekvatoru (**1º** na ekvatoru = 111,3257616 km):

(1,855,429353 x 60') x 360º = 40.077,27418 km = dužina Zemljinog ekvatora.

SV. TRIFUN, SV. VALENTIN I GLUPI NAROD

Sveti Trifun na mramornom reljefu (39 x 33,5 cm, 1-2. vijek, sarmatski period, Rostovo region, Tanais; Državni muzej Ermitaž, Petrograd, Rusija, Inv. br. TH—304.

U sarmatskoj teritoriji, u kojoj su dominirali Alani, nađena je na mramornoj ploči urađena reljefna slika kopljanika u oklopu sa frigijskom kapom. Ovo nije votivna (zavjetna) ploča, ovo je reljefna ikona, kumir, ili, kako je u Bibliji u prevodu Daničić –Karadžić prevedeno, “lik re-zani”. Ispod konjanika je natpis grčkim slovima:

ΤΡΥΦΩΝ ΑΝΔ ΡΟ ΜΕΝΟ ΥΑΝΕ ΘΗΚΑ

Natpis jeste grčkim pismom, ali jezik nije grčki, nego starosrpski, jer je ikona nađena u sarmatskoj oblasti na prostoru Alana, starih Srba.

U imenu **TRIFON** je galsko TRIF sa značenjem BAL, BAL, BEL, tj. SUNCE [1], a to isto znači i galsko TRIP [2]. Srpsko ikavsko TRIF je ekavsko TREF sa značenjem UDARITI, POGODITI, SUSRESTI [3]. TRIFON je u narodnoj poslovici *”Tripun tripa, snijeg sipa.”* Ekavski je TREPA, TREPĆE, ikavski je TRIPA, TRIPĆE.

Srpsko ikavsko TRIP je u engleskom TRIP sa značenjem PUTOVANJE, IZLET, jer SUSRET u PUTOVANJU je SRETANJE, starosrpski SRETENIJE. TRIFUN je KOPLJANIK i on kopljem PROBIJA, a grčko TRIPAO (**τρΰ̓πάω**) znači PROBITI [4], jer je svako PUTOVANJE probijanje prostora. TREPNUTI, ikavski TRIPNUTI, znači POKRENUTI očni kapak. Dakle ime TRIFON, TRIFUN ili TRIPUN znači KREČUĆI, PUTUJUĆI; PROBOJNI, KOPLJANIK i to je SUNCE koje se nezaustavljivo probija s juga ka sjeveru, iz zime ka proljeću i ljetu.

Dan Sv. Trifuna je 1. februara julijanskog (14. februara greg.), a sutradan 2. (15.) februara je SRETENIJE, 40. dan od Božića i, po narodnom vjerovanju, tog dana SUSREĆU se i tuku zima i ljeto. Samim tim što narod ima jedan smisao Sv. Trifuna, a crkva drugi, znači da je u različitosti neki razlog, ali o tome ćemo nakon dešifrovanja cijelog natpisa na ikoni.

Druga riječ u natpisu je iza ТРΥΦΩN je **AND**, koje je postanjem od starog AN. Sumersko AN znači VISOKO, NEBO [5]. Galsko AN znači TOPLINA, ŽAR, JAR [6]. Galsko AND je TOK, PROTOK; PUTOVATI, MARŠIRATI; VELIK [7].

Treća riječ u natpisu je galsko RO sa značenjem VOĐA [8]. Tako **ANΔ + PO** znači ANDRO i to je ANDRO, muško vlastito ime sa značenjem ŽARKI VOĐA.

Četvrta riječ u natpis je riječ **MENO** koja u galskom znači PRAVAC, PUT [9].

Peta riječ glasi **YANE** sa galskim JAN u osnovi, značenjem isto francuskom OISEAU [10] i to je PTICA; SOKO [11].

Zadnje riječ je **T^HEKA** (**ΘHKA**). Od osnove T^HEK (**ΘHK**) postalo je galsko TEC (čitaj: TEK) sa značenjem DIVAN, KRASAN [12], zatim velško TEC (čitaj: TEK) u velškom TECÂAD sa značenjem POKAZIVATI PRAVEDNOST I LJEPOTU [13], u TECÂU znači POSTAJATI DOBAR, ČINITI PRAVDU [14]. U velškom TECÂAD znači PRAVEDAN, LIJEP, KRASAN [15], ali TEC u TECH znači LAGATI, VREBATI, PRAVITI ZASJEDU [16], jer je februarsko vrijeme nepredvidivo i naglo promjenljivo: zna biti toplo, ali naglo prevrne u hladni snježnu olujnu i vreba plijen kao soko.

I da zaključimo šta piše u natpisu ispod Trifuna:

ΤΡΥΦΩΝ ΑΝΔ ΡΟ ΜΕΝΟ ΥΑΝΕ ΘΗΚΑ =

= KOPLJANK JARNI VOĐA PUTA SOKOLA KRASNOG.

Ko je crkveni Sveti Trifun:

“Ko je bio sveti Trifun? Ubio ga je Decije, ili tako legenda kaže. U dokumentima o ranom razvoju rimske crkve u Rimu nema znakova interesovanja za ovog frigijskog sveca. Vrlo je vjerovatno da je Trifunovo obožavanje migriralo na zapad u svjetlu njegove popularnosti kao čudotvorca na istoku. Najveći Trifunov značaj može se približno datirati u vrijeme vlade Justinijana. Crkvu Svetog Trifuna podignutu je u Ulici rode u Carigradu Prokopije i nju ubraja u crkve i svetinje koje je taj car sagradio." [17]

Imperator Decije vladao je sredinom 3. vijeka, a Justinijan sredinom 6. vijeka. Zašto je Justinijan sagradio crkvu u ast Sv. Trifuna baš u ulici nazvanoj Ulica rode? Zato jer su rode glasnici proljeća.

Kakve veze ima Sv. TRIFUN sa katoličkim Sv. VALENTINOM? Pogledajmo:

VALEN + TIN > VALENTIN

U VALENTIN je VAL što je sinonim nazivu BAL, tj. BEL i to je SUNCE, a TIN je isto što i TAN sa značenjem VATRA [18], dakle ime VALENTIN znači SUNCE VATRE, tj. TOPLOTE.

I Valentin je ubijen sredinom 3. vijeka kao i Trifun. Pravoslavna crkva slavi Sv. Trifuna 1. februara julijianskog, a to je 4. februar gregorijanskog kad katolička crkva slavi Sv. Valentina, dakle je to isto. Naravno da se iza likova crkvenog Trifuna i crkvenog Valentina krije prehrišćanski Trifun, vrijeme sredine zime, sunce

sredine zime.

A sad budimo pažljivi i pratimo!

Praznik SRETENJE GOSPODNJE zvanično je ustanovljen i unesen u crkveni kalendar oko 550. god. u vrijeme cara Justinijana.

U prirodnom astronomskom kalendaru postoji fenomen nazvan precesija ekvinocija. To je kad se u danu proljetne ravnodnevice jedna tačka na Zemljinom ekvatoru nakon pune godine opet pravolinijski poravna sa pravcem Sunca. Tada Sunce iz južnog zimskog neba prelazi na sjeverno proljetno nebo, prestaje zima i nastaje proljeće. To je po sunčanom (tropskom) kalendaru i to je gregorijanski kalendar.

Ali, da bi se ona tačka na Zemljinom ekvatoru poravnala i za zvijezdama prema kojima je bila poravnata prethodne godine na dan ravnodnevice, potrebno je da prođe još 11 minuta i 14 sekundi (11,23333333'). To je po zvjezdanom ili sideralnom kalendaru i to je julijanski kalendar.

Ovih 11,23333333 minuta je godišnja razlika između početka proljeća po sunčanom, tropskom ili gregorijanskom i početka proljeća po zvjezdanom, sideralnom ili julijjanskom kalendaru.

Zbog pomenute godišnje razlike od 11,23333333 minuta u dužni tropske i sideralne godine u julijanskom kalendaru na svakih navršenih 128 godina ravnodnevica, kratkodnevica i dugodnevica dešavaju dan ranije, već što je to bilo prethodnih 128 godina.

Prvi dan zime u vrijeme Isusovog rođenja bio je 25. decembra julijanskog zvezdanog kalendara, a crkva je ustanovila svoj praznik Sretenje Gospodnje 550 godina kasnije. Da vidimo koliko se kratkodnevica na prvi dan zime pomjerila za tih 550 godina? Evo: 550 godina po 11,23333333 minuta je 6178,333332 minuta =

102,9722222 časova = 4,290509258 dana = 5. dan od 25. decembra = 20. decembar julijanskog kalendara.

Kad je u vrijeme Isusovog rođenja bio prvi dan proljeća, tj. ravnodnevica? Crkva je prvi dan proljeća u to vrijeme obilježila praznikom Blagovijesti: 23. aprila julijanskog kalendara. Pošto se za 550 godina prvi dan zime pomjerio na 5. dan nižeg datuma, isto tako je pomjeren i prvi dan proljeća: sa 23. aprila na 18. april.

Hajde sad da nađemo sredinu između 20. decembra na prvi dan zime 550. i 18. aprila na prvi dan proljeća te godine. Sredina pada tačno na 45. dan sa obe strane i to je 2. februar julijanskog i praznik SRETENJE, a dan prije su TRIFUN i VALENTIN.

Da bi u narodu ukinula praćenje prehrišćanskog kalendara sa starovjeračkim svecem, crkva je izmislila svog Valentina, svog Trifuna i svoje "Sretenje Gospodanje" i smjestila ih u kalendar u iste dane srpskog starovjeračkog Trifuna i srpskog starovjeračkog Sretenija. i zaledila ih u kalendaru kao nepokretne praznike (kao i sve ostale nepokretne kalendarske praznike).

I malo po malo zaboravio je narod da prati Sunce i prvi dan zime i da Trifundan i Sretenije ravna po Suncu, ali je ostalo narodno sjećanje da "Tripun tripa, snijeg sipa" i da je SRETENJE sredina zime i dan u kojem se susreću i tuku zima i ljeto.

Crkva slavi Sv. Valentina od 4. vijeka, a Sv. Trifuna od 6. vijeka i sad logično pitanje: zašto je crkva izmislila dva sveca iste simbolike i istog datuma? To je radi već tada u vrhu crkvene masonerije planiranog raskola, koji je zvanično proveden 1054., jer što su razlike u vjeri veće, raskol u narodu je veći i mržnja u podijeljenom narodu sve veća. Granica raskola 1054. planski je pukla je po sred balkanskih Srba i svjedoci smo te mržnje svake godine i oko dana Sv.Trifuna i Sv. Valentina.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 445.

[2] Ib.

[3] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1971, str. 496.

[4] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek--English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 1585.

[5] Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 203.

[6] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome II, p. 49.

[7] Ib. p. 52.

[8] Ib. Tome III, p. 319.

[9] Ib. p. 157.

[10] Ib. p. 37.

[11] Randle Cotgrave, A Dictionarie of the French and English tongues; London, Printed by Adam Islip, 1611.

[12] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 408.

[13] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 533.

[14] Ib.

[15] Ib.

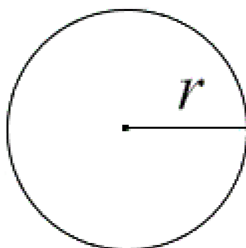
[16] Ib.

[17] Robert E. A. Palmer, Studies of the Northern Campus Martius in Ancient Rome, The American Philosophical Society, Philadelphia, 1990, p. 56.

[18] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, p. 419.

NAUKA - JEDINA VJERONAUKA

U narodnom sanskritu kanariskog (kannada) jezika VERA znači ISTINA, TAČNOST [1]. To je u velškom : GWIR [2], latinsko VĔRŌ [VERUS + O], VERITAS, srpsko ekavsko VERA, ikavski VIRA. Pošto je VERA ISTINA I TAČNOST temelji na pobožnosti i razumu i jedan primjer te VERE pokazaćemo ovdje.

Krug je geometrijska slika koja se sastoji od skupa svih tačaka čija je udaljenost od centralne tačke ista. Pravac udaljenosti od centra do određene tačke je RADIJUS, izvorno RADIUS, i bilježi se latiničnim slovom **R, r**.

Tvrde da RADIJUS potiče od latinskog RADIUS sa značenjem ZRAKA, ali nije baš tako, jer RA je VATRA, BLJESAK, ZRAKA; BRZINA [3]. Galsko DIU u RADIUS znači BOG i DUŽINA [4], a latinsko DIU takođe znači DUŽINA [5]. DI je u srpskom DILJEM, sirom.

Šta je DUŽINA? DUŽINA je PROSTOR koji se prelazi BRZINOM i jasno je da RADIUS nije samo ZRAKA, nego je ZRAKA BOŽIJA od one tačke u centru kruga do svake tačke u kružnici. Tačka u centru kruga simbol je Sunca i Boga Stvoritelja, a RADIUS je ZRAKA, RADIJACIJA od BOGA do sveg vidljivog i nevidljivog u kosmosu. Tako je i sa nazivom DIAMETAR:

DIA + METAR = DIAMETAR = BOŽIJA MJERA.

Keltsko DI, DIA je BOG [6], grčki DI, DIA (Δί, Δία) znači BOG. ZEVS [7]; Latinski DIA znači BOŽANSKI [8]. Arapsko DI znači BOG, jer izvorni smisao riječi DIN je SVJETLOST, ISTINA [9]. Perzijsko DĪSA znači OSOBA, ČOVJEK, sa bukvalnim smislom BOŽANSKI [10]. Perzijski DĪSAMA je BUK, VAL ili TALAS [11]. BUK je ZVUK, RIJEČ, LOGOS; VAL je BAL i BEL. Srpsko DI u DIH i DISANJE znači BOG. I disanje je TALASANJE i sve na svijetu vidljivo i nevidljivo od VALOVA je, od BUKOVA, od elektromagnetnih TALASA koji u liku metaforičnog Svetog Duha u frekvencijama različite valne dužine od Boga ishode i šire se kosmičkim PROSTORIMA (*vidi godove*):

Srpski, svjetski i engleski etimolozi još nisu naučno i javno kazali svijetu izvorno porijeklo engleske riječi GOD, što znači BOG, nego samo navode da je to anglosaksonska riječ od teutonskog GUTHA, što je u

gotskom bilo GUTT ili GOT, ali GUTA je i danas živa riječ srpskog jezika. GUTA je OBLA, KUGLA, SFERA, te anglosaksonsko i englesko GOD nije postalo od GUTA, nego od srpskog GOD i to je vidljivi znak KRU-GA godišnjeg rasta u stablu. Veliki GOD je GODINA i to je krug vremena od 365,242 dana, vrijeme za koje Zemlja završi svoj GOD oko Sunca.

Kad nam nešto prija, kažemo da GODI, dakle GOD je DOBRO, UGODNO. Osnova u GOD, GODI i UGODNO je GO koje u engleskom znači IĆI, a postanjem je od srednjovijekovnog engleskog GON [12] koje se nalazi u srpskom GONI, dakle GO je POKRETAČ. Galsko GOD je isto što i GOT i GID sa značenjem BAL [13] i to je VAL, BEL, SUNCE. Srpsko GIDA je MJERA. GO je u GORE, GO GORI, VATRA ona GORE, SUNCE, GOBEL. Znate li šta je GOB, GOBEL ili GOBELJ?

Gob, gobel, gobelj ili gobelja je kolo ili točak.

GOB, GOBEL, GOBELJ ili GOBELJA je KRUŽNO, KRUG, KOLO, TOČAK:

“**Gob** znači ‘grbav’.’ [14]

“**gòba**, f (u Boci) vide grba: S mojom gobom ne mogu vas svijet ispraviti.” [15]

“Jedna gobela u kao, a druga iz kala - ...” [16]

“**Gòbelja**, f (u Dalm.) vide naplatak. U Dalmaciji točkovi, koji su mnogo manji i jači od našijeh, imaju samo četiri spice, koje se onamo zovu krst, u četiri gobelje.” [17]

Gobele su kružni dijelovi bešike (kolijevke).

U slovenackom jeziku “gobela” je obod pri zipki, bešici. [18]

Jedan od vrhova Kopaonika zove se Gobelj, u cenralnoj Bosni *gobelj* je isto što i *gobelja*: dio kola. U srpskom *gob* znači *grba*; *gobela* ili *gobelja* je *naplatak* kola, vanjski dio kola. Galsko GO znači TOK [19].

Pogledamo li sliku kola, vidimo gob, gobalj ili gobelju: *spoljni kružni dio kola*, ogledamo li bešiku, vidimo

gobelu: *savijeni, kružni dio bešike*, tj. kolijevke, jer je i GO jednako korijenu KO u KOLO, KOLIJEVKA.

Otkud ove riječi u srpskom i slovenačkom, gdje su postale?

Riječ GOB je osnova u riječima GOBA, GOBELA, GOBELJA, GOBELJ.GOB je tračanska riječ, ali kako ćemo to dokazati? Dokazaćemo istom riječju koja postoji u velškom, a Velšani (Kumri) su, kao i Srbi, direktni potomci tračanskih Briga: velško **GOB** znači *gromila*, HUMKA [20]. Oblik gromile i humke je grbav, svijen, kružan, zar ne?

Gle:

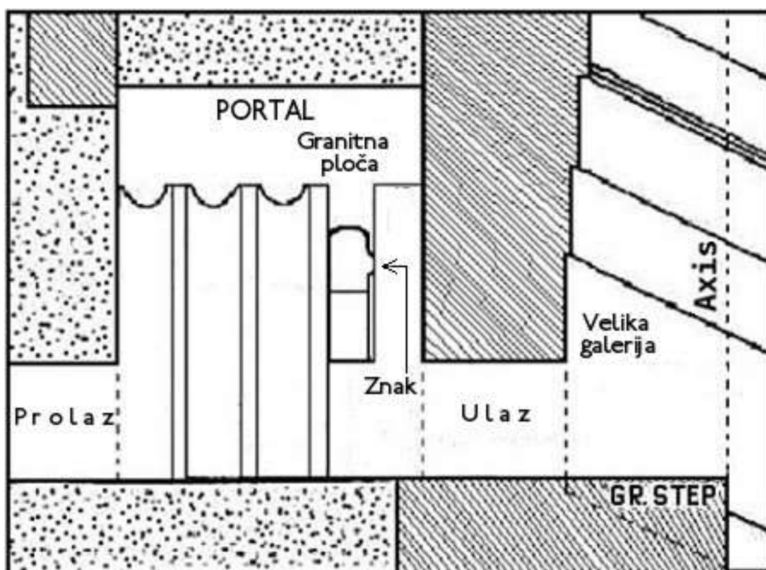
a) GO > GOT > GOTI,
b) GO > GOT > GOTUR > KOTUR.

I kako je sa RADIUS i GOBEL, tako i sa DIAMETAR. To je ukupna duljina između dvije suprotne tačke na kružnici ili **2r**:

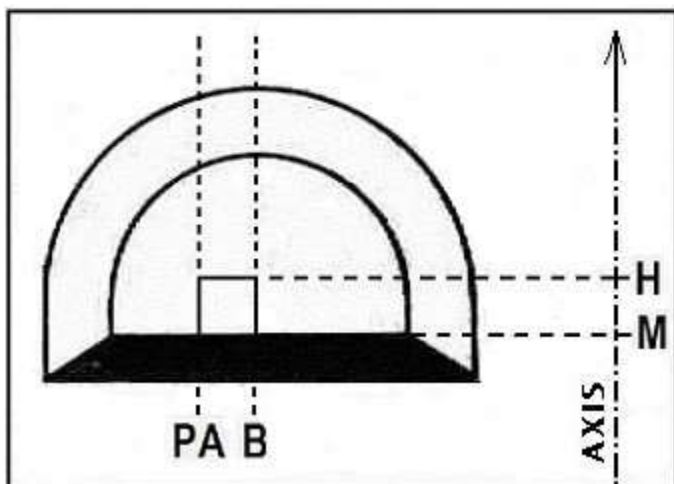
DIA + METAR > DIAMETAR = BOŽIJA MJERA.

A sad da vidimo primjer kako su mjere dužine i mjere vremena praktično povezane u stvarnosti Božijeg stvaranja i u arhitekturi.

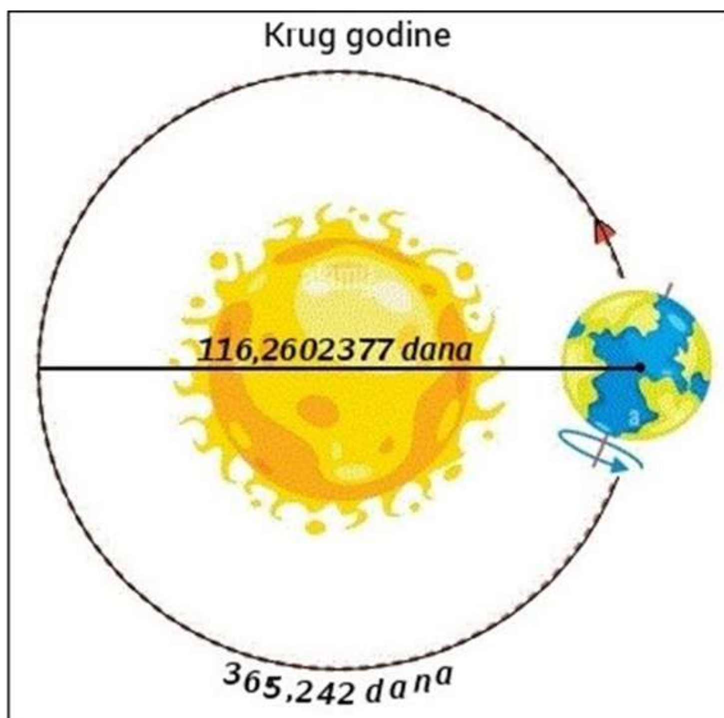
U Velikoj piramidi iznad prolaza u Portalu pred Kraljevom odajom na uspravnoj granitnoj ploči isklesan je drevni polukružni znak podnebesja, Zemlje, simbolični prikaz neba iznad linije horizonta: ⯊. Centar znaka pomjeren je **1 inč** (**2,54 cm**) zapadno od ose prolaza i Portala. Da je neki Egipćanin projektovao Piramidu, možda je i mogao znati dužinu inča, ali čovjek u ono davno vrijeme nije mogao znati mjere Solomonovog hrama i mjere Zemlje i sve te mjere matematički povezati sa mjerama Velike piramide, ali arhitekta Piramide znao je te mjere i pokazao je njihov stvarni smisao.

U Portalu ispred Kraljeve odaje strelicom je obilježen znak zemlje (podnebesja) i Zemlje (izgled znaka je na donjoj slici).

*Vertikala **PA** je osa Piramidinih prolaza sjever-jug i sredina Portala, **B** je polovina znaka **1 inč** od ose **PA**, a sasvim desno je Piramidina glavna osa sjever-jug).*

Mjere Piramide, Solomonovog hrama i Zemlje:

a) visina Velike piramide: 147,6505019 m,

b) brojevi mjera Solomonovog hrama:

- visina portala: **120** mjera,
- dužina hrama: **60** mjera,
- visina hrama: **30** mjera,
- širina hrama: **20** mjera:

147,6505019 x 120 x 60 x 30 x 20 = 6378,501682 km i to je dužina Zemljinog ekvatorskog radijusa, a ekvatorski dijametar je 12.757,00336 km. I sad veronauka:

1 godina = 365,242 dana = obim kruga vremena jedne godine (slika iznad):

- dijametar kruga godine = 116,2602377 dana,
- Zemljin ekvatorski dijametar = 12.757,00336 km

Da bi nešto za 116,2602377 dana prešlo ekvatorski dijametar Zemlje, mora da putuje brzinom 50 inči u sekundi (127 cm/s) kako bi za 24 sata (1 dan) prešlo 430.000 inči ili 109,728 km:

116,2602377 x 109,728 = 12.757,00336 km

Dužina od 109,728 km je dužina 1000 skeina, a skein je mjera za uže, kanap, pletivo. Ovih 109,728 km je 10,972.800 cm. Izdijelimo ove centimetre sa brojevima Solomonovog hrama:

10,972.800 : 120 : 60 : 30 : 20 = **2,54** cm = **1 inči**.

Ako bi se nešto kretalo brzinom 1 inč/s, za jedan dan prešlo bi 86.400 inči i baš toliko ima sekundi u danu. I gle: ekvatorski dijametra Zemlje dug je 12.757,00336 km ili 502,244.226,8 inči:

a) 502,244.226,8 : 86.400 = 5813,011884 inči = visina Piramide = 50 x 116,2602377;

b) 5813,011885 x 1,618033988 = 9405,650803 inči;

c) 9405,650803 : 5 = 1881,130161 inči = dužina podne linije Piramidine Velike galerije.

Nauka je jedina prava veronauka, sve druge veronauke, koje počivaju na nerazumu izmišljenih pripovijedaka bez ikakvih dokaza, jesu laži Velikih magova vavilonskog tajnog društva koje od 6. v. st. ere judaizam, budizam, hinduizam, hrišćanstvo, islam, evolucionizam i transhumanizam. Sva svjetska ekonomska, politička, kulturna i tennološka uprava u njihovim je rukama. Milenijumina manipulišući čovjekom, ljudima i narodima, pljačkajuči i tlačeći čovjeka, ljude i narode oni i danas rukovode tim religijama preko masonskih društava, prvenstveno preko Iluminata i u svom suludom naumu žele od čovjeka da stvore biorobota i svu zemaljsku tvorevinu Božiju da preotmu samo za sebe.

....

[1] Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, p. 884.

[2] W. Richards, A pocket Dictionary, Welsh – English, Wrexham, 1861. p. 179.

[3] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 859.

[4] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 488.

[5] Ib.

[6] Ib. p. 456.

[7] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 341.

[8] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London, Printed by A. J. Valpy, 1828, p.122.

[9] Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic and English; London: Wm. H. Allen and Co., 1852, p. 503.

[10] Ib. p. 503.

[11] Ib.

[12] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Macmillan & Co., 1893, p. 238.

[13] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome II, p. 649.

[14] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 583.

[15] Vuk Stef. Karadžić, Srpski rječnik istumačen njemačkijem i latinskijem riječima, Cetvrto državno

izdanje; Beograd, Štamparija Kraljevine Jugoslavije, 1935, str. 94.

[16] *Ib.*

[17] *Ib.*

[18] *Petar Skok, Ib*

[19] *Jean-Baptiste Bullet, p. 646.*

[20] *William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 70.*

BUDI BUDNI BUDA

Buda nije istorijski lik. Grupa vavilonskih masona stvara budizam od sredine 5. v. st. ere, istvremeno kad stvaraju judaizam i reformisani vedizam u vidu hinduizma. Sanskritsko BUDHA znači BUDAN, MUDAR, UČEN, PROSVIJETLJEN. [1]. BUD je VID, ZRAKA, IZDANAK SUNCA (englesko BUD je pupoljak).

Vikinški Buda (sredina 9. v., Oseberg farm, Vestfold county, Norway).

Galsko BUD, BUDHE znači SVIJET, ŠAR; DOBIT; SUNCE; BUDHE znači SJAJAN; DOBAR, BLAG [2].

264 « SOCLE ».

Id. « socle »; lect. phon. *humati-*;

Tau-krst i svastika (hetski hijeroglif: Emmanuel Laroche, Les Hiéroglyphes Hittites, Première partie L'écriture; Éditions du Centre national de la recherche scientifique, Paris, 1960, p. 137)

Četiri znaka ┬ čine svastiku, simbol RODA. Hetski hijeroglif ┴ znači TEMELJ, FODUMENT [3]. Kao "Tau--krst" ovaj znak je omiljen kod masona, jer Sunce je osnova, temelj, fodument života.

Suprotno od BUDA je srpsko BUDALA u kojem galsko ALA znači ŽESTINA, BIJES; DIVLJAK, DIVLJI PAS; NEKULTURAN; NEDRUŠTVEN [3].

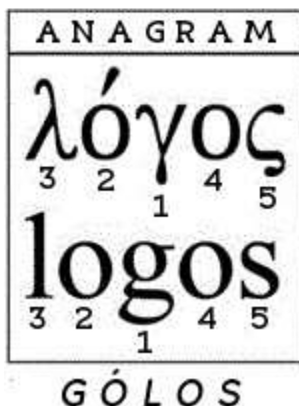
....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 734.

[2] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 225.

[3] Ib. p. 32.

“LOGOS” JE ANAGRAM OD “GOLOS”

Grčko “lógos” (λόγος) je anagram od “gólos”, glas.

Anagram (grč. *ἀνάγραμμα*), premetanje slova ili slogova unutar riječi, sintagmi, rečenica i narocito imena radi tvorbe nove značenjske ili smisaone cjeline (*trava/vatra/vrata; stari/rista* itd.). Koristi se radi šifriranja, kodiranja u starim religijskim tekstovima, u filozofiji, strategiji i nauci, te za anagrame Albert Mackey, enciklopedista masonerije, kaže:

“ Većinu ovih riječi sada je postalo nemoguće vratiti u njihov izvorni oblik, ali neke je lako dešifrirati.” [1]

Tako su lukavi stari grčki filozofi protosrpsko GÓLOS (glas) pretvorili u anagram LOGOS i tom anagramu lingvisti i teolozi hiljadama godina traže izvorni smisao, a

on je tu: GOLOS, i danas rusko ГОЛОС, srpsko GLAS, BUK = VAL = BAL = BEL = ZVUK = talas, oscilacija, frekvencija:

Tako prvi stihovi Jovanovog jevanđejla treba da glase:

“U početku bješe glas, i glas bješe u Boga, i Bog bješe glas. On bješe u početku u Boga. Sve je kroz njega postalo, i bez njega ništa nije postalo što je postalo. U njemu bješe život, i život bješe vidjelo ljudima. I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuze.” *(Jovan, 1, 1-4)*

Neko će reći da glas nije riječ, ali englesko VOICE (glas) postanjem je od sanskritskog VACH sa značenjem GOVORITI [2]. Galsko GO znači TOK [3], galsko GOL je SJAJAN, ŽUT [4], GOLO je SKRIVEN; SVJETLOST [5]. Galsko GOLOSCI znači PALITI, PRŽITI [6], dakle GOLO je vidljivo SUNCE i skriveni BOG.

Galsko LOS je DOBA POSTOJANJA [7]:

“Bog je oganj koji spaljuje.” *(Ponovljeni zakon, 4, 24; 9, 3; Psalm, 50, 3)*

Glas je riječ, govor:

"Samo poznaj bezakonje svoje, da si se odmetnula Gospodu Bogu svojemu, ti si tumarala k tuđima pod svako drvo zeleno, i niste slušali glasa mojega, veli Gospod.**"** *(Jeremija, 3, 13)*

GO + LOS > GOLOS = TOK POSTOJANJA, VRIJEME POSTOJANJA (vrijeme je tok, jedna od dimenzija postojanja svijeta).

Po srpskom GOL (čist) i OS (osa, držač, nosač; pravac, žestina; zraka), GOLOS je ČISTA SVJETLOST, ČISTA ZRAKA (srednjovijekovno englesko GLAS, današnje GLASS, je SJAJ, BLJESAK, ZRAKA).

....

[1] *Albert Mackey, An Encyclopedia of Freemasonry, Vol. I; Chicago, New York, London: The Masonic History Company, 1921, p. 54.*

[2] *Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Macmillan & Co., 1893, p. 689.*

[3] *Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 646.*

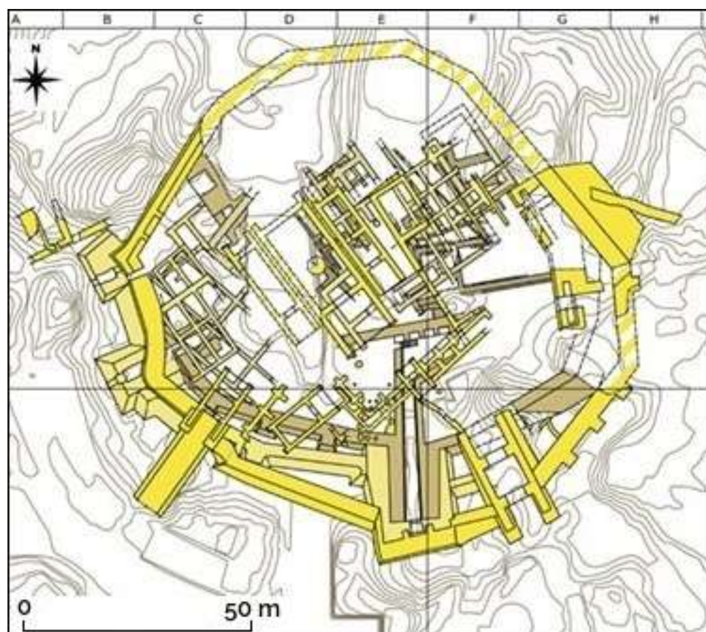
[4] *Ib. p. 655.*

[5] *Ib. p. 656.*

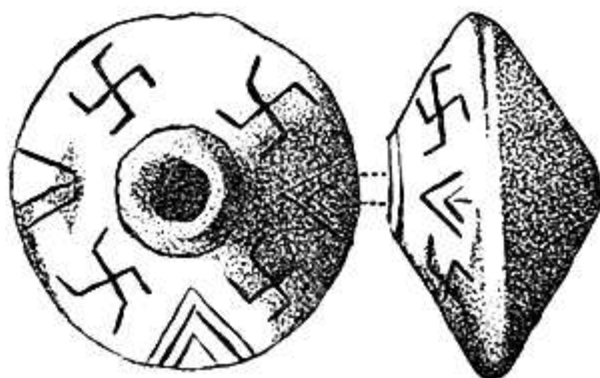
[6] *Ib.*

[7] *Ib. Tome III, p. 93.*

TROJA

Trojanska tvrđava, plan.

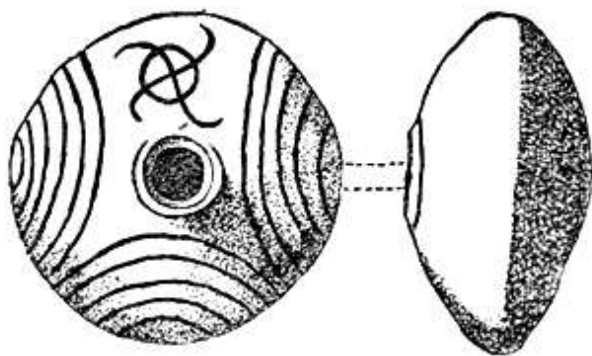
Keramički zvrk (vrtilo) natakne se na donji dio vretena (Henry Schliemann, The City and Country of the Trojans, New York: Harper and Brothers, 1880, figure 1873).

Vrtilo, vrtuljaki ili zvrk služi kao zamajac da bi se vreteno što duže okretalo kad ga predilja palcem kažiprstom i srednjim prstom zavrti.

U imenu TROJE galsko TRO znači OKRET, OKRETANJE; KRUŽNO; KRUG, KOLO [1]. Znaenjem je isto smislu TRA, TRE, TRI, TRU sa značenjem BAL, SUNCE [2].

Galsko TROAD i TROI je OKRETAČ [3], TROY znači SAVIJEN, KRUŽAN [4]. Od TRO je TROPIK: (latinski: TROPIC). Srpsko TROPITI je PASTI, STROPOŠTATI SE, srpsko STROP (plafon) bukvalno znači NEBO. Gle: TRO + PIK > TROPIK. TRO znači KRUŽNO, srpsko i keltsko PIK znači ZNAK, OBILJEŽENO MJESTO (po tome su keltski PIKTI dobili ime, jer su se šarali raznim znakovima). Istina je da i grčko **τροπέω** (*tropeo*)i **τροπή** (*trope*) takođe znače KRUŽNENJE, ali u latinskom TROPIC je i srpsko PIK od kojeg je izvedeno latinsko PICTOR, slikar i PICTŪRA, slika.

Koncentrični krugovi simboli su Sunčevog vremena istoka, zapada i juga. U vrhu je Sunce sa svastikom, ljetni solsticij kad je Sunce na najvišoj godišnjoj tački dugodnevice, Tada se završava tok penjanja Sunca, ai počinje period njegovog spuštanja ka jugu (Schliemann, "Ilios," fig. 1987).

Simbol okretanja je SVASTIKA, simbol BOGA RODA i krvnog RODA: SVASTIKA je ROD, stara izvorna

i danas živa srpska riječ.

Triskelion, triskel, srpski i sanskritski TRIKA, jedna je od najpoznatijih keltskih svastika i Kelti triku nazivaju TRIFOT. TRI je srpsko TRI, a keltsko FOT znači kao i MOT [6] sa značenjem SUNCE [7]. Ovo MOT u srpskom je jedan MOT, jedan NAMOTAJ, OKRETAJ i MOT je osnova u srpskom MOTATI, tj. OKRETATI i pošto MOT u keltskom znači SUNCE, jer ono MOTA i zato keltsko FOT u FOTHA znači OSNOVA, TEMELJ, FODUMENT; MATERIJA, tj. SVIJET [8]. Sve na svijetu MOTA, KRUŽI počev od ELEKTRONA u atomu i svjetlosnih FOTONA, do kruženja vode, vremenskih ciklusa, nebeskih tijela (grčko FOTON je od keltskog FON).

Pogledajmo riječ ELEKTRON: ELEK + TRON. EL u ELEK je BOG, SUNCE, SVJETLOST:

“EL, AL, HA, ELI, bilo je ime pravog Boga; ali su ga Sabijci prenijeli na Sunce: odatle su Grci posudili svoje Ἥλιος i Ηελιος.” [9]

ELEKTRON je kovanica osmišljena u na samom kraju 18. vijeka, dakle to nije ni grčka ni latinska riječ. Galsko EL u ELEK znači isto što i AL, OL, UL sa značenjem BAL, BEL, SUNCE [10]. Galsko ELA je BELI LABUD [11], ELEN je GODINA [12]. Ovo ELEN je u savremenom srpskom postalo je JELEN. Jelen je simbol Sunca, vremena, godine i godina, jer preko parožaka u rogovima broje se godine njegovog života. EL je BOG, te ELEK u ELEKTRON znači BOŽANSKI, BOŽIJI. A šta je TRON?

TRON je izvedeno od galskog TRO, jer se galsko TRO nalazi i u grčkom **θρόνος** (TRONOS) i to je PRESTOL (vidi *str. 155.*), riječ postanjem od keltskog PRE koje je isto keltskom BRE [13] sa značenjem VIS, VRH;

KRASOTA; figurativno VLADARSKA ČAST [14]. Keltsko STOL je srpsko STOL [15].

Dakle, ELEK u ELEKTRON znači BOŽANSKI, TRON u ELEKTRON je TRON ili PRESTOL te ELEKTRON bukvalno znači BOŽIJI TRON.

Kad se MOTOR pokvari, stane, TROKIRA, nema OKRETANJA, jer TRO je OKRETANJE, a IR, IRA je ŽESTINA, BIJES; VATRA [16] (odatle latinsko IRITIRA). Dakle, kad MOTOR TROKIRA, stane VATRA i zato njemačko TROCKEN znači SUV, jer POKRETAČ I OKRETAČ je VATRA i to je BOG *(Ponovljeni zakoni, 4, 24; Psalm 53; Isaija, 33,14; Jevrejima, 12, 29)*:

"Svijet ovaj, isti za sve, nije stvorio nijedan bog i nijedan čovek, nego je uvek bio i jeste i biće vatra vječno živa, koja se s merom pali i s mjerom gasi." *(Heraklit, fr. 30)*

Davni grčki filozof shvata da je VATRA svega pokretač, ali griješi ne shvatajući da je BOG ta POKRETAČKA VATRA.

Rekli smo da je galsko TRO značenjem isto značenju imena BAL *(str. 151, 152, 155)***,** a BAL je isto što i BAL ili BEL i sve znači SUNCE. Englesko BELL, zvono koje ZVONI pravi BUKU koja stvara zvučne BUKOVE, VALOVE ili TALASE. Galsko TRO znači POKREČUĆE, KRUŽNO i značenjem je isto galskom TRE [17] koje se nalazi u srpskom TREPERI, jer glasnice TREPERE pri stvaranju GOLOSA, tj. GLASA, koji je BUK, VAL, TALAS: ∿∿∿∿∿∿∿.

Najmanji golim okom vidljivi prikaz kruga je TAČKA ili TOČKA (TOK > TOČKA) i ona je u centru kruga: ⊙. Egipatski hijeroglif ⊙ znači RA, Sunce. I evo nas kod zaključka:

TRO + IA > TROJA

TRO znači KRUG, KOLO; galsko IA (JA) znači LED, bukvalno SJAJ [18], dakle TROJA znači KOLO SJAJA ili KOLOSJAJNA.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 446.

[2] Ib.

[3] Ib. p. 446, 448.

[4] Ib. p. 450.

[5] Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London, Printed by A. J. Valpy, 1828, p. 504.

[6] Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 591.

[7] Ib. Tomme III, p. 178.

[8] Ib. Tome II, p. 591.

[9] Jacob Bryant and William Holwell, A Mythological, Etymological, and Historical Dictionary, London, 1793, p. 179.

[10] Jean-Baptiste Bullet, Tome II, Ib. 536.

[11] Ib.

[12] Ib. p. 537.

[13] Ib. Tome III. p. 275.

[14] Ib. Tome II, p. 203.

[15] Ib. Tome III. p. 377.

[16] Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 335.

[17] Jean-Baptiste Bullet, Ib. Tome III, 446.

[18] Ib. p. 35.

NATPIS NA VATINSKOM ZVRKU ("PRŠLJENKU")

Latinsko	Vinčansko
A	
E	
I	
L	
P	
V	

Vinčanska slova u natpisu na glinenom zvrku za vreteno iz Vatina, poznatom kao "Vatinski pršljenak" (Gradski muzej Vršac; slova: Radivoje Pešić, Vinčansko pismo i drugi gramatološki ogledi; Pešić i sinovi, Beograd, 1995, str. 16, 17, 27, 28).

“Tabla XXXIV. - Vatin. Glineni ‘pršljenak’ (amulet) s graviranim pismenima. Kasna faza vatinske grupe, oko 1200-1075. godine pre n.e. Prema M. Garašanin 1983: 509, T. LXXIV, 2,2a.” (Radivoje Pešić, Vinčansko pismo i drugi gramatološki ogledi; Pešić i sinovi, Beograd, 1995, str. 28.).

Keltsko AT znači OTAC [1], ATA je POBJEDNIK, OSVAJAČ [2] i prvenstveno se misli na NEPOBJEDIVO SUNCE. Galsko PEL je KUGLA, SUNCE [3], PELA je TVRĐAVA, SILA [4], izvorni smisao SUNCE. Galsko IVI daje značenje VIS, OŠTRINA [5].

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue

Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 97.

[2] *Ib. p. 98.*

[3] *Ib. Tomme III, p. 242.*

[4] *Ib.*

[5] *Ib. p. 54.*

ZITHOS JE ŽITO

“ZITHOS. Diodor Sicilijanski nam kaže da su tako Gali nazivali piće od ječma, koje je kod njih bilo u širokoj upotrebi. *Hej*, *hej*, na bretonskom, ječam; *Haidd* ili *Aitt* na velškom, ječam; *Yth*, od bilo koje vrste žita na bretonskom. **S** ili **z** jednostavno je dodano na početak riječi; *Os* grčki dodatak.” [1]

Osim Kelta i Egipćani su pivo nazivali ZITHOS, jer se pravi od ŽITA, od ječma. Naziv ZITHOS je stari oblik srpskog ŽITO, a riječ je postanjem od SI, koje u japanskom znači BILJE [2], a u galskom ima sljedeća značenje:

- SI = GOSPOD; SJAJ, SLAVA; SIN; PRASAK, GROM [3],

- SIA = ZELENI HRAST [4],

- SIN = TIN = TAN = VATRA = SUNCE [5]

Od SI je galsko SIN, riječ potpuno ista srpskom SIN:

- SI > SINE,
- SI > SISA,
- SI > SIT (nije gladan),
- SI > SITO > SITNO (sije)

Od SI su biblijski SION, plodna njiva SIONICA i SIR:

SI + ON > SION > ZION > ZIONIST > CIONISTI = = JEVREJSKI ILUMINATI, globalistI, jer SI je SJAJ, SVJETLOST; ON je SUNCE i ONO SIJE svoje sjeme u vidu fotona, a ONAN sije svoje sjeme ONANISA-NJEM. I tako, de SIPNI jednu:

- SI + IA > SIA > SIAT > SIJAT > POSIJATI, SIPATI;
- SI > SITH > SITHO > ZITHO > ZITO > ŽITO

KodTračana su pivo je BRYTON, što u galskom i srpskom znači BRITKO, OŠTRO, ŽESTOKO [6].

PITI il' ne PITI - PITANJE je sad. Pošto galsko PIT, kao osnova u srpskom PITI, znači HRANA kao i VIT [7], koje u srpskom daje VITALAN, u latinskom VITA-MIN, tj. ŽIVOTNOST, dakle treba PITI, jer galsko PIT je i u galskom PITANCIJA sa značenjem HRANA [8] i to je PITA. Sanskritsko PITA je OTAC i PITA svijeta je BOG ODJEVEN U SUNCE i PITA je njegov znak.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 405.

[2] Ib. p. 355.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib. p. 357, 419.

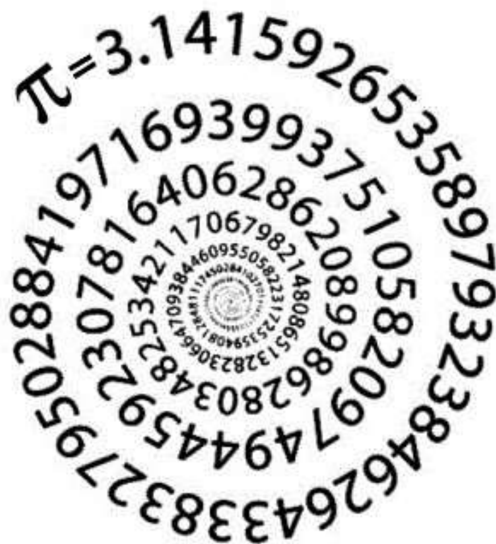
[6] Ib. Tome II, p. 222.

[7] Ib. Tomme III, p. 261.

[8] Ib.

PITA I BROJ Pi

Pi *(**π**) je beskonačni broj koji ishodi iz tačke u centru kruga: PI > PITA.*

Velško PITAN je SISA [1]. Korijenska osnova je PI, sa značenjem TRENUTO STANJE, JEST [2], u gaeliku BI, englesko BE [3] sa značenjem BITI, POSTOJATI, ŽIVJETI. Za sve živo BITI i PITI istog je smisla, jer živo ne može BITI, ako nema šta PITI.

SVRAKA je nazvana PI, jer stalno boravi u istom mjestu, u istoj tački [4], dakle TAČKA u centru u centru boravišta, tj. kruga, je PI. Od PI je galsko PIAN sa značenjem NEVOLJA, PROBLEM [5]. U govoru se između samoglasnika **I-A** javlja **J**, pa se PIAN u srpskom izgovara PIJAN.

Od PI je galsko PIC (čitaj: PIK) sa značenjem OBILJEŽENO MJESTO, ZNAK, TAČKA [6] i to je isto srpskom PIK.

Galsko PIT je značenjem isto galskom PAT, PET, POT, PUT [7] sa značenjem SUNCE. Galsko PITANCIA je HRANA [8], srpsko PITA, te srpsko PÏTATI (npr. dijete) znači HRANITI. U nekim jezicima hljeb je PITA.

U srpskom VASPITATI. Galsko VAS je značenjem isto galskom VES, VIS, VOS sa značenjem SUNCE [9]. Sanskritsko VAS znači SJATI, POSTAJATI SJAJAN, RASTI U SJAJU [10], dake srpsko VASPITATI bukvalno znači HRANITI SJAJEM, HRANITI SVJETLOŠĆU, HRANITI SUNCEM i zato TAMA može biti VASPITAČ.

Sanskritsko PI znači IĆI [11] i to je u srpskom PIČITI. Sanskritsko TA je SISA [12], te najstarije značenje naziva PITA je KRETATI IZ SISE, HRANITI; Sanskritsko PĪTI [13] je srpsko PITI.

Sanskritsko PĪTA je ŽUTO, ZLATO [14], sanskritsko PITĀ je OTAC [15], u izvornom smislu SUNCE, BOG. Znak Sunca je PITA i ona je u obliku SPIRALE.

SPIRALA znači KRUG [16], ali PITA nije samo KRUG, jer KRUG je okruglo Sunce, a PITA je Sunce i sunce, tj. krug Sunca i svjetlost Sunca, hrana kojom Sunce pita sve živo na zemlji.

....

[1] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, p. 422.

[2] Ib.

[3] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Macmillan & Co., 1893, p. 55.

[4] William Owen Pughe, A National Dictionary of the Welsh Language: with English and Welsh equivalents, The thirdh edition, Volume II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1873, p. 418.

[5] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 255.

[6] Ib.

[7] Ib. p. 261.

[8] Ib.

[9] Ib. p. 465.

[10] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 930.

[11] Ib. p. 624.

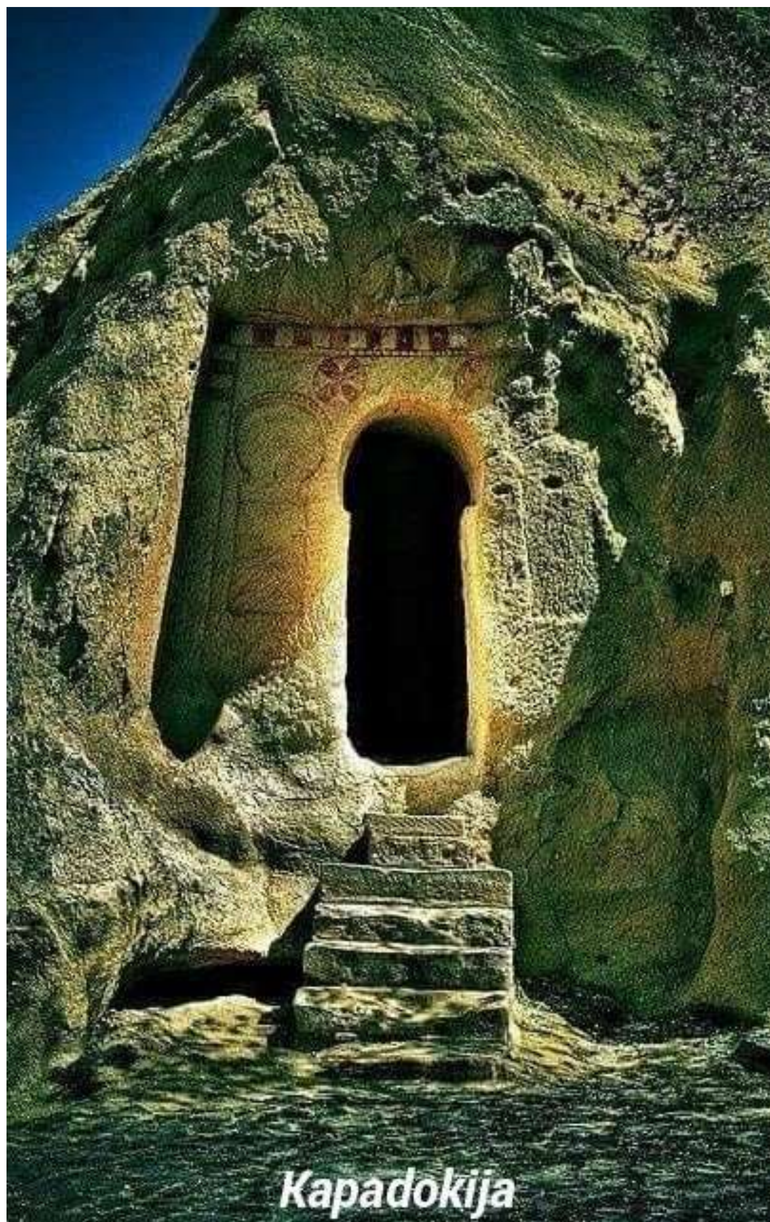
[12] Ib. p.

[13] Ib. p. 629.

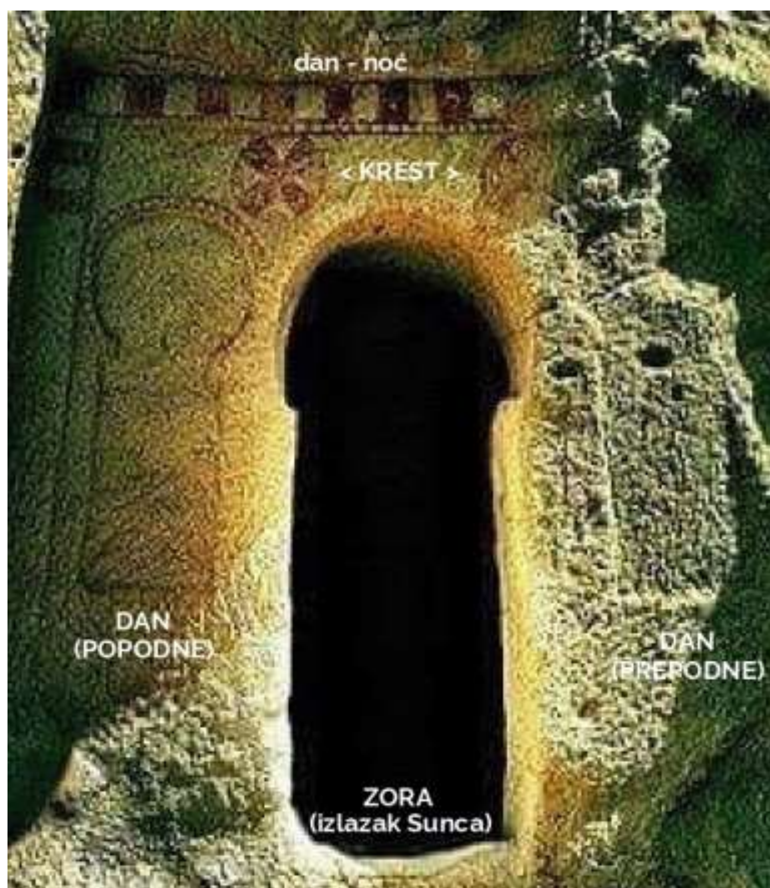
[14] Ib. p. 629.

[15] Ib. p. 627,

[16] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Macmillan & Co., 1893, p. 581.

Frigijsko svetilište u Kapadokiji, Mala Azija.

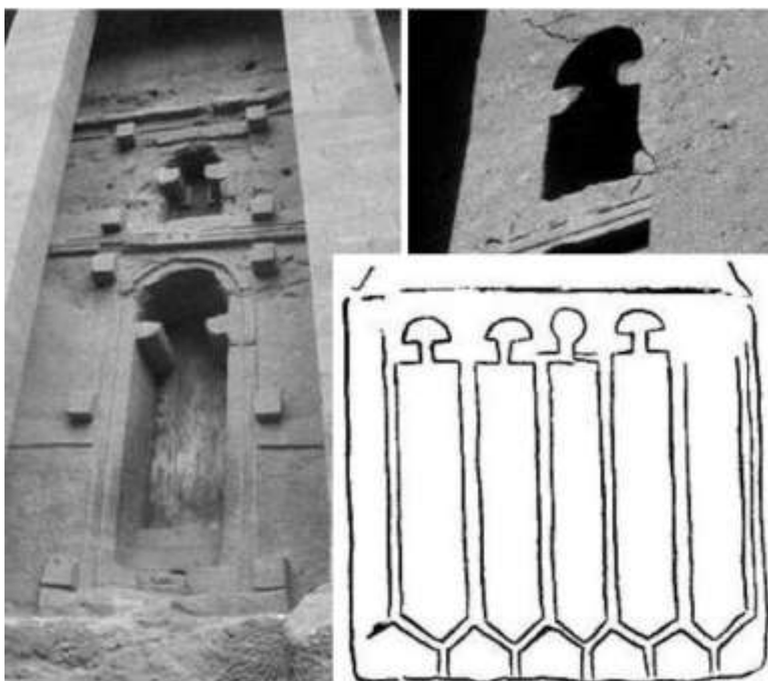
Na ulazu u frigijsko svetilište u Kapadokiji isklesani su likovi frigijskih idola.

Nabrajajući mnoga keltska plemena kao srpska plemena razasuta po Evropi i Maloj Aziji, Miloš S.Milojević spominje Frige pod imenom Bregi, tj. Brigi:

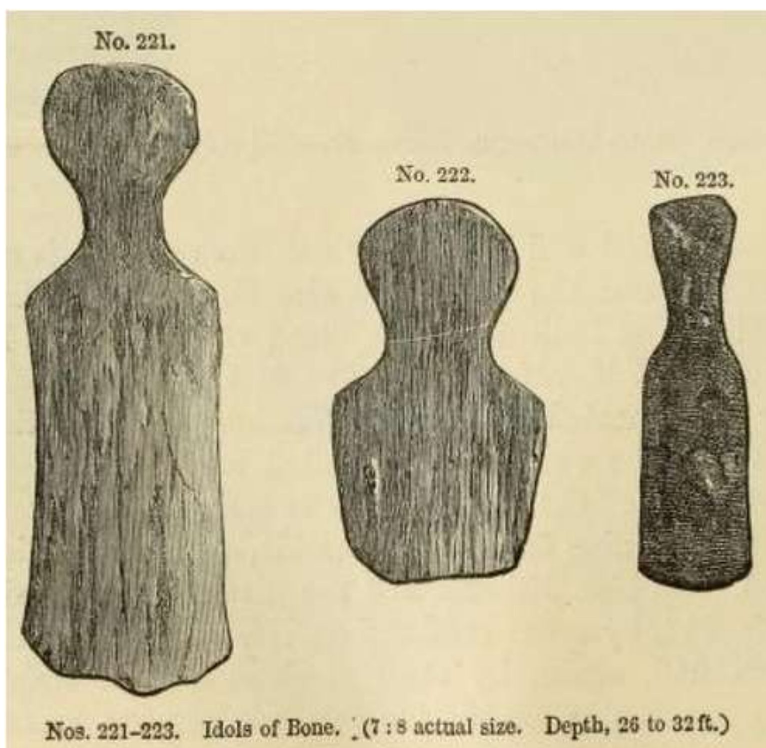
“3. Bregi ili Brđani – Breges – Egipćani su Bregjane ili Brđane poštovali za najstariji narod na zemljanom šaru." [1]

Brigi (Frigi) i Gali bili su jedan te isti tračanski narod:

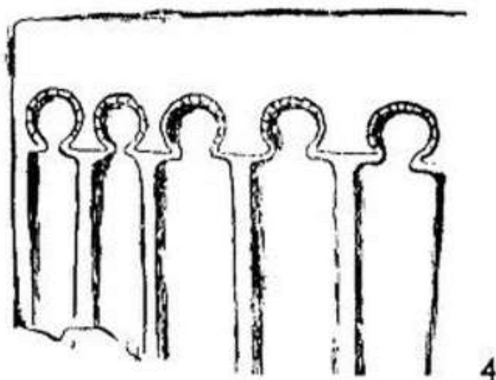
“Frigi su nakon toga zvani Gali i Galati, dokaz njihove vrijednosti, i mnogo drugih imena i zvanja im je davano ili su oni sami uzimali imena za vrijeme njihovih seoba po Evropi: kao Briganti u Španiji, Galiji, Germaniji, Britaniji i Irskoj, što od *brigunta* znači *prvi od najčuvenijih Briga* i bili su prvi i najčuveniji posjednici ovih zemalja, i Starobrigi, ili brđanski Brigi; ali više o ovom pitanju kada dođem do razmatranja o nekoliko posebnih migracija u Evropi.” [2]

Ulaz u frigijsko svetilište u Kapadokiji isklesan je u simboličnom znaku zore sa izlaskom Sunca (slike na 177-178. str.) kao i prozori na etiopskoj crkvi (12-13. v. Lalibela) i reljefni prikazi na nekim stećcima (Marian Wencel, Ukrasni motivi na stećcima; Izdavač “Veselin Masleša”, Sarajevo, 1965., Tabla XXI, br. 9).

Trojanski idoli (Henry Schliemann, The City and Country of the Trojans; New York: Harper and Brothers, 1880, p. 336).

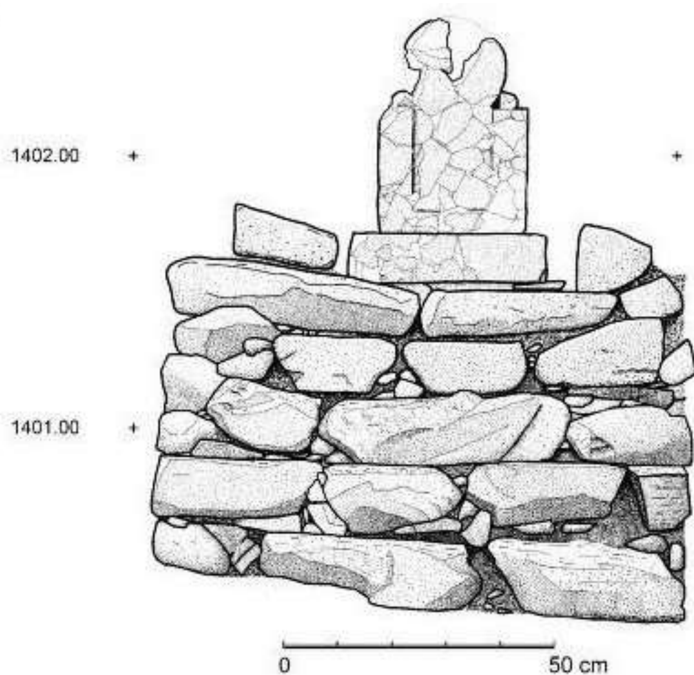
Solarni idoli na stećku (Gradac, Neum, Hrvatska).

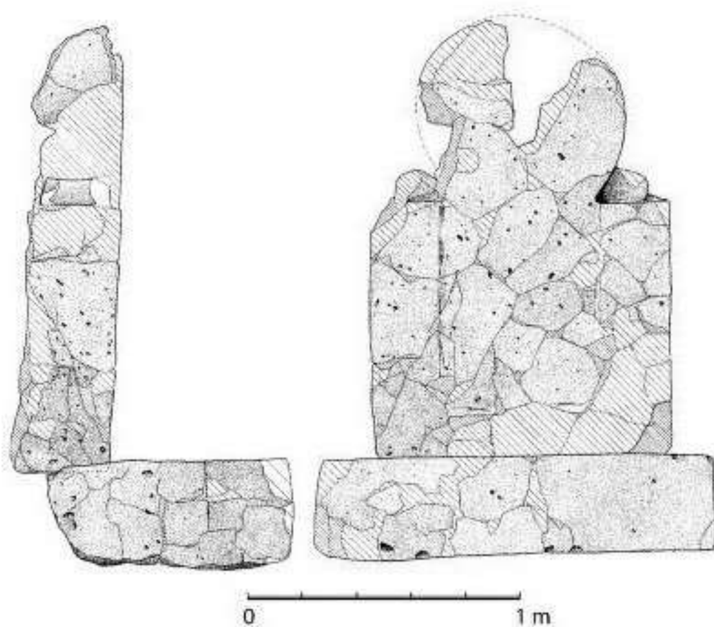

Idol na petroglifima tračkih Frižana, tj. Briga (gvozdeno doba,7–6. v. st. ere, Kerkenes Dağ, Turska; Geoffrey D. Summers, Excavations at the Cappadocia Gate: Kerkenes Final Reports I; Oriental Institute Publication, Vol 145, The Oriental Institute Of Chicago, Chicago, Illinois, 2021, Plate 143).

Idol na petroglifima tračkih Frižana, tj. Briga (gvozdeno doba,7–6. v. st. ere, Kerkenes Dağ, Turska; Geoffrey D. Summers, Excavations at the Cappadocia Gate: Kerkenes Final Reports I; Oriental Institute Publication, Vol 145, The Oriental Institute Of Chicago, Chicago, Illinois, 2021, Plate 142).

1402.00
1401.00
0
50 cm

0
1 m

Rekonstruisani idol tračkih Frižana, odnosno Briga (gvozdeno doba,7–6. v. st. ere, Kerkenes Dağ, Turska (crtez sa prethodne strane i fotografija: Geoffrey D. Summers, Excavations at the Cappadocia Gate: Kerkenes Final Reports I; Oriental Institute Publication, Vol 145, The Oriental Institute Of Chicago, Chicago, Illinois, 2021, Plate 139, 138).

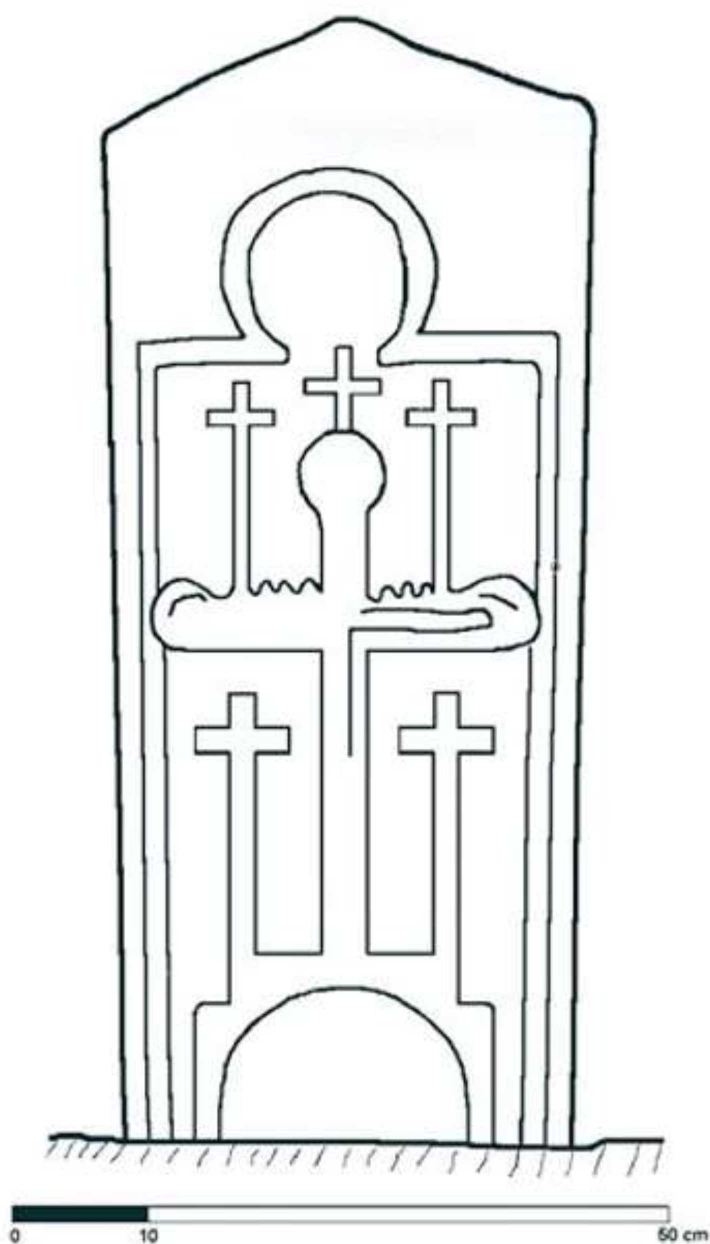
Idol tračkih Frižana, tj. Briga (photoshop, gvozdeno doba,7–6. v. st. ere, Kerkenes Dağ, Turska; Geoffrey D. Summers, Excavations at the Cappadocia Gate: Kerkenes Final Reports I; Oriental Institute Publication, Vol 145, The Oriental Institute Of Chicago, Chicago, Illinois, 2021, Plate 138).

Sunce na visini dana (lijevo je idol na stećku u selu Dići kod Ljiga u Srbiji, desno je slovenski idol (Shigir idol, Tolmachev V. Y. – Толмачев В. Я., Деревянный идол из Шигир-ского торфяника // Известия Императорской Ар-хеологической Комиссии. Вып. 60. СПб. 1916. С. 94-99).

Slovenski hram sa frigijskim idolom (rekonstrukcija slovenskog hrama iz 9. vijeka, Gros Raden, Mecklenburg - Western Pomerania, North-East Germany). Ispod lijevo je stećak u bašti Zemaljskog muzeja B i H u Sarajevu. Desno od njega je stećak 19. vijeka na groblju u selu Mali Borak, sada u selu Skobalj, oko 12 km sjeveroistočno od Lajkovca, Srbija.

Frigijski idol na stećku iz Šida.

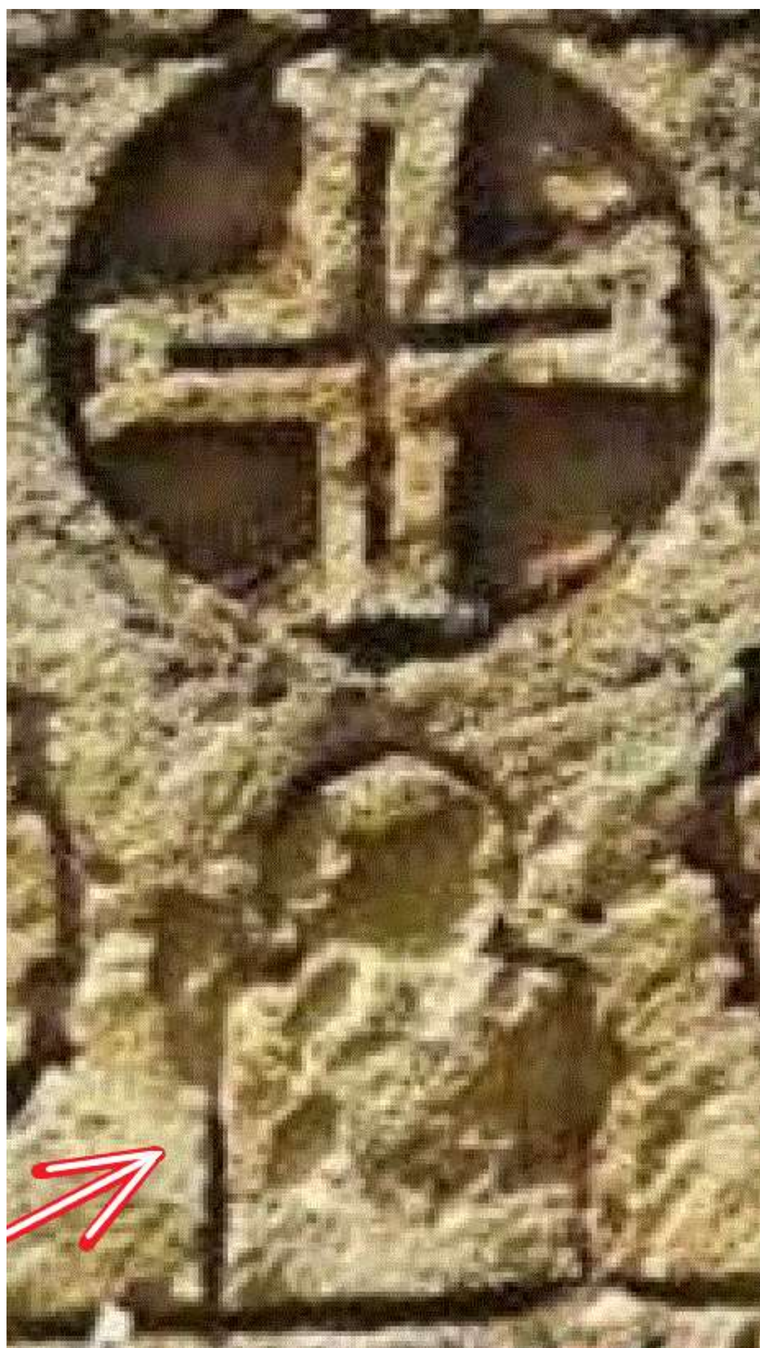

Frigijski idol na srpskom nadgrobniku iz 1827.

Frigijski idol na stećku iz 1827. (porta crkve Presvete Bogorodice u Negotinu; detalj stećka sa 189. str.). Iznad idola je solarni krst kao i krstovi iznad ulaza u frigijsko svetilište u Kapadokiji. Polumjesec je znak zapada, znak Sunca je simbol istoka. Ispod su dva kolovrata sa drevnim simbolima Sunca.

“Frigi su nakon toga zvani Gali i Galati, dokaz njihove vrijednosti, i mnogo drugih imena i zvanja im je davano ili su oni sami uzimali imena za vrijeme njihovih seoba po Evropi: kao Briganti u Španiji, Galiji, Germaniji, Britaniji i Irskoj, što od *brigunta* znači *prvi od najčuvenijih Briga* i bili su prvi i najčuveniji posjednici ovih zemalja, i Starobrigi, ili brđanski Brigi; ali više o ovom pitanju kada dođem do razmatranja o nekoliko posebnih migracija u Evropi.” [2]

“I Frizi, koji sebe zovu Brigima, Tračko pleme, takođe su Migonijani, Bebrikani, Medovitijani, Vitini i Dinijani, i, ja mislim, tkođe Marijandini. Ovi narodi, zasigurno drže cijelu kompletnu Evropu, ali Mizi ostaše tamo.” [3]

“Kikoni, koji su takođe Gali i Brianti (britanska plemena imaju isto ime) tukli su se sa Odisejem nakon pada Troje; i tvrdi se da su kimerijski Brigi iz Trakije otišli u Malu Aziju i postali Frizi. Oni su Briganti Britanije.” [4]

Jesu li Srbi Tribali? Jesu, to istoričari svjedoče! Jesu li Tribali Tračani? Jesu i to istoričari svjedoče! Jesu li Brigi Tračani? Jesu, istoričari svjedoče! Jesu li Gali od Briga? Jesu, svjedoče istoričari! Jesu li Gali Kelti? Naravno da jesu! I šta nije u redu sa tvrdnjom da su Kelti srpska plemena? Nije u redu što se to ne uklapa u iluminatsku ideologiju Pravoslavne crkve da Srbi nisu starosjedioci Balkana, da nisu Tračani, nego su od 6. vijeka “u seobama naroda doselili na Balkan”. To je to zašto Srbi odbijaju svoje keltsko, tj, kimersko, odnosno tračansko porijeklo. Za glupog pojedinca i za glupi narod ima jedna stara srpska izreka:

"I da mu nacrtaš, taj ne bi shvatio!"

....

[1] Miloš S. Milojević, Odlomci istorije Srba, Sveska I, Beograd, Državna štamparija, 1872, str. 110.

[2] Rowland Jones, The Origin of Language and Nations, Preface, p. 26, London: Printed by J. Hughs, 1764.

[3] Strabo, VII, 3.

[4] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe; London: Burns and Oates, 1879, p. 213.

SERBES

"SERBES. Ili TSESHORTSA.

Drugi kralj III egipatske dinastije. Bio je autor mnogih medicinskih knjiga, bavio se obradom kamena. U kasnijem periodu bio je obožavan pod imenom boga Aiemapt ili Imouthes, ili Imhotep, sin Pthaha. On je bio Tosorthrus kod Grka." [1]

Ime SERBES je složenica od SER + BES. Egipatsko SER ima sljedeća značenja:

- SER = PRINC, RASAN, PRVOKLASAN [2];
- SER = RED, POREDAK [3];
- SER = IZVLAČITI LINIJE, PISATI, GRAVIRATI [4];
- SER = VUNA [5];
- SER = STRIJELA [6];
- SER = PLANIRATI, KOMANDOVATI [7];
- SER = ZRNO [8];
- SER = SIR, PUTER [9];
- SERSER = BITKA [10];
- SERSER = VATRA; VRELINA [11];
- SER = VATRA, PLAMEN, ŽIVOTNA TOPLINA [12];
- SERT = TRN, SERTANJE [13].

Sva nabrojana značenja spadaju u opise Sunca.

Riječ BES je srpsko BES: LJUTINA, VATRA:

- BES = PLAMTJETI, VRELINA [14];
- BES = VATRA, BUKTINJA [15];
- BES = UČITELJ [16];
- BES = LIK, OBLIK, VIDLJIVI LIK BOGA [17].

Dakle: SER + BES > SERBES.

SERBES je jedno od drevnih imena SRBA:

"**Serbes**, narod iz Srbije." [18]

....

[1] William Ricketts Cooper, An Archaic dictionary: biographical, historical, and mythological, from the Egyptian, Assyrian and Etruscan monuments and papyri; London: Samuel Bagster and Sons, 1876, p. 504.

[2-13] E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. II; London, John Murray, 1920, p. 610-611.

[12 -13] Ib. Vol. I. p. 680.

[14-17] Ib. Vol. I. p. 221-222.

[18] Louis Julien Larcher, Petit dictionnaire historique, géographique et mythologiue; Paris: Larousse et Boyer, Libraires-éditeurs, 1863, p. 134.

VAVILONSKI MASONI, TAJNO ZNANJE I RELIGIJA

Ezoterija je sakriveno, tajno, misteriozno ili okultno znanje. To se ne uči u školama, nego se pod krvnom zakletvom čuva u tajnim društvima masonerije i po visini stečenog znanja, simbolično označenog stepenima, kazuje se članovima. Strogi zakon je da mason višeg stepena ni rođenom bratu masonu nižeg stepena ne smije kazati bilo šta od znanja koje je saznao u svom stepenu. Taj strogi zakon čuvanja tajne je i kod

crkvenih masona, te sve što zna pop, to ne zna obični vjernik, kojeg sveštenici nazivaju laikom, jer nije upućen u tajno znanje. Riječ “laik” je od grčkog ‘laos” (**λαός**), *narod*. Znanje koje postane dostupno narodu od vođa religije i političkih vođa biva smatrano uprljanim, oskrnavljenim, obeščašćenim i nesvetim (grčki: **λϊκόω**) i zato je Isus svoje učenike upozoravao na čuvanje tajnog znanja govoreći im:

“Ne dajte svetinje psima; niti mećite bisera svojega pred svinje, da ga ne pogaze nogama svojima, i vrativši se ne rastrgnu vas.” *(Matej, 7,6)*

Isusove riječi ostale su zakon za vrh crkve, te u Apostolskim konstitucijama, koje se pripisuju Klimentu Prvom (Clemens, 35– 99. n.e.), biskupu Rima, opisuju ranu crkvu i kažu: “Ovi propisi se nipošto ne smiju saopštavati svim sortama ljudi, zbog misterija sadržanih u njima." [1]

Sveti Grigorije Nazijanski, episkop Konstantinopolja, oko 379. kaže:

„Čuli ste onoliko misterije koliko nam je dozvoljeno da otvoreno govorimo na uši svima; ostalo će vam biti saopšteno nasamo; i to morate zadržati u sebi…Naše misterije ne smiju biti obznanjene strancima.“ [2]

Iz svog ličnog iskustva uvjerio sam se da obični narod znanje uopšte ne zanima, jer obični narod živi po onoj staroj narodnoj izreci: “U se, na se i poda se.” Obični narod je prezauzet brigama o svakodnevnom životu i sve preko toga i izvan toga narodu je bespotrebno zamaranje mozga.

Po pitanju znanja ni moderna masonerija nije više ono što je drevna masonerija bila, jer drevni masoni su svojim znanjem upravljali narodom na opštu korist

naroda. Tako su znanjem razvijali ljudima svijest o čovjeku kao božanskom umnom, duhovnom, voljnom i kreativnom biću što čovjeka izdvaja iz svijeta životinja. Učili su ljude o Bogu Svjetlosti i svetim božanskim vrlinama: o moralu, pravdi, istini, ljubavi i milosti; o rodu i plemenu, o prirodi, zemljoradnji, zanatima, itd.

Vremenom lične vlasti i koristi svoje radi vrh drevnih masona počeo je prinostiti žrtve demonima lažući narodu da su to Bogu omiljeni darovi. Počeli su sa prinošenjem biljnih plodova, pa preko klanja životinja potpuno zastranili u bezbožnost koljući ljude na žrtvu. I Bog ih je osudio na istrebljenje i istrijebljeni su od novoosnovanih vavilonskih masona čija religija nije klala ljude radi svog Boga, nego su ih vavilonski masoni opet lične vlasti i koristi svoje radi klali kao pogane barbarske bezbožnike, njihovu zemlju prisvojili za sebe i sve nepobijene ljude na svijetu pretvorili u svoje ropske radnike.

U svakom žitu ima kukolja i u svakom kukolju ima žita, pa su se tako i među vavilonskim masonima pojavili ljudi sa drugačijim pogledima na svijet, na čovjeka i na društveni sistem u kojem čovjek kao božansko umno, duhovno, voljno i kreativnom biće treba od svog rada slobodno da živi. Bila je to obnova učenja masonerije najstarijeg drevnog reda i činilo se da će sa ovim masonima kao učiteljima i vođama čovječanstvo uz dostignuti stepen razvoja krenuti putem opsteg dobra. Vavilonski masoni su izgubili vlast, ropstvo ukinuto, sloboda misli, govora i kretanja zakonom zagarantovana, religije su postale privatna stvar, škole i knjige sa znanjem svima dostupne, ljudska prava svima ista.

Cilj tog obnovljenog masonstva najstarijeg drevnog

reda najbolje je definisao Albert Pajk, kojeg jezuiti mrze iz dna duše:

"Masonstvo nije religija. Onaj koji od toga napravi vjersko uvjerenje, falsifikovao ga je i obesprirodio. Brahmin, Židov, musliman, katolik, protestant, svaki od njih izvodi svoju vlastitu religiju sankcionisanu zakonima vremena i prilika, mora to zadržati i ne može imati dvije religije; jer su socijalni i sveti zakoni prilagođeni običajima, manirima i predrasudama posebnih zemalja i jesu djelo ljudi.” [3]

Ali, vavilonski masoni, iako bez državne vlasti, nisu mirovali, nego su se sve više infiltrirali u masone najstarijeg drevnog reda i kad su zadobili većinu, preuzeli vođstvo i opet je postala obaveza da svi masoni moraju biti članovi religije vavilonskih masona. Tako je masonstvo opet postalo religija vavilonskih masona i danas su skoro svi masoni pripadnici svojih nacionalnih religija vavilonskih masona.

I kad su preoteli vlast masonima najstarijeg drevnog reda, religijski vavilonski masoni osnovali su svoje operastivne masone, svoje civilne masone izvan vrha svoje religije. Tako je religijski vrh vavilonske masonerije preko svoje civilne masonerije počeo da se infiltrira u sve državne institucije i političke stranke zadobijajući vlast u pojedinim državama. Svoju potpunu globalnu vlast nad svim narodima svijeta objavili su početkom 2020.u njihovom proglasu pod nazivom “Korona”, tj. “Kruna” sa kodnim imenom Kovid-19.

Vavilonski masoni su članovi masonerije ne radi opšte ljudske koristi, nego radi ličnih privilegija u karijeri i biznisu. Kao takvi pretvorili su se u zaklete robove vrha najbogatije globalističke elite koja svoj bezbožnošću

izopačeni stil života preko državnih zakona i uz prećutno odobravanje vavilonske religijske masonerije, tj. “vjerskog” vrha, postepeno implementira u svakodnevniživot. U širenju njihovih bezbožnosti i bolesnih izpoačenosti glavna meta su im djeca, te djeci, opet uz prećutno odobravanje vavilonske religijske masonerije, izapiru pamet djeci, skrnave i obesvećuju djecu, fizički ih sakate i sterilišu.

Od početka vavilonske plandemije 2020. najsvjesniji sljedbenici Svjetlosti upozoravali su svijet na zle namjere i prevare vavilonskih koronaša, ali dvije pune godine trebalo je Masonima najstarijeg drevnog reda Svjetlosti da se organizuju i javno i tajno da povedu borbu protiv modernog Vavilona. Ta borba upravo traje i odvija se na svim poljima ljudskog života.

I pored svega što se od 2020. dešavalo i što se dešava narodu pred očima, narod i dalje masovno podržava svoje nacionalne vavilonske masone unutar svojih nacionalnih religija. Zašto? Zato jer je u ljudima sve manje božanskih vrlina, a sve više nepravde i laži, sve manje ljubavi i milosti a sve više sebičnog životinjskog nagona.

I na kraju pitanje: zašto vavilonski masoni kriju znanje? Znanje je istina, u istini je Bog, dakle da oni ne kriju znanje, njihove religije ne bi mogle opstati, jer su bezbožna laž. Da nisu spalili Aleksandrijsku biblioteku i da nisu uništili svo dotadašnje ljudsko znanje, vavilonski masoni ne bi mogli stvoriti svoju religiju niti bi mogli zadobiti globalnu vlast koju od 2020. javno uvode na cijeloj Zemlj

....

[1] Jirah Dewey Buck, Mystic Masonry, or, the Symbols of Freemasonry and Greater Mysteries of Antiquity, Second Edition, Cincinnati, The Robert Clarke Company, 1897, p. 72.

[2] Ib. p. 75.

[3] Albert Pike, Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry, Charleston, 1906, p. 161.

SERB I SERAF (SERAFIM)

Zašto ni dan-danas Srbi ne znaju šta znači njihovo ime i kome i čemu oni svojim imenom pripadaju. Zašto se to krije od Srba i zašto ono što je već napisano o značenju imena Srba ne može da dopre do srpskog uma i srpske duše? Za to postoje dva razloga: prvi razlog je to što je Sunce izvor imena Srba, a svijetom upravljaju sljedbenici Tame; drugi razlog je što su se današnji Srbi odmetenuli od svog izvora, tj. današnji su se Srbi odrekli Sunca i ono je za njih samo materija kojoj ne treba pridavati nikakvo spiritualno značenje, obična materija koja se pukim slučajem našla tu gdje jest, koja je pukim slučajem stvorila život na Zemlji i

koja pukim slučajem održava i obnavlja zemaljski život. Mnogi Srbi tvrde da vjeruju u Boga i vjeruju da je Bog stvorio Sunce, ali Bog današnjih Srba je Isus iz Nazareta i po vjeri današnjih Srba Isus je stvoritelj ne samo Sunca, nego sveg vidljivog i nevidljivog.

Tako su se današnji Srbi odvojili od prevječnog prehrišćanskog Boga kao izvorišta stvaranja svijeta i Sunca, od izvorišta postanja čovjeka i svog vlastitog postanja, čuvara i hranitelja. Stvorivši Sunce Bog je Sunce postavio na precizno tačno mjeru od Zemlje, ni blizu ni daleko, radi stvaranja, održavanja i obnavljanja zemaljskog života. Bog je ta snaga koja djeluje kroz Sunce i kroz njegovu svjetlost štiti i stvara, hrani, obnavlja i održava život na Zemlji. Sunce je vidljiva slika nevidljivog Boga, jer Bog je u Sunce odjeven.

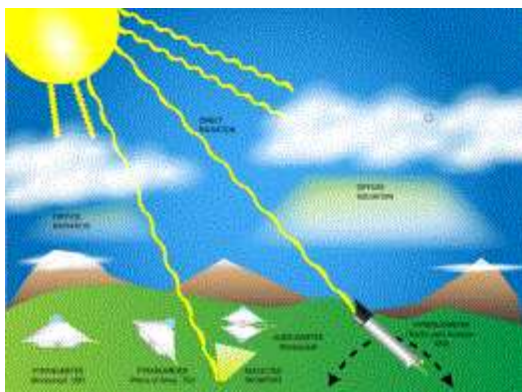
Kod naroda centralne ekvatorske Afrike ime Sunca je SE (Bakaka narod, Ngoumi, Njak Mbai, Ko, Malgbe, Baneka, Mboshi, Bongili, Karang i Lega narod). Kod Dameli naroda u sjevernom Pakistanu ime Sunca je SER. Ovo SE osnova je u srpskom SERD, SEBAR, SED, SENO, SELO, SETVA, SEJATI, SEJAČ. Današnje srpsko SREBRO bilo je SEREBRO, SREĆA je glasila SERĆA, SRCE bijaše SERDCE (Rusi i danas govore “сердце”), sjajna SRČA bila je SERČA, Kelti su sebe zvali SELTI, itd.

Ime SERBA nastajalo je ovako:

SE > SER > SERB > SERBI = SJAJNI

Prvo o osnovi SE koja u velškom znači JEST; ZVIJEZDA [1]. Po čemu ljudi konstatuju postojanje zvijezde? Konstatuju po SVJETLOST, po SJAJ, dakle SE znači SVJETLOST, SJAJ, BLJESAK, SLAVA.

U izgovaranju riječi SE glas **S** artikuliše se dužim strujanjem vazduha između skoro sastavljenih zuba, a onda se usta naglo otvaraju uz izgovor glasa **E**. To je kao zamah sa stisnutom šakom punom sjemena uz naglo otvaranje šakom i SEJANJE žita. Tako osnova SE daje riječ SEJANJE, a posao SEJANJA je SETVA. Izvorno to je pulsiranje Sunca pri SEJANJU svetlosnih čestica fotona kao Sunčevog žita prema Zemlji i po zemlji. Bukvalno rečeno Sunce SEJE svjetlost i ona zemljom klija, niče i raste i daje rod u raznim vidovima života.

Šta znači SER u imenu SERB, SERBI? Pošto već sadrže u sebi pomenuto SE sa značenjem SJAJ, BJELINA; SIJANJE, SEJANJE, imena SERB i SERBI znače to isto. Drugo ime Sunca ja RA te su SERBI poznati i pod imenima RASI, RASENI, RAŠANI, a Grci ih zapisaše i pod imenom SPORI, jer grčko SPORA (**σπορά**) znači SIJANJE, SEJANJE, RASIJANJE, RASEJANJE. Srpsko SPORADIČNO je kao zatvaranje i otvaranje šake pri sijanju, odnosno kao PULSIRANJE Sunca. Osnova SPO je u keltskom SPOC i to je ŽBICA ili PAOK [2]. To su oni zrakasti dijelovi kola koji spajaju

vanjski krug sa GLAVNJOM u kojoj je osovina i zato je svaka ŽBICA ili PAOK kao ZRAKA iz GLAVNJE SUNCA. Tako grčko SPORA i keltsko SPOK znače isto: SIJANJE, SEJANJE, RASEJANJE. Pomenuto SPOR u srpskom SPORADIČNO kazuje da je Sunce SPOR, prvi SEJAČ, prvi SIJAČ. U keltskom gaeliku SPOR je KREMEN; OCILO, OGNJILO, KRESIVO [3].

I od SE preko SER do SERB i SERBI išlo je ovako:

a) SE > SER > SEJEANJE = SIJANJE = SJAJ
b) SE > SER > SERB > SJAJAN
c) SE > SER > SERB > SERBI = SJAJNI

Od onoga što SJA pružaju se ZRAKE, SJAJNE LINIJE ili TRAKE, te su SJAJNO i TRAČNO istog smisla i zato SERB znači isto što i TRAK, TRAČAN, a SERBI isto što i TRAČANI ili TRACI.

Keltsko SER značenjem je isto keltskom SAR, SOR, SIR, SUR i zato je SERB isto značenju imena SARB, SORB, SIRB, SURB.

Nakon Nemanjine prisilne hristijanizaci posljednjih nehristijaniziranih Serba u serbskom jeziku dolazi do spontane metafizičke promjene serbskog imena: dolazi da gubljenja samoglasnika u osnovama SER, SAR, SOR, SIR, SUR i umjesto dotadašnjih imena riječi se skraćuju u SRB i SRBI. Tako i od keltskog SERCH, tj. starosrpskog SERĆ [4], postaje današnja riječ SREĆA, od SERDCE postaje SRCE, od keltskog SERP i SARP postaje današnje SRP [5]. Kelti bili Srbi, ali se i to zvanično krije, brani neprijateljski duh Sunca u vavilonskom vrhu sinagoge i crkve i brane njihovi fanatizovani sljedbenici u narodu.

Sardoniks ili serdoniks.

Tračanski grad SERDIKA ili SARDIKA dobio je ime po ilirskim SERDIMA ili SARDIMA koji su živjeli širom Ilirije. Ovi SERDI ili SARDI su RASENI ili RAŠANI i oni su sa ostalim ilirskim plemenima domorodački Srbi Ilirije, kasnije poznati pod imenom VLASI. U vrijeme turske okupacije Turci mijenjaju ime SERDIKE u SOFIJA.

Sve što je rečeno za SE i SER u SERB, to znači SER u riječi SERAF (množina je SERAFIM [6]) sa značenjem SJAJAN, BLJEŠTEĆI, PLAMTEĆI [7]. Serafimi su biblijski anđeli najbliži Bogu, čuvari Božijeg prestola.

....

[1] William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II; London: Printed for E. Williams, 1803.

[2] Ib. p. 885.

[3] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 886.

[4] Ib. p. 350.

[5] Ib. p.

[6] A Biblical and theological dictionary; Boston: Massachusetts Sabbath School Society, 1854 p. 441.

[7] Hastings, James with Selbie, John Alexander, A dictionary of the Bible, Vol. 4; Edinburgh: T. & T. Clark, 1909, p. 458.

RAROG JE ŽAR-PTICA (ZRAKA)

*Slovenskim runama upisano je **R-A-R-O-Y** = **RAROG**.*

RA + ROG > RAROG = SUNČEV ROG:

a) RA = SUNCE [1]

b) ROG = TOK = ZRAKA [2]

RA + ROG > RAROG = SUNCA TOK = ZRAKA = ŽAR-PTICA.

RAROG je slovensko božanstvo sunca, oličeno u vidu ŽAR-PTICE PEREPLUTE, kod Egipćana u vidu SOKOLA HORUSA, a bukvalno to je SUNČEVA ZRAKA.

Pošto su PER i PAR sinonimi, imenu PEREPLUTA isto je sanskritsko PARAPLUTA koje znači OPRANO, ČISTO; BELO, SJAJNO; IZVOR [3]. Samo PARI znači KRUG, KRUŽENJE, KRUŽNI TOK, KRUŽNO BOGATSTVO [4], dok PLUTA znači isto što i srpsko PLUTA: PLUTANJE, PLIVANJE, KUPANJE [5]. U nazivu PARI je Sunce, u nazivu PLUTA je sunce, svjetlost.

Simbol na slici je sastavljen od slovenskih runa:

R-A-R-O-Y = RAROG = SUNČEV ROG, SVJETLOST, ZRAKA, PEREPLUTA ili PARAPLUTA.

....

[1] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 293.

[2] Ib. p. 320.

[3] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 597.

[4] Ib. p. 591.

[5] Ib. p. 715.

ROMA, ROMAN I ROMANIA

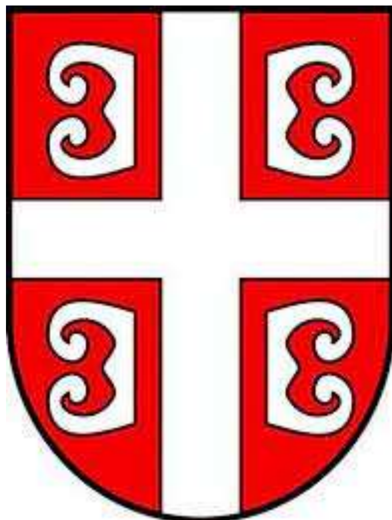
Originalno ime Rima je ROMA. Sanskritsko ROMA znači RUPA, ŠUPLJINA, PORA [1]. U grčkom SPORA (***σπορά***) je SEJANJE, SIJANJE sjemena, žita. Grčko SPORA ne znači SJEME ni ŽITO, niti u grčkom postoji riječ PORA, lažu, ali postoji u srpskom: ljekovita biljka hajdučka trava (kunica) u narodu je poznata i pod imenom SPOR, a SPORA je u nekih organizama vrlo sitno SJEME, npr. u mahovina, gljiva i paprati. PORA je šupljina, kućište sa SPORAMA, sanskritsko ROMA.

Loptaste pore paprati prepune su spora.

ROMA je PORA u kojoj su SPORE koje se iz ROME, tj. PORE, kao sjeme RASIJAVAJU okolo. U temi sa naslovom "Serb i seraf (serafim)" *(str. 188-192*.) pokazali smo da je Sunce SPOR i to je muški rod, a SPORA je ženski rod. Sunce je SPOR i ono iz sebe izbacuje svjetlosne čestice FOTONE kao što PORA izbacuje svoje SPORE. Fotoni su Sunčeve SPORE, Sunčevo SJEME koje Sunce SIJE po Zemlji. PORA je šupljina puna sjemena u vidu SPORA, SUNCE je SPOR pun sjemena u vidu FOTONA. U sanskritu PORA je ROMA

i to je ženski rod, dakle je ROM muški rod i to je SPOR, odnosno Sunce. U keltskom gaeliku SPOR je; KANDŽA; KREMEN; OCILO, OGNJILO ili KRESIVO [2] sa serbskoga gerba. Gaelik RÒM je ČUPAVOST, VLASATOST, RUTAVOST (RUTA > RUTENI = GALI = VLASI) [3]. Simbol identiteta Vlasi su nosili perčine.

Gaelik "spor" je "kandža", "kremen", "ognjilo" ili "ocilo".

Sanskritsko “roman” znači “vlasi, kosa, čekinje, rute”.

Galsko RUT znači PRAVAC, STAZA, PUT [4]. RUTA je ULICA [5]. Sinonim ovim nazivim je TRASA, TRAKA i sve prema LINIJA, ZRAKA (srpsko RUTA je dio RUTAVOSTI). Gaelik RÙTA je OVAN [6].

ROMAN je stanovnik ROME, tj. Rima, odnosno građanin Rimskog carstva. Sanskritsko ROMAN znači DLAKE, RUTE, KOSA, VLASI, ČEKINJE [7]; NAROD [8].

Gaelik ROM znači ROG; ČUPA, ČUPERAK, PERČIN [9], ROMAS, ROMACH (čitaj: ROMAČ), ROMAICHE (čitaj: ROMAIČE) znači RUTAV, KOSMAT, VLASAT [10]. I ko je ROMAN? ROMAN je VLASATI VLAH, ROMANI su VLASI, RUTAVI RUTENI, tj. GALI. Evo očiti primjer: ROMAN > ROMANIA. To je značenjem isto kao VLAH > VLAŠIĆ ili VLASI > VLASINA.

Ime bosanske planine ROMANIA, kao i ime moderne države ROMANIE, ne znači "zemlja Rimljana", nego su na toj planini boravili starosjedioci ROMANI, tj. VLASI: ROMAN + IA > ROMANIA = VLAŠKA OBLAST.

Tako otpadaju sve priče da su Vlasi romanizirani ostaci Rimljana, te nazivi Rumâni, Rumîńi, Români, Rumâri, Armăni, Arumunji, Aromuni samo su razni oblici keltskih riječi ROM, ROMAS, ROMACH i ROMAICHE.

Riječ VLAS je od sanskritskog LAS sa značenjem znači SJAJ, BLJESAK [11], što je u gaeliku istog značenja uz potpunije objašnjenje: SVJETLOST, SJAJ, ISKRIČAVOST, PLAMEN, BLJESAK [12]. Tako je naziv VLASI isto što i TRACI, tj. SERBI: “Lastavice, tico mila…”

Osnivači Rima su Vlasi, tj. Tračani, odnosno Kelti, tj. stari Srbi. Kao simbol ZRAKE Vlasi su nosili perčine.

....

[1] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 889.

[2] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, p. 886.

[3] Ib. p. 769.

[4] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome III; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 326.

[5] Ib.

[6] Edward Dwelly, Ib. p.

[7] Monier Monier-Williams, Ib.

[8] Ib.

[9] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, 769-770.

[10] Ib.

[11] Monier Monier-Williams, Ib. p. 899.

[12] Edward Dwelly, Ib. Vol. II, p. 570.

KOKARDA

Gdje god potražimo porijeklo riječi KOKARDA, kazu da je od francuskog COCARDE porijeklom od starofrancuskog COQUARDE. To je netačna, pogrešna i lažna tvrdnja, jer riječ je keltska, odnosno starosrpska.

Keltsko (gaelik) COCÀRD znači KOKARDA [1] i taj naziv u francuskom prenio se na svaku značku, svaki amblem, ali svaka značka i svaki amblem nije KOKARDA, jer na KOKARDI je prikaz PTICE, KOKOTA. Dakle, riječ KOKARDA nije francuska, nego keltska.

Naziv KOKARDA je složenica od dvije riječi:

Keltska kokarda sa Juhora (zavičajni muzej sela Izbenica, Varvarin, Srbija).

KOK + ARDA > KOKARDA.

Riječ KOK je slavenska i praslavenska [2], tj. keltska, odnosno tračanska, tj. ilirska i sarmatska:

KOK > KOKA, KOKOT

Galsko COC, COQ (čitaj: KOK) znači GLAVA; KOKOT, PIJETAO [3]. Gaelik COC (čitaj: KOK) je PIJETAO, MUŽJAK [4], dakle je COC i KOKOT i ORAO mužjak.

U riječi ARDA galsko ARD znači VIS; JUNAŠTVO; ŽAR, VATRA; VLADAR [5]. U gaeliku ARD znači UZVIŠENI, MOĆNI, VRHOVNI; BOG [6], jer AR u ARD znači SUNCE a drevni narodi, pa i Srbi, Sunce su poistovjećivali sa nevidljivom Bogom:

“Ar, ili Ari, znači vatro-Sunce, na grčkom Ar-es, u Fenikiji i Judeji to je Ar, ‘vatra’ (Iar)….” [7]

"Al je naravno El ili AR ili RA, Sunce." [8]

Sumerski piktograf ▷◁ čita se AR i znači SVJETLOST, SJAJ, PROSVJETLENJE, ZNANJE [9]. Sanskritsko ĀR je POHVALA, ČAST, SLAVA [10].

Galsko AR je VIS; VATRENI, GOREĆI, PLAMTEĆI, SJAJNI, SLAVNI = CAR, GAR, SAR = SUNCE [11].

Riječ AR je kod kosovskih Srba sačuvana do naših dana i znači DOSTOJANSTVO, ČAST [12], dakle ima isto značenje kao sumersko AR i sanskritsko ĀR, jer biti u ČASTI je biti u liku SJAJA, u SVJETLOSTI, u SLAVI.

KOKARDA znači PLAMTEĆI KOKOT, PLAMTEĆI ORAO, ŽARNI ORAO, SUNČEV ORAO.

....

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, p. 221.

[2] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str.121.

[3] Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue

Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 337.

[4] *Edward Dwelly, Ib.*

[5] *Jean-Baptiste Bullet, Ib. p. 78-79.*

[6] *Edward Dwelly, Ib. p. 44, 48.*

[7] *S. F. Dunlap, The Origin of Ancient Names of Countries, Cities, Individuals and Gods; Cambridge, Metcalf and Company, 1856, p. 7.*

[8] *James George Roche Forlong, Rivers of Life, Vol. I; London: Bernard Quaritch, 1883, p. 16.*

[9] *Daniel Smith, Cuneorum Clavis: The Primitive Alphabet and Language of the Ancient ones of the Earht; London: Printed for the Editor At The Chiswick Press, 1875, p. 96.*

[10] *Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 149.*

[11] *Jean-Baptiste Bullet, Mémoires Sur La Langue Celtique, Tome II; Besançon: Claudi-Joseph Daclin, 1759, p. 74.*

[12] *Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 52.*

JEZIK PLAZITI I PLAZMA

(motiv antropomorfnog Sunca isplaženog jezika)

Šta je dakle isplaženi jezik na figurama antropomorfnog Sunca? To je drevni solarni simbol najčešće viđan od najstarijih vremena, motiv koji Srbi bašine sve do druge polovine 19. vijeka. Tako su srpski kumiri i nadgrobnici istovremeno i spomenici pokojniku i kumiri najstarije drevne prehrišćanske vjere. Isplaženi jezik je simbol ljutnje, žestine, sile, vatre, simbol vreline ljetnog Sunca, simbol ZRAKE ili JASE, JASIKE, SLAVE.

Gava-jahač isplaženog jezika (bronzani privjesak, srednji vijek, Končulj, Bujanovac, zbirka muzeja u Vranju).

Antropomorfno Sunce isplaženog jezika (stećak, 19. vijek, Berkovac, Kolubara, Srbija).

O istinitoj duhovnosti Srba od početka srednjeg vijeka do danas svi lažu. Svi istraživači stećaka prećutali su prikaze isplaženog jezika na antropomorfnim likovim Sunca. Zanimljivo je da najviše lažu pripadnici nemanjićke SPC, najviše lažu Srbi svetosavci koji uporno svim silama i na štetu srpske istine čuvaju kult ličnosti Stefana Nemanje i sina mu Save, jer preko njih falsifikuju svu srpsku istoriju do Nemanje i od Nemanje do današnjih dana.

Da je motiv isplaženog jezika u kulturi i religiji bilo kog drugog naroda, a ne kod Srba, o ovome bi se u svijetu pričalo. O ovome ni srpski narod ne zna, a i ko sazna, ne želi da zna, jer današnjim je Srbima kult Nemanjića ravan pravoslavlju.

U fizici PLAZMU definišu po grčkoj riječi **πλάσμα** i to je *“bilo šta oblikovano, modelirano, slika, figura”* [1]. Ali, ova definicija ne odgovara suštini plazme kao pregrijane materije, toliko vruće da se elektroni odvajaju od atoma stvarajući jonizirani gas. Od plazme se sastoji 99% vidljivog univerzuma i na noćnom nebu plazma sja u obliku zvijezda, galaksija, maglina i aurora koje se ponekad talasaju iznad sjevernog i južnog pola.

JEZIK se PLAZI. Riječ PLAZI je od PLASI sa korijenom PLA- od kojeg je izvedeno PLAM, PLAMEN, PLAST. Englesko BLAST (plamen, eksplozija), je preko anglosaksonskog BLÆST postanjem od srpskog PLAS (PLAZ) kao i islandsko BLASA. Od srpskog PLAS preko srednjovijekovnog engleskog BLASÉ postalo je englesko BLAZE, plamen. Od srpskog PLAS izvedeno je PLAZMA:

a) PLA > PLAS > PLAZ > PLAZMA,

b) PLA > PLAS > PLASMA

ISPLAŽENI jezik je znak PLAMENA, VATRE, VRUĆINE, ZRAKE, simbol PLAZME.

....

[1] *Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek--English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 1220.*

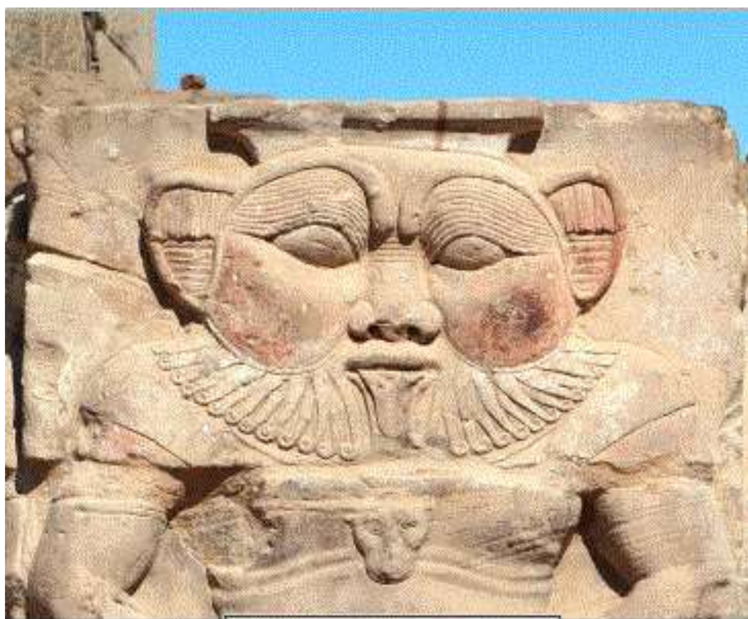
NA STEĆCIMA MOTIV SPLAŽENOG JEZIKA

Šta je dakle isplaženi jezik na figurama antropomorfnog Sunca? To je univerzalni drevni solarni simbol korišten od najstarijih vremena, motiv koji Srbi bašine sve do druge polovine 19. vijeka. Tako su srpski nadgrobnici istovremeno i spomenici pokojniku i kumir najstarije prehrišćanske vjere, vjere koja je obožavala i slavila Sunce i svjetlost Boga Sunca i Boga svjetlosti. Drevnima je Sunce bilo vidljiva slika nevidljivog životvornog Boga Stvoritelja. Isplaženi jezik je simbol gnjeva, sile, žestine i ognjene vatre, plamena plazme, simbol životvorne toplote i nemilosrdne suše gladne godine; isplaženi jezik je simbol ZRAKE, JASE, JASIKE, JAZIKA, SLOVA, SLAVE i Srba prehrišćanskih jazičnika koji su slavili BOGA SUNCA.

O istinitoj duhovnosti Srba od početka srednjeg vijeka do danas svi lažu. Lažu pravoslavni istraživači, lažu rimokatolički istrazivači, lažu muslimanski istraživači, lažu sektaši i komunisti. Svi prethodni istraživači prećutali su motiv isplaženog jezika na antropomorfnim likovim Sunca i svi današnji istraživači to prećutkuju, ali njihove fotografije stećaka svjedoče da oni lažu svjesno, namjerno i planski. Laživi duh njihovih ideologija, koje oni vjerama zovu, bori se protiv istine svim metodama i sredstvima, a najviše lažima i mačem.

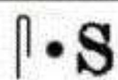
Karahan Tepe i Gobekli Tepe kulture nisu starije od 2500 st. ere, baš kao i Lepensaki Vir i Vinčanska kultura, lažu radi svih laži evolucionizma.

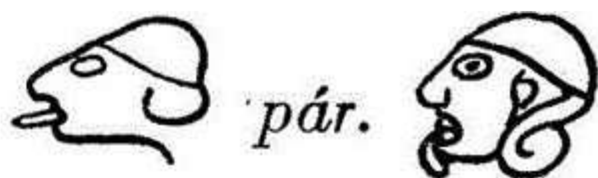

Egipatski bog Bes spada u najstarije egipatske bogove. Ime "Bes" znači "vatra"; "kuvanje", "gorenje". Porijeklo ovog božanstva je tračansko, jer srpsko "bes" znači "vatra", gnjev", "srdnja", "žestina".

Hetski hijeroglif “par” znači “zraka”.

Raseni (Etrurci)

Sa Božijim žezlom na čelu Virakoča isplaženog jezika djelo je iste mistične arjanske škole kao i Svetovidov idol iz Zbruča i stećci (Tiwanaku, Bolivia).

Ljetno Sunce isplaženog jezika, detalj kalendara Asteka (Aztec Calendar Stone, National Museum of Anthropology, Mexico City, Mexico).

Indijanski petroglif (Three Rivers, New Mexico).

Keltska glava (gvozdeno doba, Britania).

Na Svetovidovom idolu iz Zbruča uklesana je ova oko 40 cm visoka figura isplaženog jezika.

Svetovid isplaženog jezika (zbručki idol).

Kameni reljefni prikaz Svetovida isplaženog jezika u zidu crkve u smederevskoj tvrđavi.

Svetovid isplaženog jezika (stećak, Morine, Nevesinje).

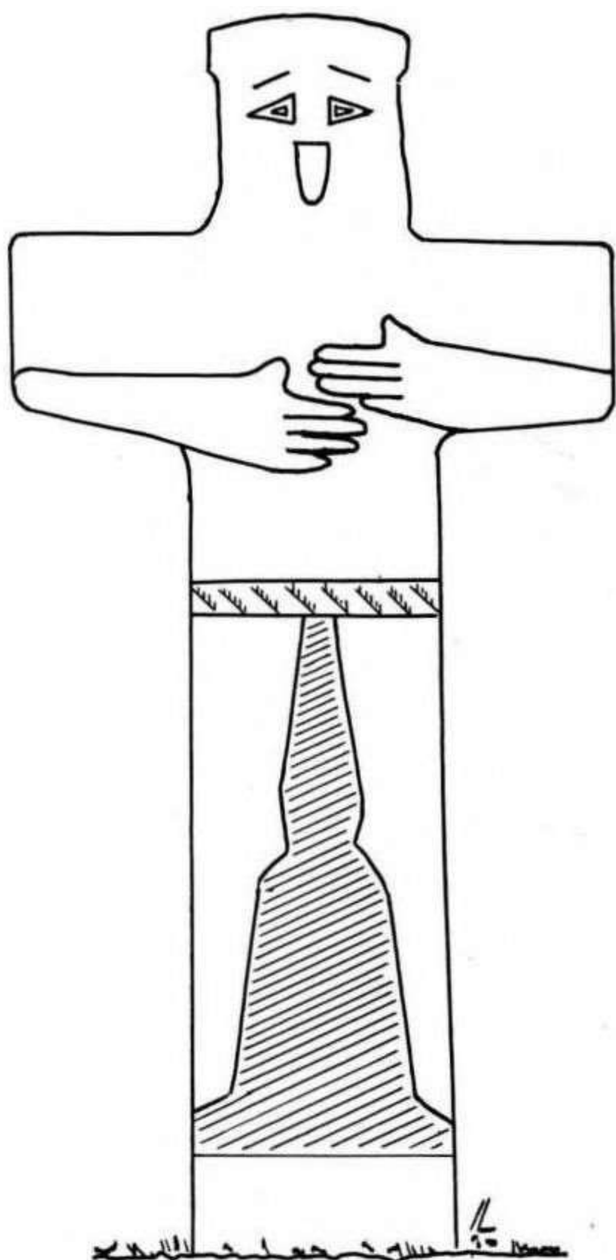

Svetovid isplaženog jezika (stećak, Radimlja).

Svetovid isplaženog jezika (stećak, srednji vijek, nekropola Radimlja, Stolac, BiH).

Motiv ratnika isplaženog jezika na stećcima dokaz je da se radi o srpskom prehrišćanskom bogu rata i proljetnih i ljetnih vrućina i to je Svetovid, Beli Vid (stećak, srednji vijek, Knežak, Nevesinje, BiH).

Antropomorfno Sunce isplaženog jezika na stećku u Petrovićima kod Trebinja, BiH.

Sunce isplaženog jezika (stećak, 19. v., selo Dići, Lajkovac, Srbija).

Svetovidovo Sunce na krstu vremena sa četiri godiš-nja doba (stećak, 19. v., Berkovac, Kolubara, Srbija).

Svetovidovo Sunce isplaženog jezika u Berkovcu (stećak Petra Čitaka, seoskog kneza i sudije prvog ustaničkog suda, upokojenog 1807.).

Iznad krsta je "kuća Sunca". Dupli krstovi su simboli godine sa četiri godišnja doba (19. v., Berkovac).

Motiv isplaženog jezika na stećima prećutan je od svih istraživača stećaka, čak i od ovih današnjih koji fotografišu stećke pokušavajući da ih pripišu svojoj hrišćanskoj ili islamskoj vjeri. Lažni jezici lažnih vjera!

*Čak je i snimatelj ovog stećka "pobožno" prećutao isti-
nu o isplaženom jeziku (Bihovo, Trebinje BiH).*

Fotografija jasno pokazuje isplaženi jezik na stećku i svi Srbi, Hrvati i Bošnjaci složno u laži to prećutkuju, ali svako sebi prisvaja i graditelje stećaka i stećke.

Isplaženi jezik je jasno vidljiv, ali prećutan je silom duhova laži kojim su istraživači stećaka nadanuti kroz svoje ideologije koje vjerama zovu.

Svetovid (19. v., Davidovica, G. Milanovac, Srbija).

Antropomorfno Sunce isplaženog jezika (stećak, 19. v., selo Davidovica, Gornji Milanovac, Srbija).

Antropomorfno Sunce isplaženog jezika na stećku na Pešterskoj visoravni, Novi Pazar, Srbija.

O porijeklu i istinitoj duhovnosti graditelja stećaka svi lažu. Svi istraživači stećaka prećutali su prikaze isplaženog jezika na antropomorfnim likovima Sunca. Graditelji stećaka slavili su i obožavali Sunce i Boga Sunca i bili su to Srbi starovjerci i dvovjerci krstjani.

Antropomorfno Sunce na stećku u selu Dići, opština Ljig, Srbija. I sve se pitam: kako je moguće pored ovolikog isplaženog jezika ostati nijem i ne zapitati se zašto, čemu i šta je razlog da se prikazuje isplaženi jezik?

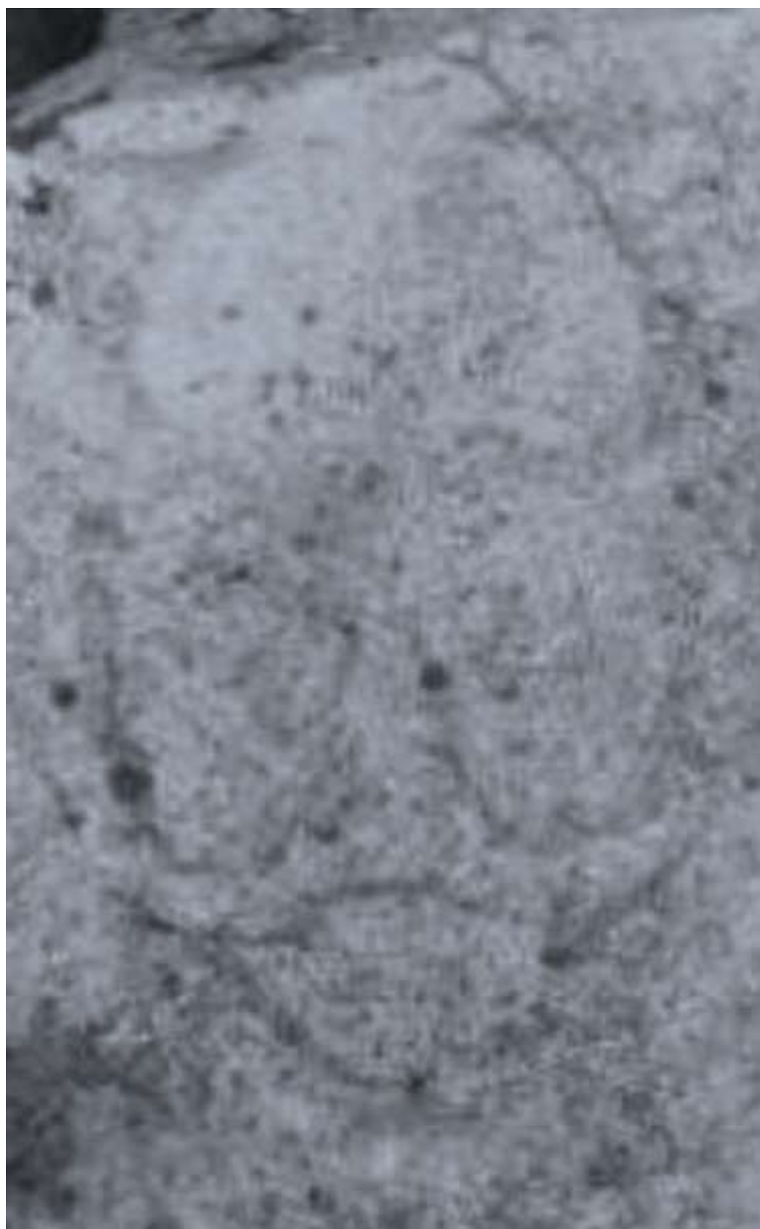

Dugački isplaženi jezik prelazi preko unutrašnjeg kruga Sunca.

Solarno božanstvo isplaženog jezika na iščupanom stećku kod crkve brvnare u Takovu.

U nekim srednjevijekovnim kapišćima i razvalinama crkavica otkrivene su ploče sa reljefnim “portretima”. Arheolozi takve prikaze pripisuju likovima ktitora, ili, možda, graditelja. Niko od tih arheologa mazgova nije se upitao zašto bi ktitor neke crkve plazio jezik sa spomen-ploče ili sa nadgrobnika? Nisu to ktitori ni graditelji, to su antropomorfni prikazi solarnih božanstava.

Solarno božanstvo isplaženog jezika na iščupanom stećku kod crkve brvnare u Takovu.

Antropomorfno Sunce isplaženog jezika na stećku studeničke izrade (Donja Vrbava, Gornji Milanovac, Srbija).

I laiku je jasno da ovo nije portret čovjeka, nego simbolični prikaz Sunca isplaženog jezika. Ni jedan klesar svojim šestarom i dlijetom ne bi ovako prikazao glavu čovjeka isplaženog jezika.

Sunce ljetnog solsticija. Oči su prikazane simbolom Sunca: krug sa tačkom u centru. Jedno oko je simbol proljeća, drugo ljeta i obavija ih simbol srca. Isplaženi jezik simbol je nastupajućih ljetnih vrućina.

Isplaženi jezik (stećak, Narodni muzej, Aranđelovac).

Glava konjanik, keltska glava .Kakav je to hrišćanski simbol? Nikakav, to je simbol najstarije vjere na svijetu (Končulju kod Bujanovca, muzej u Vranju).

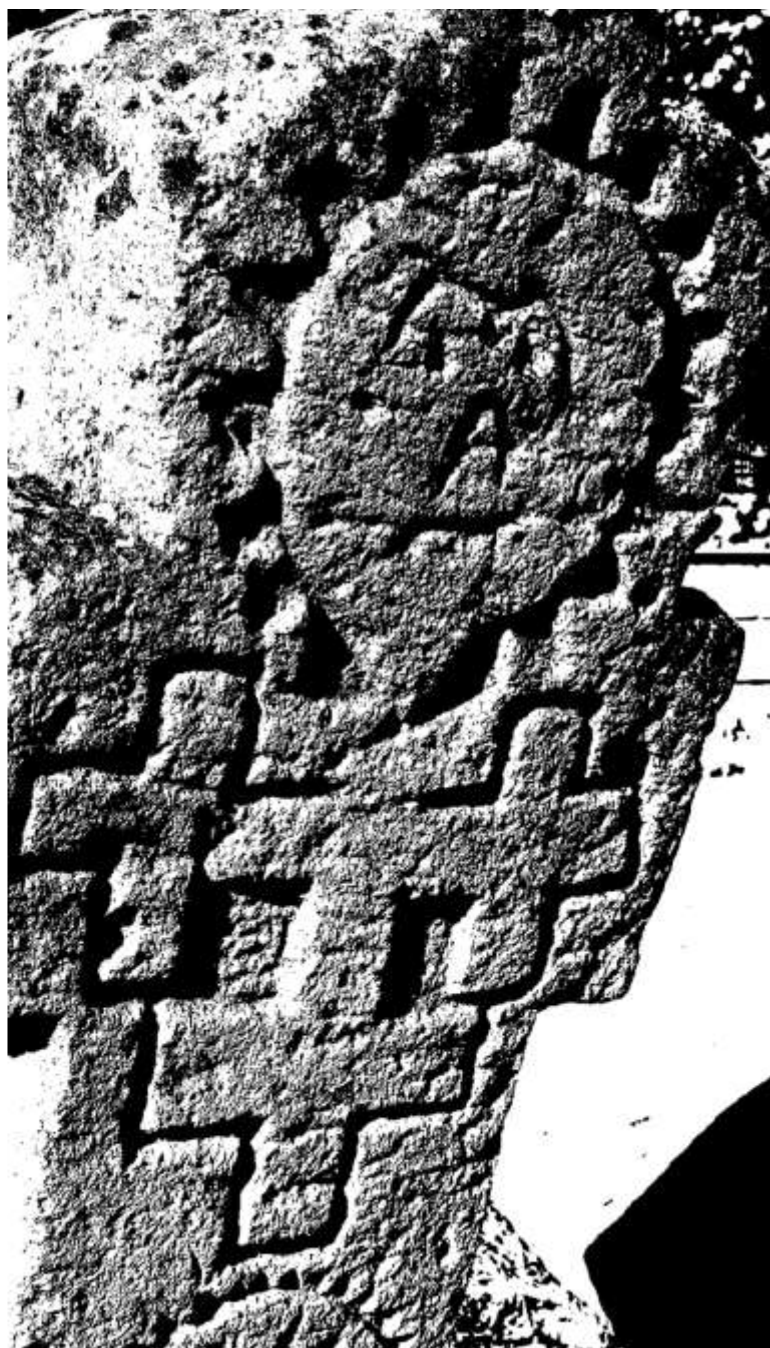

Glava konjanik, keltska glava isplaženog jezika, (privjesak amajlija, Csongrád, Szentes, Hungary). Privjesak je isti privjesku sa prethodne strane.

Donja Crnuća kod Gornjeg Milanovca.

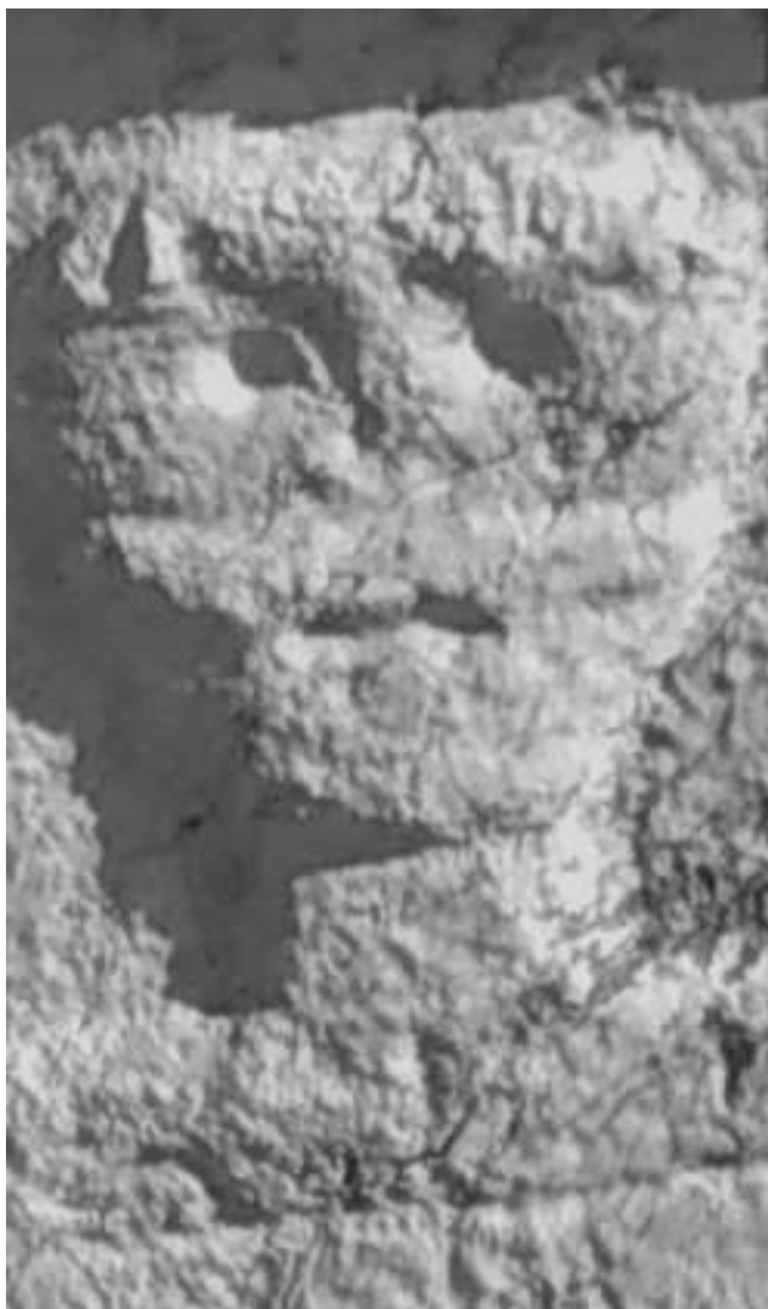
Antropomorfno Sunce Svetovid sa isplaženim jezikom (nekropola stećaka Radimlja, Stolac, BiH).

Svetovid sa isplaženim jezikom (stećak, Radimlja)

Isplaženi jezik (stećak, Kolečića bara, Visočića, BiH).

Motiv isplaženog jezika na stećku u Zvorniku.

Antropomorfno Sunce isplaženog jezika na stećku 19. vijeka u selu Reljinci kod Ljiga u Srbiji.

I čiji su stećci? Stećci su Serba starovjeraca, jazičnika i krstjana dvovjeraca, poluveraca iz 9. člana Zakonika Cara Dušana. To su oni Srbi koje je papin templar Stefan Nemanja u genocidu klao i koje su Nemanjići nemilosrdno progonili za sve vijekove svoje vladavine. Sunce je JAS, JASNO SUNCE (tema "Jas, jasik, jazik, jazičnik", str. 9): JAS > JASIK > JAZIK > > JAZIČNIK, ratnik Sunca i Boga Sunca.

Svi stećci pripadaju istom narodu.

Groblje na brdu Glavica, Ljuljac, Novi Pazar.

Antropomorfno Sunce isplaženog jezika.

Antropomorfno Sunce isplaženog jezika (stećak na groblju kod podzemnog kapišća katakombnih krstjana dvovjeraca u Lužnici kod Paklenja, Boljevac na Ibru, Srbija.

Isplazeni jezik na krstu (Luznica, Paklenje, Boljevac).

Motiv isplaženog jezika na stećku gosta Milutina (Sarajevo, Zemaljski muzej).

Antropomorfno Sunce isplaženog jezika (Radimlja).

Motiv isplaženog jezika na stećku u Radimlji.

ДАНАШЊИМ СВЕТОСАВЦИМА НА ЗНАЊЕ

Од око 1179-1186. и Немањиног геноцида над Србима староверцима и православним крстјанма ауткефалне србске апостолске Цркве (лажно названх богумилима, бабунима и патаренима) и од првосвештеничке власти Грка Јефрема и његовог наследника Саве Немањића, Србима се одузимају све слободе и Срби падају у тотално ропсво.

Око 270 година Србима Рашке је законима Немањића било забрањено свако спортско такмичење, забрањене шале, вицеви и загонетке, забрањено свирање, певање и играње чак и на свадбама. Забрањена су била сва окупљања ради забаве и весеља и славске свеће законом су угашене.

Ево вам, Срби, докази из Законправила Светог Саве, тамо је све црно на бело записано и данас само умно и душевно болесне особе опасне по околину и људско друштво могу светити и славити такве тиране, терористе и злотворе:

"Не треба хришћани, позвани на свадбу, да пљескају или плешу, него смерно и са побожношћу да вечерају или обедују како приличи хришћанима." [1]

"Они који по поганском обичају праве пирове одбачени да буду." [2]

“Ко се такмичи у трци, било као појединац у кочији, или као пешак на тркалишту; или ко је старешина позорнице, или такмичар, или свирач, или лирац, или гуслар, или плесач, или [(крчмар] – са тим или да престану, а ако не – да се одбаце.” [3]

„...И БЛАГОДАЋУ ДАТОЈ ТИ ОД БОГА ПРЕЛЕСНИ МРАК БЕЗБОЖНИХ ЈЕРЕТИКА ОДАГНА И

ЈЕРЕС ЊИХОВУ ИСТРЕБИ, И КАПИШТА ЊИХОВА РАЗРУШИ, И ИДОЛЕ ЊИХОВЕ СКРШИ И ЗЛОСЛОВНУ ПАМЕТ ЊИХОВУ ЗЛУ ИСТРЕБИ, И СЛАВУ ЊИХОВУ БЕЗ ОСТАТКА УГАСИ…” [4]

И запамтите, Срби Светога Саве: каквима сте душом покорини, такви ће вам и животом управљати.

....

[1] Miodrag M. Petrović, Zakonopravilo Svetoga Save; Eparhija žička • manastir Žiča, Manastir Žiča, 2004, str. 265.

[2] Ib. str. 366.

[3] Ib. str. 160.

[4] Domentijan, Žitije svetog Simeuna

ZLO JE SVOJU NAVRŠILO MJERU

Aprila 6. 2024. Na Fejsboku sam uradio test pravoslavnih Srba stavljajući na jedan tas vage slobodu mišljenja i govora, slobodu kretanja, slobodu kreativnog stvaranja, slobodu iskazivanja radosti života kroz muziku, pjesmu i igru, slobodu tugovanja i plača, slobodu ljudskih stremljenja ka univerzalnijem i humanijem duhovnom, obrazovnom, kreativnom i estetskom fizičkom usavršavanju čovjeka.

Kroz lik i djelo srednjovijekovnog kaluđera Save Nemanjića, za Srbe pravoslavce najvećeg srbskog svetitelja i prosvjetitelja, na suprotni tas vage stavio sam Savine srednjovijekovne zabrane svih sloboda koje sam spomenuo i na prvi tas vage stavio (vidi: *Miodrag M. Petrović, Zakonopravilo Svetoga Save; Eparhija žička • manastir Žiča, Manastir Žiča, 2004, str. 265, 366, 160).*

Od svih Srba samo me jedan Srbin svojim "Sviđa mi se" lajkom podržao, samo jedan je za pomenute slobode glasao, svi ostali su podržali Savine zabrane tih sloboda koje svaki čovjek rođenjem od Boga dobija. Radi kulta srednjovijekovnog propagandom im namet-nutog vjerskog fanatika i ljudskog zlotvora odrekli su se današnji Srbi sebe i pljunuli na najsvetije darova koje je Bog čovjeku za lakši život za Zemlji podario.

U današnjim pravoslavnim Srbima nema normalnih ljudi, nema u pravoslavnom Srbinu originalnog prirod-nog čovjeka, jer u današnjim Srbima ne postoji želja za ličnom i narodnom slobodom. Zarobili su današnji Srbi sami sebe u kult kroz vjernost kodeksima vođa kulta i kult im je preči od lične, porodične i kolektivne slobode i sreće. To je stanje umnog, duhovnog i duševnog lu-dila!

Judaizam, budizam, hinduizam, hrišćanstvo i islam od čovjeka su stvorili bolesnu fanatizovanu zvijer, od naroda su stvorili čopore tih zvijeri, od čovječanstva su stvorili sramotu cijele Zemlje i svega na Zemlji, sramotu kosmosa i takvi kakvi su kroz svoje vjere u zombirane neljude pretvoreni i Boga Stvoritelja sramote.

Totalni restart čovjekovog umnog i duhovnog poi-manja svijeta jedini je uslov opstanka ljudske rase i ako to u sljedećih nekoliko decenija ne učine ljudske zombi-atomske, učiniće Bog preko kosmosa i Zemlje.

AUTOR

Petko Nikolić Viduša rođen je 27. oktobra 1951. na Viduši kod Kaknja u Bosni. Osnovnu školu pohađao je Modrinju (opština Kakanj) i u Perinom Hanu kod Zenice, a srednju u Zenici. Studirao u Sarajevu. Kao prosvjetni radnik radio u zeničkim osnovnim školama. Od muslimana, katolika i pravoslavaca protjeran iz Bosne od 1993. živi u Kanadi.

Sunce je haljina Božja

Čast i slava i poklonjenje Jedinom
Istinitom Bogu
Koji Jest u Sunce odjeven.

9. 4. 2024.
Petko Nikolić Viduša